

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2010/47 • 10 Aralık 2010 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

İÇİNDEKİLER

Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye!.....	3
AKP hükümeti ırkçı-siyonist rejimle arayı düzeltiyor	4
Sermaye partileri kokuşmuş düzeni aklama derdinde!	5
Gelecek ve özgürlük mücadelesi sürecektir!	6
Genç-Sen polis terörüne eylemlerle yanıt verdi!	7
Düzen partilerine söz yok!	8
Polis terörüne tepkiler!	9
Cüret ve kararlılıkla öne çıkamayanlar ihanete ortak olurlar!	10
Cüret ve kararlılıkla öne çıkamayanlar ihanete ortak olurlar!	11
Metalde mücadele sürüyor.	12
Akdeniz Çivi işçisinden mektup.	13
“Yeni asgari ücret yasası tasarısı geri çekilsin!”	14
Haklarımız ve geleceğimiz için... İnsanca yaşamaya yeten asgari ücret için mücadeleye!	15
Gericiliğin ağırlığı ve devrimci çıkış yolu	16-17
BETESAN’da direniş kazandı!	18
Buca direnişi dayanışmayla büyüyor ..	19
TEKEL işçileri 18 Aralık’ta Ankara’da.	20
Evrensel Gazetesi kimin yanında? - Ç. İnci	21
KESK üyesi mücadele arkadaşlarımıza açık çağrımızdır	22-23
İrlanda krizi ve AB’nin yeniden yapılanma süreci.	24-25
Emperyalistlerin Wikileaks korkusu ..	26
Şerzan Kurt davası Eskişehir’de görüldü	27
Erdal Eren’den Alaattin Karadağ’a devrim bayrağı ellerimizde!	28
YTÜ’de imzalar verildi.	29
İşkence davasında ilk duruşma.....	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2010/47 * 10 Aralık 2010
Fiyatı: 1 YTL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Öğrenci gençlik hareketi yıllardır, devlet tarafından sistematik baskı ve terör altında boğulmaya çalışıldı. 12 Eylül’ün çocuğu YÖK eliyle kurulan düzen her geçen gün daha da pekiştirildi. Özellikle de AKP döneminde uç boyutlar kazandı. Sistematik baskı ve zor yoluyla devrimci ve demokrat öğrenciler üniversitelerden ayıklandılar. Eylem yapmaları, afiş asmaları, toplantı yapmaları yasaklandı. Başlarını kaldırdıkları her durumda acımasızca ezildiler. Böylelikle üniversitelerde 12 Eylül dönemini aratmayan bir düzen hakim hale getirildi. AKP hükümeti yakın zamanda da YÖK eliyle bu düzeni daha da sağlamlaştırmak üzere genelgeler yayınladı, yasalar hazırladı.

Ancak tüm bunlar gençliğin mücadelesini boğmaya yetmedi. Gençlik bastırılmaya çalışılan öfkesini gerici düzen güçlerine karşı militanca ortaya koydu. Böylelikle de düzen güçlerinin maskelerini indirirken mücadeleden yana güçlü bir rüzgar estirdiler.

Eğer bu çıkış bilinçli ve örgütlü bir çerçevede değerlendirilebilirse gençlik hareketi üzerindeki çok yönlü gerici ablukayı yarabilir ve militan-kitlesel bir düzey kazanabilir. Bunun için düzen güçlerine karşı gençliğin mücadelesini tok biçimde savunmak büyük önem taşıyor. Bu düşünceyle gençliğin mücadelesini “gelecek ve özgürlük mücadelesini boğamayacaksınız!” kararlılığıyla öne çıkardık.

Arka kapağımızı ise Amerikancı faşist cunta tarafından yaşı büyütülerek idam edilen Erdal Eren’e ayırdık. Erdal Eren’in katledilişi ile bugün gençliğe ve mücadelesine gösterilen zorbalık özünde aynıdır. Her iki durumda da gençliğe ve devrim mücadelesine duyulan düşmanlık yatıyor. Bu nedenle dün koşullarını yarattıklarında Erdal Eren’in yaşını büyütüp asanlar, bugün de meydanlara çıkan gençliğe acımasız bir terör uyguluyorlar.

Erdal Eren’in katledilişinin yıldönümünde bir dizi eylem ve anma etkinliği gerçekleştirilecek. DLB de bu kapsamda bir program oluşturmuş bulunuyor. Bu eylem ve etkinliklere güç taşımak büyük önem taşıyor.

Sınıf devrimcileri “Haklarımız ve geleceğimiz için

örgütlü mücadeleyi yükseltelim!” şiarı altında yeni bir kampanyanın startını verdiler. Sermayenin ve devletin elbirliğiyle örgütlenen saldırılarla yaşamları zindana çevrilen işçi ve emekçileri mücadeleye ve örgütlenmeye kazanmak hedefiyle yürütülen kampanya ile ilgili ayrıntıları sayfalarımızda bulabilirsiniz.

Bu kapsamda kampanyanın hedefleriyle de bağlantılı olarak asgari ücretle ilgili çalışmalar da yoğunlaştırılmış durumda. Bildiri ve afiş gibi materyallerle işçi ve emekçilere mücadele çağrısı yapılırken eylemler de gerçekleştirilecek. Sanayi havzalarında yapılacak eylemlerin yanısıra Asgari Ücret Tespit Komisyonu’nun 2. toplantısının gerçekleştirileceği 13 Aralık günü de eylemler yapılacak. Eylemlerin ayrıntılarını internet sitemizden takip edebilirsiniz.

Metal TİS sürecinde gözler Birleşik Metal’in alacağı tutumun üzerinde. Birleşik Metal yönetimi ya devam diyerek mücadeleyi yükseltecek ya da Türk Metal’in satış sözleşmesinin altına imza koyacak. Verilen işaretler ikincisinin tercih edileceği yönünde olsa da, böyle bir tutumun işçi sınıfına ve örgütlü mücadeleye çok şey kaybettireceği açıktır. Metaldeki TİS süreciyle ilgili haber, görüş ve değerlendirmelere bu sayımızda da genişçe yer verdik.

Derleyen: H. Fırat

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirmeleri-3

Parti değerlendirmeleri-4

Kitapçılarda...

Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye!

Komünistler “Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye!” şiarıyla bir kampanya başlatıyorlar. Bu kampanya ile işçi ve emekçileri hak talepleri ve gelecekleri uğruna örgütlü mücadeleye çağıracaklar ve mücadeleyi örgütlemek üzere seferber olacaklar. İşçi sınıfının ve emekçilerin mücadele ve örgütlülük düzeyini geliştirmeye odaklanacaklar, bu doğrultuda seçilmiş hedeflere yüklenecekler.

Kampanya için bu şiar belirlenirken, işçi sınıfı ve emekçilerin bugün yüzyüze bulundukları mücadele gündemleri ve ihtiyaçları esas alınmıştır. Zira işçi ve emekçilerin temel gündemi sermayenin sosyal ve siyasal saldırıdır. Temel ihtiyaç bu saldırılar karşısında güçlü bir hak mücadelesini örgütleyerek gaspedilmiş hakları söküp alabilmektedir.

İşçi ve emekçiler son birkaç yıl içerisinde çok ağır kayıplar vermiştir. Kriz bahanesiyle ve işsizlik kırbağı acımasızca kullanılarak sınıfın direnci kırılmış ve elinde avucunda ne varsa çalınmıştır. İşçi sınıfı bugün mevzi direnişler ve örgütlenme girişimleriyle kendisinden çalınanları geri alma mücadelesi veriyor. Fakat, kısmi bazı başarılar elde edilse de, sermaye ve devleti püskürtülemediği, güçlü bir savunma hattı örülemediği.

Bu nedenle sermaye ve uşakları daha fazlasını istemekte, bugüne kadar cesaret edemedikleri hak gasplarını gündemleştirmektedir. Asgari ücreti emeği köleleştirmenin dayanağı haline getirecek yasal düzenlemelerden işçiyi güvencesiz-kuralsız bir sömürü çarkının içerisine atacak esnek çalışma uygulamalarına, kıdem tazminatı hakkının gaspından özel istihdam büroları gibi uygulamalara kadar bir dizi saldırı sırada beklemektedir.

Elbette saldırılar ekonomik-sosyal planda olanlarla sınırlı değildir. Siyasal hak ve özgürlükler de işçi sınıfı ve emekçilerin en önemli mücadele

başlıklarıdır. Gençlik üzerinde estirilen polis terörüyle de bir kez daha görüldüğü üzere, baskı ve yasaklar karşısında “Sınırsız söz, basın ve örgütlenme özgürlüğü!” üst başlığı altında ifade edilecek talepler uğruna mücadele de acil ve yakıcıdır.

Tüm bu saldırılara karşı mücadele emekçilerin sadece bugünü değil geleceğini de ilgilendirmektedir. Bu nedenle işçi ve emekçiler hakları ve geleceği için çetin bir mücadeleye hazırlanmak durumundadır. Hem gaspedilmiş olanları geri almak, hem de sermayenin gözünü diktiklerini korumak için mücadeleyi büyütmelidir.

Bu çerçevede öncelikli sınavlardan biri asgari ücret konusundadır. Asgari ücret bugün genel ücret düzeyini belirleyen temel bir ölçüdür. Çünkü kapitalistler kriz bahanesiyle ücretleri büyük ölçüde tırpanlamışlardır. Genel ücret ortalaması düşmüştür. Öyle ki işçi sınıfının ağırlıklı bölümü karın tokluğuna çalışmaktadır. Bu nedenle gündemde bulunan asgari ücretin belirlenmesi süreci büyük önem taşımaktadır. Elbette asgari ücret konusunda, sendikalı olanlar da dahil olmak üzere örgütsüz ve dağınık durumdaki işçi sınıfınının mücadeleye çekilmesinin güçlükleri ortadadır. Bu güçlüklerin mücadelenin örgütlenmesiyle aşılabileceği bilinciyle hareket edilmeli, örgütlü güçlerden başlayarak eylemli bir süreç geliştirilebilmelidir.

Ayrıca, asgari ücret mücadelesi tek tek fabrika ve işyerlerindeki ücret mücadelelerinden bağımsız olmayacaktır. Ücretleri düşen ve sosyal haklarını kaybeden, ancak üzerindeki iş yükü dayanılmaz ölçülerde artan işçiler, genel ölçekte olmasa da fabrika düzeyinde tek tek kapitalistlere karşı mücadeleyi yükselteceklerdir. Bilinç ve örgütlenme düzeyinin geriliği ölçüsünde bu mücadeleler tekil ve geri biçimlerde kalsa bile, fabrika ve işyeri ölçeğinde mücadele sertleşme eğilimi gösterebilecektir. Bu da ileriye yönelik çıkışları gündeme getirecek, mevzi çıkışlar ve çeşitli yollardan arayışlarla kendisini dışavuracaktır.

Bu, halihazırdaki hareketliliğin ileriye sıçraması, birleşik bir sınıf hareketinin gelişmesi bakımından önemli olanaklar demektir. Asgari ücret, güvencesiz çalışma ve yeni gasp planları karşısında mücadelenin sınıf

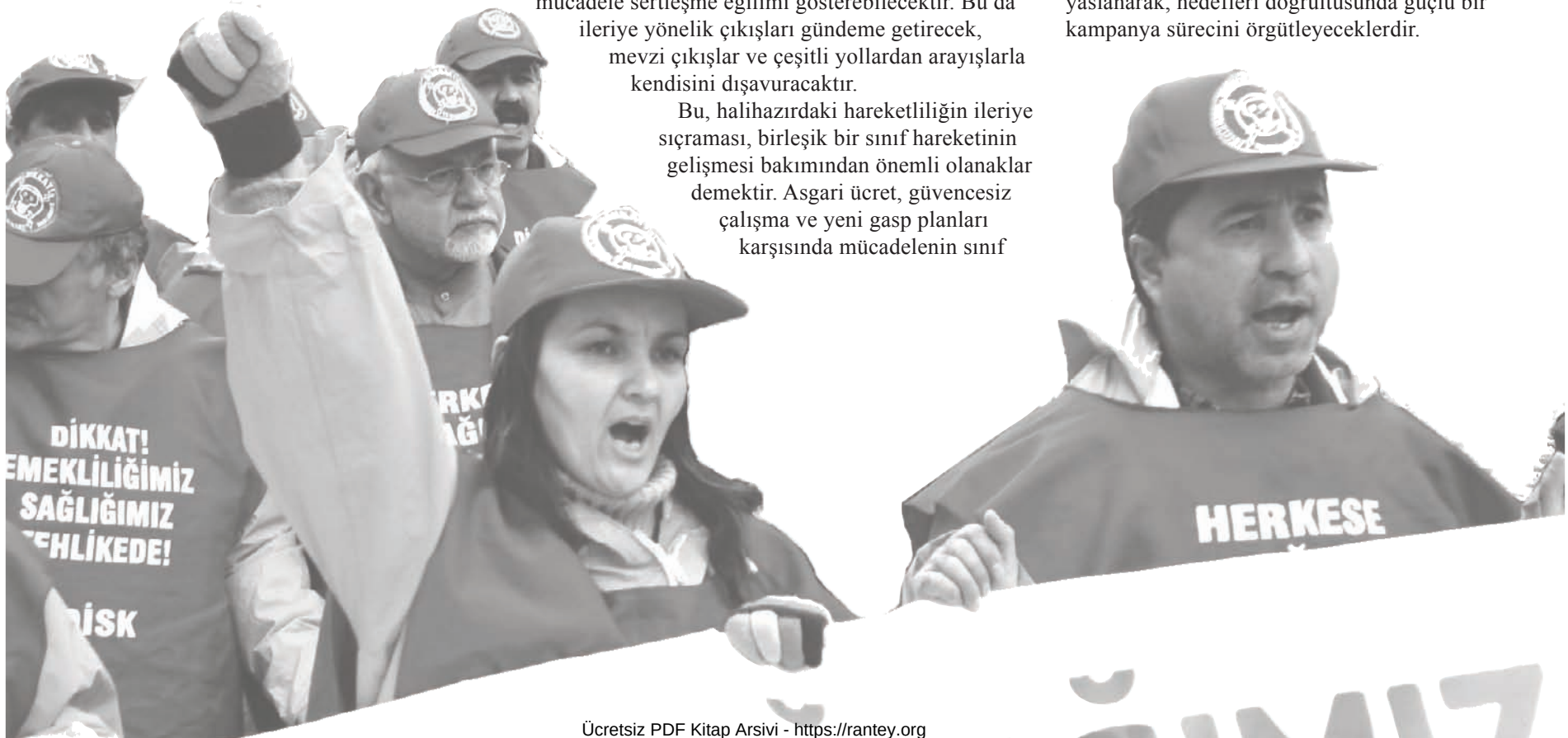
temelinin güçlenmesi için koşulların olgunlaşması demektir. Ancak önemli olan öfke ve duyarlılıklara örgütlü biçimler kazandırabilmektir. Bu da doğal olarak her bakımdan örgütlenme ihtiyacını gündeme getirmektedir.

Sınıfın örgütlenme sorununun çözüm anahtarı ise taban örgütlenmeleri, daha özelden işyeri komiteleridir. İşçi sınıfı bu tür örgütlenmelere sahip olamadığı ölçüde daha ileri mücadeleleri göğüsleme başarısını gösterememektedir. Ayrıca daha geniş bölükleri yan yana getiren sendikal örgütlenmelerini ihtiyaçları doğrultusunda değerlendirememektedir. Taban örgütlenmeleri yoluyla inisiyatif kullanma gücü gösteremediği ölçüde, sendikalar sermaye ve onlar tarafından satın alınmış yönetimler tarafından kötürümleştirilmektedir.

Örgütlenme sorunu böylesine hayati bir önem taşıdığı içindir ki, kampanyanın merkezine örgütlenmeyi koyuyoruz. İşçi sınıfını örgütlemek üzere yoğun bir seferberlik içerisine giriyoruz. Bu amaçla sınıfa yönelik yaygın bir örgütlenme çağrısı yapmak, bu çerçevede güçlü bir rüzgar estirmek istiyoruz. Bu hedef doğrultusunda seçilmiş fabrikalara yükleneceğiz, sistematik ve yoğun bir çaba sergileyeceğiz. Çalışmalarımızı yoğunlaştırdığımız sanayi havzalarında bir dizi fabrikada sonuç elde etmeye kilitleneceğiz.

Tek tek fabrikalar üzerinden aldığımız mesafe ölçüsünde birleşik-politik bir sınıf hareketi yaratmanın imkanları da artacaktır. Bu elbette birbirini izleyen değil, birbirini tamamlayan bir süreç olarak yaşanacaktır. Hedefimiz bunu bütünlüklü bir biçimde örgütleyebilmektir. Bir yandan fabrikalara yoğunlaşırken, diğer yandan politik mücadele sahnesinde işçi sınıfının siyasal temsiliyetine uygun bir pratik içerisinde olacağız.

Sınıf devrimcileri geçmiş deneyimlerine de yaslanarak, hedefleri doğrultusunda güçlü bir kampanya sürecini örgütleyeceklerdir.

AKP hükümeti ırkçı-siyonist rejimle arayı düzeltiyor

AKP'nin faydacı ve ilkeden yoksun bir zihniyeti temsil ettiği, Erdoğan'ın talimatı üzerine siyonist İsrail ile arayı düzeltmek için attığı adımlarla bir kez daha tescil edildi.

ABD'nin hibe ettiği silahların yanısıra savaş aygıtını tahkim etmek için her yıl milyarlarca dolar harcayan İsrail devleti, günler geçmesine rağmen bir orman yangınına kontrol altına almayı başaramadı. Bunun üzerine Yunanistan, İspanya, Rusya, Fransa, Azerbaycan, Mısır gibi ülkelerden yardım talep eden İsrail, Türkiye'den herhangi bir istekte bulunmazken, siyonistlerle arayı düzeltmek için fırsat kollayan AKP şefi Tayyip Erdoğan iki yangın söndürme uçağını İsrail'e gönderdi.

Hem Washington hem Tel Aviv'e mesaj vermek için fırsat yakalayan AKP hükümeti, talep gelmesi halinde karadan veya RO-RO gemileri ile denizden yangına müdahale etmek üzere Mersin, Adana ve Kahramanmaraş'ta beş adet Sınır Ötesi Yangın Operasyon Timi'ni hazır beklettiğini de Tel Aviv'e bildirdi.

Siyonist rejimin şefi Benyamin Netanyahu tarafından takdir edilen Türk devletinin tavrı, İsrail medyasında da büyük yankı yarattı. Siyonist medya, Netanyahu hükümetine, "Türkiye ile ilişkileri geliştirmek için ortaya çıkan fırsatı kaçırma, özür de dile, tazminat da öde" çağrısında bulundu.

Bu arada iki Amerikancı devlet işleri yoluna koymak için harekete geçmişti. İsrail'de yayınlanan Haaretz gazetesi, İsrail Başbakanı Benyamin Netanyahu'nun, Gazze'ye yardım götüren gemilere düzenlenen baskını soruşturan BM Komisyonu'ndaki İsraili temsilci Yosef Ciechanover'i, Türk Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Büyükelçi Feridun Sinirlioğlu ile görüşmek üzere Cenevre'ye gönderdiğini duyurdu.

Üst düzey bir İsraili yetkiliden alınan bilgiye yer veren Haaretz, Ciechanover ile Sinirlioğlu'nun krizi sonlandıracak bir taslak anlaşma üzerinde çalışacaklarını bildirdi.

Konuyla ilgili açıklama yapan Türk Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Selçuk Ünal da, Haaretz gazetesinde yayınlanan haberi teyit etti.

"Türkiye-İsrail ilişkilerindeki kriz aşıyor" haberlerinin Türk sermaye medyası tarafından gündeme taşınması üzerine açıklama yapan Tayyip Erdoğan ise, Mavi Marmara gemisinde katlettiği 9 kişi için özür dilemesi ve ailelerine tazminat ödenmesi şartıyla İsrail'le aralarındaki sorunların kolaylıkla aşılabileceğini söyledi.

AKP tabanının nabzına göre şerbet veren bu açıklama, "İsrail'e karşı tutumumuzda bir değişiklik olmamıştır" mesajı vermeyi hedefliyor. Zira siyonist rejime karşı bu kadar esip gürleyen AKP şefinin, İsrail'le arayı düzeltmek için başlattığı girişimin rahatsızlık yaratabilme ihtimali, dinci gericiliğin etkisindeki toplum kesimlerini oyalayacak demagojik bir açıklamayı gerekli kılıyordu ve Tayyip Erdoğan da bunu yaptı.

İsrail'le ilişkileri düzeltmek için atılan hızlı adımların, Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ile diğer AKP şeflerinin Washington ziyaretinin hemen ardından gündeme gelmesi dikkatlerden kaçmadı. Washington'da çalan "alarm zilleri"ni susturmanın Tel Aviv'le arayı düzeltmeyi de gerekli kıldığını gören Tayyip Erdoğan ve müritleri, bir kez daha İsrail'e karşı sarf ettikleri sert sözleri yutmak durumunda kalacaklardır.

Belirtmek gerekiyor ki, dinci gericiliğin şefleri bu konuda deneyimliler. Zira 1 Mart tezkeresinin kazaya uğramasından sonra Tayyip Erdoğan, ancak 'Beyrut Kasabı' Ariel Şaron'un ayağına giderek Washington'un kapılarını açabilmişti. AKP'nin şefleri, manevra kabiliyetleri sayesinde bu türden utanç verici halleri atlatmakta güçlük çekmiyorlar.

WikiLeaks sitesinin yayınladığı belgelerde pek çok rezillikleri ortalığa saçılan AKP şefleri, bu çirkefi örtmenin derdine düşünce, İsrail'i suçlamaya başladılar. Bir yandan Erdoğan'ın emriyle siyonist rejimle arayı düzeltmek için çırpınıyorlar, öte yandan İsrail'e yükleniyorlar. Kaba bir riyakarlıkla bir taşla iki kuş vurmaya çalışıyorlar.

Dinci gericiliğin şefleri, sadece etki altına aldıkları toplum kesimlerini değil, Filistin halkını da aldatmaya çalışıyorlar. Tam da İsrail'le arayı düzeltmek için adım

attıkları günlerde, Batı Şeria'daki Filistin yönetimi başkanı Mahmud Abbas'ın Ankara'da ağırlanması, Filistin halkına karşı izledikleri ikiyüzlü politikanın çirkin bir tezahürü olmuştur.

Vurgulamak gerekiyor ki, İsrail'le mali, askeri, siyasi, diplomatik vb. alanlarda işbirliği yapanların, Filistin davasını desteklemeleri söz konusu bile olamaz. Siyonist rejimin Filistin halkına karşı izlediği zorba politikalarda zerre kadar bir değişiklik yokken, Gazze etrafındaki vahşi abluka devam ederken, İsrail'le işbirliğini geliştirmenin derdine düşenlerin, hamasi nutuklarının hiçbir değeri yoktur.

Türk sermaye devleti ile onun icra kolu AKP hükümeti, salt İsrail'le ilişkilerini geliştirerek değil, füze kalkanının Türkiye topraklarında kurulmasına onay vererek de, gerici saflarını açık ediyorlar. Emperyalist-siyonist güçlere kalkan olanların, "Filistin halkının yanındayız" söylemlerinin hiçbir inandırıcılığı yoktur.

Tayyip Erdoğan'ın İsrail'e karşı yaptığı bazı çıkışlar, Filistin dahil Arap halkları saflarında etki yaratmış olsa da, bu çıkışların Filistin davasına kazandırdığı bir şey olmamıştır. Olması da mümkün değil. Zira Türk sermaye devleti ve başta AKP olmak üzere işbaşına gelen tüm hükümetler, Kürt halkının çeşitli saldırı ve baskılara maruz bırakılmasının baş sorumlularıdır. Başka halkı ezen bir rejimin efendileri, ezilen Filistin halkının davasını destekleyemezler. Zaten böyle bir dertleri de yok. Çünkü Filistin davasını desteklemek, emperyalizme ve siyonizme karşı cepheden tavır almayı gerektirir. Oysa biliniyor ki, Ortadoğu'da hiçbir burjuva akımın anti-emperyalist/anti-siyonist bir çizgiyi tutarlılıkla sürdürmesi mümkün değildir. Bundan dolayı Türk sermaye devleti ile AKP hükümeti saldırgan emperyalist-siyonist güçlerin yanında saf tutarken, Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri ise direnen Filistin halkından yana tutum alıyorlar.

Filistin davasını güçlendirmenin yolu, gerici odakların içi boş destek vaatlerinden değil, ilerici-devrimci güçlerin eylemli enternasyonal dayanışmasından geçiyor.

Sermaye partileri kokuşmuş düzeni aklama derdinde!

WikiLeaks internet sitesinin yayınladığı belgeler, burjuva devletlerin kirli işlerinin ancak küçük bir kısmını içeriyor. Ancak bu kadarı bile, insanlığı barbarlık içinde çöküşe doğru sürükleyen kapitalist sistemin silahlı/silahsız bekçilerinin, en az korudukları sistem kadar yozlaşmış, kokuşmuş, rüşvetçi, yalancı, saldırgan, ihbarcı olduklarını ilk elden gözler önüne sermektedir.

Kapitalist sistem tepeden tırnağa çürümüştür!

İşçi ve emekçilerin ürettiği artı-değeri gaspeden kapitalist sınıf, onların çıkarlarını koruyan burjuva devlet, rejimin icra kolu olan sermaye hükümetleri-partileri, silahlı-silahsız bürokrasi, yargı organları, medya... Kısacası sistem bir bütün olarak çürüme ve kokuşmanın dip çukuruna demir atmıştır.

Sistemdeki yozlaşmayı ortaya koyan belgeler, kapitalist şirketlerin yöneticilerinin de en az düzenlerini koruyan devletlerin yönetim ve egemenlik aygıtları kadar tiksindirici bir düşkünleşme içinde olduklarını ortaya koyuyor.

Tüm toplumları fişleyip her bilgiyi kayıt altına alan, bu amaçla teknolojinin tüm imkanlarını kullanan kapitalist devletler, halklardan gizli çevirdikleri işlerin çok küçük bir kısmı ifşa edilince, ortalığı velveleye verdiler. Bu tepki bile sistemdeki kokuşmanın bir başka göstergesidir. Zira kendileri herkesi gözetleyip toplumları fişlerken insan haklarını hatırlamayanlar, devletlerin kirli işlerinin bir kısmı açıklandıkça, utanmadan haktan hukuktan söz etmeye başladılar.

AKP kokuşmuş sistemin aynasıdır!

AKP hükümetinin şefleri, suç dosyalarının WikiLeaks sitesinde yayınlanmasını histerik tepkilerle karşıladılar. Özellikle İsviçre bankalarında 8 gizli hesabı olduğu yönündeki açıklama, Tayyip Erdoğan'ı zıvanadan çıkardı. Giderek saldırgan bir üslup kullanan dinci gericiliğin şefi, CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu'na da yüklendi. “Gizli hesapların bulunmadığını İsviçre bankalarından belge alarak kanıtlı” çağrısı yapan Kılıçdaroğlu'na saldıran AKP şefi, olayı saptırmak için kaba demagojiye başvurdu. Dinden imandan söz edip servetine servet katan, çocuklarını gemi(cik), eniştelерini medya şirketi sahibi yapan Tayyip Erdoğan'ın histerik tepkisi, WikiLeaks'in yayınladığı, İsviçre bankalarındaki gizli hesaplarla ilgili söylenenlerin doğru olduğu izlenimini güçlendiriyor.

“Başa gelen çalıp çırpır” kuralına göre yağma ve rüşvetçilikte AKP'nin başa oynaması şaşırtıcı değil. Zira sömürü ve yağmaya dayalı sistemin subaşlarını tutan her sermaye partisi gibi AKP de, kapitalistlerin gaspettiği artı-değerden aldığı payı azamiye çıkartmaya çalışıyor. Elbette sekiz yıldır hükümette olması ve bir iktidar gücü haline gelmesi AKP'yi emsallerinin en pervasız haline getirmiştir. Tayyip Erdoğan'la müritlerinin servetlerinde görülen baş döndürücü artışlar, bu olguyu kanıtlamaktadır.

Gelinen yerde Tayyip Erdoğan'la çocukları, müritleri, müritlerinin çocukları, dünürleri, AKP hükümetine yakın sermaye grupları vb... Kısacası hükümet üyeleri, üyelerin yakınları ve AKP'ye yakın sermaye gruplarının hızla palazlanması, yağmacı, soyguncu, rüşvetçi sistemden en çok bu kesimlerin

nemalandığını gösteriyor. Palazlanma öyle bir noktaya vardı ki, artık MÜSİAD patronları, TÜSİAD patronlarıyla aşık atabilecek kuvvet ve güveni kendilerinde bulabiliyorlar.

Sermayeye ve emperyalistlere pervasızca hizmet etmenin “mükafatı” olan bu yağma bir sır değildi. Ancak şimdiye kadar yayınlanan belgeler, dini istismar edip siyasi ranta çeviren AKP hükümetinin çirkefe battığı gerçeğini bir kez daha ortaya koymuş oldu.

Hal böyleyken AKP borazanı medyanın, “belgeler dedikodudan ibarettir, ciddiye alınacak yönleri yok...” söylemini öne çıkartması, sistemdeki soysuzlaşmanın medya için de geçerli olduğunu bir kez daha kanıtlamıştır.

Düzen partileri sistemi aklama derdinde

Düzen muhalefетinin meseleyi AKP eleştirisi sınırlarında ele alması, “dinci gericici hükümete vurmak ama kapitalist sisteme toz kondurmamak” şeklinde özetlenebilecek bir taktik izlediğini gösteriyor. Ne sistemdeki kokuşma ne küstah emperyalistlerin icraatları hakkında tek söz etmeyen CHP şefleri, Tayyip Erdoğan'ın gizli banka hesapları etrafında dönüp duruyorlar.

İsviçre bankalarında gizli hesap açtırmak, kuşkusuz yağmacılığın önemli bir göstergesidir. Ancak sistemin bir bütün olarak çürüdüğünü ortaya koyan sayısız veri olmasına rağmen, olayı Tayyip Erdoğan'ın gizli hesaplarıyla sınırlamak, ancak sistemi koruma telaşında olanların tutumu olabilir ki, Kılıçdaroğlu da bunu yapıyor.

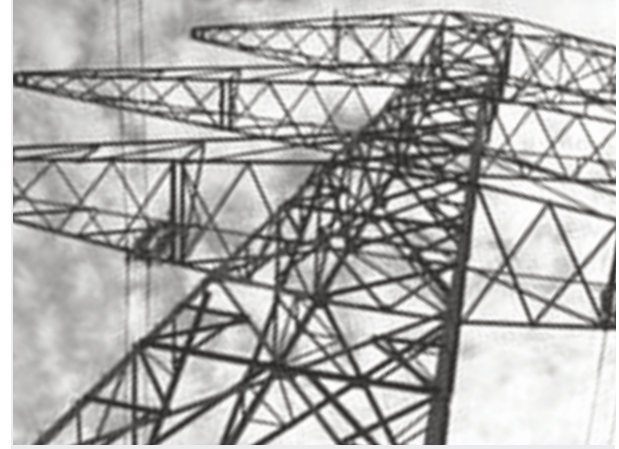
CHP şefinin bu tutumu şaşırtıcı değil. Zira her düzen partisi gibi CHP'nin de öncelikli vazifesi, ne pahasına olursa olsun sömürü ve kölelik düzeni kapitalizmi koruyup kollamaktır. Ne sistemdeki çürümeden ne ABD emperyalizmi ile kurulan utanç verici ilişkilerden söz eden Kılıçdaroğlu ile CHP'nin diğer şefleri, hükümet olmanın yolunun nereden geçtiğini bilerek davranıyorlar.

Sorunun özünü ilgilenmeyen faşist parti MHP ise, her konuda AKP'ye yüklenirken, açıklanan belgelerin, “dış kaynaklı” olduğu gerekçesiyle dinci gericiliğin avukatlığına soyundu. Yıllardır Kürt halkına düşmanlık üzerinden ırkçı-şoven propaganda yapan faşist parti, bu sefer “milliyetçiler dış güçlerin belgelerine itibar etmez” demagojisine sarıldı. Bu taktiği izleyen MHP reisleri, kokuşmayı gözler önüne seren belgeleri görmezden gelerek kapitalist-emperyalist sisteme hizmet ediyorlar.

“Dış kaynaklı bilgiye itibar etmiyoruz” demagojisine sarılan faşist parti, bu arada IMF-Dünya Bankası memurlarının önünde secdeye durduğu günleri unutturmaya çalışıyor.

Görüldüğü üzere, sermaye partileriyle bu partilerin medyadaki uzantıları, farklı söylemler kullansalar da, ortak paydada buluşuyorlar. Tam bir soygun ve cinayet şebekesi gibi işleyen sistemi/devleti her koşulda savunuyorlar. Birbirleriyle dalaşsalar da, birbirlerine bağırıp çağırırsalar da, kokuşmuş Amerikancı rejimi koruma kaygısını bir an olsun gözden kaçırmıyorlar.

Çürüme, kokuşma, zorbalık, küstahlık ve riyakarlıkla hesaplaşmayı, başka bir ifadeyle, insanlığı barbarlık içinde çöküşe sürükleyen kapitalizmi tarihin çöplüğüne atmayı ancak, partisinin bayrağı altında birleşip yavaş yavaş kırması ve emekçilerin başa

Enerjide dev peşkeş

Kamuya ait son işletmeler de büyük sermaye gruplarına peşkeş çekiliyor. Enerji sektöründeki peşkeşin son ayağı Türkiye Elektrik Dağıtım A.Ş'ye (TEDAŞ) bağlı son 3 dağıtım şirketi olan; İstanbul Anadolu Yakası Elektrik Dağıtım (AYEDAŞ), Akdeniz Elektrik Dağıtım AŞ ve Toroslar Elektrik Dağıtım AŞ'nin satışı oldu. Son yapılan ihaleyle birlikte elektrik dağıtım özelleştirmeleri tamamlandı. Elektrik dağıtımı özelleştirilen 3 bölge 6.2 milyon aboneyi kapsıyor.

Özelleştirme yalanları

“Bütçeye gelir sağlamak”, “Varlıkların verimli işletilmesi, maliyetlerin düşürülmesi”, “Elektrik enerjisi arz güvenliğinin sağlanması ve arz kalitesinin artırılması”, “Kayıp/kaçakta azaltma sağlanması”, “Yenileme ve genişleme yatırımlarının özel sektör tarafından yapılması”, “Rekabet sonucu sağlanan faydaların tüketicilere yansıtılması” gibi gerekçelerle yapılan özelleştirmelerin faturasını ise bir kez daha emekçiler ödeyecek. Özelleştirme saldırısının, bir süredir gündemde olan elektrik üretim tesislerinin özelleştirilmesiyle devam etmesi bekleniyor.

Son dönemde adını enerji ihaleleriyle duyuran ve geçtiğimiz aylarda Türkiye'nin en büyük elektrik dağıtım bölgesi olan Boğaziçi Elektrik özelleştirmesi ihalesini 2.990 milyar dolarlık teklifle kazanan Çukurova Grubu'nun patronu Mehmet Emin Karamehmet ve Mehmet Kazancı'nın ortak olduğu MMEKA, 7 Aralık tarihli ihaleden büyük vurgunla çıktı. MMEKA şirketi, İstanbul'un Anadolu yakasının elektrik dağıtımını da 1 milyar 813 milyon dolarla kazandı. Karamehmet ve Kazancı ortaklığı enerji pastasında büyük bir payın daha üzerine oturdu. Aynı şirket 16 Ağustosta yapılan Başkent Gaz ihalesini de 1.2 milyar dolarlık teklifle kazanmıştı.

Diğer yandan 7 Aralık günü yapılan ihalede 18 bölgenin tamamı özelleştirilirken, Toroslar Elektrik Dağıtım A.Ş'ye 2 milyar 75 milyon dolara Eti Gümüş'ün sahibi Yıldızlar SSS Holding en yüksek teklifi verdi. Antalya, Burdur, Isparta illerine hizmet veren Akdeniz Elektrik Dağıtım AŞ için en yüksek teklif ise 1 milyar 165 milyon dolarla Park Holding AŞ'den geldi.

Polis terörünün arkasında birleştiler!

Gelecek ve özgürlük mücadelesi sürececek!

Geçtiğimiz günlerde öğrencilere yönelik estirilen polis terörüne ilişkin ayrıntılar netleştikçe polisin sergilediği vahşetin boyutları da ortaya çıkıyor. Diğer taraftan ise düzen cephesinden alınan tutumlar da dikkat çekiyor. Zira “demokrasi şampiyonu” AKP, bu vesileyle faşist özünü sergileme fırsatı bulurken, demokrat geçinen kimileri de demokratlık sınırlarını ortaya koyuyorlar.

Polis vahşetine tepkiler yükseliyor

4 Aralık günü sergilenen polis terörü gün boyu devam etmişti. Önce Kocaeli’den giriş yapan öğrencilerin yolunu kesen polis, burada saatlerce beklettiği öğrencileri, gaz bombalarıyla soluksuz bırakıp öldüresiye dayaktan geçirdi. Günboyu işkenceden geçirilen öğrenciler daha sonra geldikleri illere zorla geri gönderildi.

Aynı gün Dolmabahçe ve civarındaki eylemlerde de terör estiren polis, gaz bombaları ve coplu saldırılar sonucu çok sayıda öğrenciyi yaraladı. Bu saldırılar sırasında hamile bir kadın öğrencinin de çocuğunu kaybettiği daha sonra anlaşıldı.

Gençliğe yönelik terör birçok kentte meydanlarda ve üniversitelerde protesto edilirken, sorumlular hakkında suç duyurularında bulunuldu.

AKP hükümetinin maskesi düştü

Bu olay demokrasi çığırtkanlığı yapan AKP’nin de maskesini düşürdü. Gerçek yüzünü gün gibi ortaya çıkardı.

Polis terörüne yönelik büyüyen tepkilerin ardından AKP’lilerin aldıkları tutumlar da ortaya çıkan bu durumu ayrıca pekiştirdi. Öyle ki ilk açıklamayı yapan **Hüseyin Çelik** öğrencileri “kadrolu eylemci” olarak suçlayarak polis terörüne arka çıktı. **Cemil Çiçek**, öğrencilerin eylem yapma hakları olduğunu ancak bu hakkın polisin izin verdiği sınırlarda gerçekleşebileceğini söyledi. AB ile ilişkilerden sorumlu pek “demokrat” bakan **Egemen Bağış** ise yumurta atmayı “terör” sayarak öğrencileri polise şiddet kullanmakla suçlama arsızlığını gösterdi.

AKP’nin bu şeflerinin büyük çoğunluğu daha sonra söylediklerini geri aldılar. Ancak Ankara Üniversitesi’nde gerçekleşen yumurtalı protesto eyleminden sonra tam anlamıyla kendilerinden geçtiler. Önce protestonun muhatabı olan Burhan Kuzu gençliğe “beyinsizler” diyerek hakaret etmeye çalışırken, Erdoğan gürleyerek öğrencileri tehdit edip polisin arkasında durdu.

AKP şeflerinin bu sözleri “biz sizin hayatınızı karartırken, siz de eylem yapacaksanız gidin bir köşede basın açıklaması yapın, bizi rahatsız etmeyin” demekten başka bir anlam taşımıyor. Rahatsız edilmek ve zorlanmak bile AKP’ye göre en koyusundan bir terör için yeterli gerekçedir. İşte AKP’nin “demokrasisi” de bu kadardır. Onun demokrasi anlayışı, “eylem hakkın benim seni sömürme ve canına okuma özgürlüğüme dokunduğu anda biter” anlayışıdır.

Belirtmek gerekir ki düzenin sol partisi CHP de AKP ile aynı telden çalmıştır. Solculuk sosuna

bulanmaya çalışan CHP’nin Genel Sekreteri Süheyl Batur, Burhan Kuzu’dan önce protesto edilmesi üzerine gençliği “faşist” olmakla suçlayıp AKP’ye destek verirken Kılıçdaroğlu da ona arka çıktı.

Medya polisin borazanlığını yaptı

AKP hükümeti cephesinden gençliğe yönelik histerik saldırganlığa en hararetlı desteği medya verdi. Burjuva medya içerisinde hala da kalemini bir parça vicdanına göre kullanabilenlerin dahi tiksindiği bu alçakça yayınlar içerisinde özellikle Zaman Gazetesi ve onun faşist eskisi yazarı **Mümtaz’er Türköne** öne çıktı. Gençliği “patolojik” olmakla suçlayan bu kafatasçı zat böylelikle faşist özünü kusmuş oldu.

Diğer taraftan ise burjuva medya gençliğe yönelik polis saldırısını gerekçelendirmek için pislik yaymaya devam etti. Polisi mağdur göstermek için on takla atan medya göz göre göre yalan söylemekten de sakınmadı. Dahası o kadar alçaldı ki polisin zorbalığı sonucu bebeğini düşüren öğrenciyi suçlayacak kadar ileri gitti.

Medyanın sözde demokratları da çuvalladı

Medya da özünde AKP ile aynı teraneyi okudu. Medyanın içerisinde demokrat geçinen Radikal gazetesi gibi bazıları ise demokratlıklarının sınırlarını ortaya koydular. Polis terörünün yaşanmasının ardından polisin saldırganlığını bir yere kadar teşhir eden bu gazete, daha sonra öğrencileri uyarmak ve onlara düzenin eylem özgürlüğü konusundaki sınırlarını göstermek için mesai yapmaya başladı.

Öyle ki; ilk günlerde polisin “orantısız güç kullanması” üzerine eleştiriler yönelten Radikal Gazetesi ve köşe yazarlarının büyük bölümü daha sonra “orantısız eylem” üzerine atıp tutmaya başladılar. Gazetenin Fetullahçı genel yayın yönetmeni **Eyüp Can** “orantısız eylem de sıfır tolerans” çağrısında bulunurken, Tayyip Erdoğan’ın eski danışmanı AKP borazanı **Akif Beki** “Polise aslan, baskıncıya kuzu” başlıklı yazısıyla Radikal Gazetesi’nin ilk günkü yayınlarını eleştirerek AKP’nin ve polisin borazanlığını yaptı.

Kuşkusuz bu Radikal gazetesi gibilerinin demokratlığının da özünde AKP’nin demokratlığından bir farkı bulunmuyor. Çünkü bu burjuva “demokrat”ları, düzeni zorlayacak her türlü eylemin karşısında açık bir tutum alıyorlar. Bunlar istiyorlar ki geleceği çalınan, baskı ve zor altında tutulmaya çalışılan gençlik hoplayıp zıplasin, “renkli eylemler” yapsın ve suya sabuna dokunmasın.

Gençlik mücadeleye devam edecek!

Ancak gençlik örgütleri ise yaptıkları açıklamalarla ne polis terörüne ve ne de sözde demokratların suya sabuna dokunmayan papazlıklarına teslim olmayacaklardır. Gelecek ve özgürlük için mücadelelerini aynı kararlılıkla sürdüreceklerdir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Başbakan-rektörler Zirvesi’ne polis kalkanı

Tayyip Erdoğan’ın Beşiktaş’taki Çalışma Ofisi’nde rektörlerle yaptığı toplantıyı protesto etmek isteyen üniversite öğrencileri 4 Aralık günü polis terörüne maruz kaldı.

Genç Sen üyelerine polis terörü

Dolmabahçe’deki Çalışma Ofisi’ne yürümek isteyen Öğrenci Gençlik Sendikası (Genç Sen) üyeleri, yürüyüş için toplandıkları Kabataş’ta polis terörüne maruz kaldılar. Biber gazları ve copla saldıran polis Genç Sen üyesi 14 öğrenciyi gözaltına aldı.

Öğle saatlerinde Kabataş Tramvay Durağı’nda toplanan ve yolu trafiğe kapatan Genç Sen üyelerinin önü yürüyüşün başlamasından kısa bir süre sonra çevik kuvvet barikatıyla kesildi. Polisle yapılan pazarlıklarda, yürüyüşe izin verilmesinin yanısıra Dolmabahçe’deki Çalışma Ofisi önünde yapılacak oturma eyleminin ardından Genç Sen temsilcilerinin içeriye alınması talep edildi.

Yürüyüşe izin vermeyeceğini belirten polis, yürüyüş kararlılıklarını koruyan öğrencilere biber gazı ve copla azgınca saldırdı. Birçok öğrenci gazdan etkilenirken saldırı sırasında, Genç Sen üyesi 14öğrenci gözaltına alındı.

Polis saldırısının ardından tekrar toplanan ve pankart açan öğrenciler yürüyüşü sürdürme kararlılıklarını ifade ettiler. Öğrencilerin yürüme isteği polis tarafından bir kez daha reddedildi.

Genç Sen üyeleri, sloganlarla bir süre devam eden bekleyişin ardından yolu trafiğe kapatarak basın açıklaması gerçekleştirdi. Genç Sen adına yapılan açıklamada, Başbakan, YÖK Başkanı ve rektörlerin, üniversitelerin geleceğini konuşurken öğrencilerin ise kapı önünde olduğu söylendi. Öğrencilerin fikirlerinin olmadığı toplantılarda karar alınmasına izin verilmeyeceği ifade edildi. Açıklamada, YÖK’ün logosunun ve adının değiştirileceği yönünde açıklamalar yapan YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan hedef alındı. Bu söylemlerin sahteliğine değinilerek söz, yetki ve karar hakkının öğrencilere verilmesi talep edildi.

Öğrenci Kolektifleri’ne saldırı

İstanbul’da gerçekleştirecekleri “Büyük Öğrenci Forumu” etkinliğine katılmak için yola çıkan Öğrenci Kolektifleri üyesi öğrenciler, sabah saat 07.00 sıralarında Çamlica gişelerinde durduruldu. Polis engellemesine karşı çıkarak otobüslerden inen öğrenciler polisin saldırısına maruz kaldı.

Biber gazlı ve coplu saldırıdan birçok öğrenci etkilendi. Polisin azgın saldırısı sonucu 9 öğrenci gözaltına alınırken 4 öğrencinin bayılarak hastaneye kaldırıldığı ifade edildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul - İzmit

Genç-Sen polis terörüne eylemlerle yanıt verdi...

Genç-Sen, Tayyip Erdoğan'ın rektörlerle yaptığı toplantıyı protesto eden öğrencilerin karşılaştıkları polis terörünü çeşitli illerde protesto etti.

İstanbul

Saldırının ardından Taksim Tramvay Durağı'nda buluşan Genç-Sen üyeleri ve destekçi güçler, "Gözaltılar, baskılar bizi yıldıramaz / Genç Sen" pankartı açarak sloganlarla eylemlerini başlattılar.

Genç-Sen MYK üyesi Emre Öztürk'un babasının öğrencilerin maruz kaldığı saldırıyı kınamasının ardından Genç-Sen'liler ajitasyon konuşmaları ve sloganlarla Galatasaray Lisesi'ne yürüdüler.

Galatasaray Lisesi önüne gelindiğinde, ilk olarak Genç-Sen MYK üyelerinden Emrah Arıkuş bir konuşma gerçekleştirdi. Konuşmanın ardından Genç-Sen adına basın açıklamasını Türkan Yıldız gerçekleştirdi. Tayyip Erdoğan'ın rektörlerle yaptığı ikinci toplantıda da öğrencileri temsil eden kimsenin olmadığını söyleyen Yıldız, toplantıyı protesto etmek ve içerideki görüşmeye heyet göndererek Erdoğan ve bakanlarla görüşmek istediklerini ancak polis saldırısıyla karşı karşıya kaldıklarını ifade etti.

"Biz buradan bir kez daha anladık ki, Tayyip Erdoğan'ın bahsettiği demokrasi ve özgürlük sadece kendineymiş!" diyen Yıldız, Erdoğan'ın öğrenci gençlikten ve onların isteklerinden ne kadar korktuğunu ve tahammülsüz olduğunu tekrar gördüklerini söyledi.

Saldırıya dönük öfkenin öne çıktığı, coşkulu geçen eyleme Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, EHP, ESP, SDP, Dev-Lis ve Ev İşçileri Dayanışma Derneği Girişimi de destek verdi.

Genç-Sen 5 Aralık günü Taksim'de ikinci bir protesto eylemi gerçekleştirdi.

Galatasaray Lisesi önünde buluşan Genç-Sen'liler "Gözaltılar, baskılar bizi yıldıramaz / Genç-Sen" pankartı açarak sloganlar eşliğinde Taksim Tramvay Durağı'na yürüdüler.

Basın açıklamasını, gözaltına alınan 14 Genç-Sen'liden biri olan İlke Acar gerçekleştirdi.

"Demokrasi söz konusu olduğunda 'Demokrasi gelecekse onu da biz getiririz' zihniyetinde olan başbakanın gerçek yüzü ve hükümetin referandum döneminden beri ağızına sakız ettiği 'ileri demokrasi' söylemlerinin iç yüzü dün Genç-Sen'lilere yapılan polis saldırısıyla bir kez daha gözler önüne serildi" diyen Acar, polisin hiçbir uyarı dahi yapmadan Genç-Sen'lilere gaz ve coplarla saldırdığını söyledi.

Basın açıklamasının ardından polis terörüne maruz kalan Genç-Sen'lilerden **Işıl Kurt** söz aldı. Yaşadıkları polis saldırısına ve gözaltı sürecine ilişkin bilgilendirmede bulunan Kurt, tüm baskılara ve saldırılara rağmen mücadelelerinin süreceğini vurguladı.

DİSK Genel Sekreteri **Tayfun Görgün**, **Emekçi Hareket Partisi** ve **BDSP** konuşma yaparak saldırıyı kınadı.

TÜM-İGD'nin de destek verdiği eylem atılan sloganların ardından sona erdi.

İzmir

4 Aralık akşamı Alsancak Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde bir araya gelen Genç-Sen'liler cadde

boyunca yürüyüş gerçekleştirdiler. "Polis terörüne son / Genç-Sen" pankartının açıldığı eylemde basın açıklamasını Ege Üniversitesi Kimya Bölümü öğrencisi Hacer Demir gerçekleştirdi.

Açıklamada, basında sıkça orantısız güç olarak tabir edilen polis terörünün demokratik-akademik taleplerle mücadele eden öğrencileri de hedef aldığı belirtildi. Öğrencilerin bu yöntemle sindirilmeye çalışıldığı söylenirken, YÖK'ün ve rektörlerin polis işbirliği ile gerçekleştirdiği soruşturma ve uzaklaştırma saldırısının egemenlere yetmediği belirtilerek öğrencilere darp, cop, biber gazı ve gözaltıların reva görüldüğü ifade edildi.

Öğrenciler, açıklamanın ardından bir süre oturma eylemi gerçekleştirdiler.

Eskişehir

5 Aralık günü Eskişehir İl Sağlık Müdürlüğü önünde toplanan kitle Adalar Migros önüne yürüdü. Yürüyüş sırasında İstanbul'da karşılaşılan saldırı teşhir edilirken 6 Kasım çalışmaları sırasında Anadolu Üniversitesi'nde yaşanan saldırılar da hatırlatıldı.

Adalar Migros önüne gelen kitle burada bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklamasında şunlar söylendi: "Demokrasi söz konusu olduğunda 'Demokrasi gelecekse onu da biz getiririz' zihniyetinde olan başbakanın gerçek yüzü ve hükümetin referandum döneminden beri ağızına sakız ettiği 'ileri demokrasi' söylemlerinin iç yüzü dün öğrencilere yapılan polis saldırısıyla bir kez daha gözler önüne serildi.

Eşit, parasız, bilimsel anadilde eğitim talebine yapılan bu saldırılar sökmeyecek. Bizler sistemin saldırılarına karşı mücadelemiz yükseldikçe baskının artacağına farkındayız. Biz asla yılmadık, yılmayacağız. Saldırıları keskinleştikçe biz de çelikleşeceğiz, güçlenerek hesap soracağız."

Yaklaşık 200 kişinin katıldığı eylemi, Genç-Sen, Öğrenci Kolektifleri, Gençlik Muhalefeti, Emek Gençliği, TKP'li Öğrenciler ve Kurtuluş Yolunda Dev-Genç örgütlerken, BDSP, Emekli-Sen, DYG, EHP, Halkevleri, ÖDP de destek verdi.

Polisler hakkında suç duyurusu

6 Aralık günü Beyoğlu Adliyesi'nde buluşan Genç-Sen'liler, polis terörüne maruz kalan öğrencilerden Işıl Kurt'un polisler tarafından yerde dövülürken çekilen fotoğrafının bulunduğu "İşte orantılı güç! Emniyet Müdür Yardımcısı Gökhan Özavaş ve Beyoğlu Emniyet Amiri Osman Yıldırım uyguladıkları orantısız güçle suç işlemiştir - Saldırıların hesabını soracağız! / Genç-Sen" pankartını açarak basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Basın açıklaması öncesinde, gözaltına alınan öğrencilerden Genç-Sen MYK üyesi Emre Öztürk bir konuşma yaptı. Ardından söz alan DİSK Genel Sekreteri **Tayfun Görgün**, üniversite öğrencilerinin karşı karşıya kaldığı polis saldırısına değinerek "Bu görüntüler oldukça kimse demokratikleştiğini söylemesin" dedi. Yaşananların yalnızca üniversite öğrencilerinin değil tüm herkesin sorunu olduğunu vurguladı.

Ardından sırasıyla EHP İstanbul İl Başkanı, ESP İl

Başkanı Hülya Gerçek ve Ekim Gençliği birer konuşma yaptı.

Konuşmaların ardından basın açıklamasına geçildi. Açıklamayı gerçekleştiren İlke Acar polisin uyguladığı orantısız gücün ve saldırıların hesabını soracaklarını vurgulayarak sözlerini şöyle noktaladı:

"Emniyet Müdür Yardımcısı Gökhan Özavaş ve Beyoğlu Emniyet Amiri Osman Yıldırım hakkında suç duyurusunda bulunuyoruz. İşkenceciler bu sefer zamanaşımı ile kurtulamayacaklar. Bilinsin ki suç duyurularının peşini bırakmayacağız, öğrencilere uygulanan şiddetin bedelini bu kez onlara ödeteceğiz!"

Basın açıklamasının ardından, gözaltına alınan öğrencilerden Didem Arda da bir konuşma gerçekleştirdi. Beyoğlu Emniyet Amiri Osman Yıldırım'ın kendisi hakkında "Bana şiddet uyguladı ve parmaklarımı kırdı" ifadeleriyle suç duyurusunda bulunduğunu söyleyen Arda, asıl şiddete maruz kalanın öğrenciler olduğunu söyledi.

Basın açıklamasının ardından polis terörüne maruz kalan öğrenciler, avukatları eşliğinde adliye binasına girerek suç duyurusunda bulundular.

Kızıl Bayrak / İstanbul - İzmir - Eskişehir

Düzen partilerine söz yok!

8 Aralık günü CHP’li Süheyl Batum ve AKP’li Burhan Kuzu Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi’ndeki anayasa konulu panelde ilerici ve devrimci öğrenciler tarafından protestolarla karşılandı. Düzen partilerinin sözcülerinin konuşma yapmasına izin verilmezken, panelden sonra çevik kuvvet öğrencilere saldırdı.

Düzen partilerinin sözcülerine söz yok

İki oturum şeklinde düzenlenen panelde ilk olarak CHP’li Süheyl Batum bir konuşma yapmaya başladı. Ama konuşmasına başlamasının hemen ardından aralarında Ekim Gençliği’nin de bulunduğu ilerici ve devrimci öğrenciler CHP’yi teşhir eden konuşmalar yaptılar. CHP’nin sermaye partilerinden sadece birisi olduğunun belirtildiği konuşmalarda Akdeniz Çivi ve Kent AŞ işçilerinin CHP tarafından polise hedef gösterildiği söylendi. CHP’nin gençliği kullanarak demokrasi üzerinden propaganda yapamayacağı vurgulandı. CHP’nin Ulucanlar, 19 Aralık ve Dersim katliamlarından tanındığı dile getirilerek katliamcı yüzü teşhir edildi. Öğrencilerin protestosundan kaynaklı konuşmasını bir türlü tamamlayamayan Batum salonu terk etmek zorunda kaldı.

CHP teşhir edilirken TKP ve Öğrenci Kolektifleri’nin salonu terk etmesi ise dikkat çekti.

İkinci olarak konuşma yapmak için salona Burhan Kuzu’nun gelmesi ile yumurta ve sloganlarla karşılanması bir oldu. Hiçbir şekilde konuşma yapamayan Kuzu da Batum gibi salonu terk etmek zorunda kaldı. Öğrenciler sık sık “Sermaye defol üniversiteler bizimidir!”, “Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!”, “Üniversiteler bizimidir bizimle özgürleşecek!” sloganlarını attılar.

Öğrencilere polis saldırısı

Batum’un çıkması ile birlikte sivil polisler koridorlara girdi. Okula giren sivil polisler, panelin yapıldığı kapıdan okulun çıkışına kadar öğrenciler tarafından sürüldü. Okula giren çevik kuvvet ise öğrencilere portakal gazı ile saldırdı. Yapılan pazarlıklarda polis okuldan çıkmadan öğrencilerin okulu terk edemeyeceği vurgulandı. Polisin okuldan çıkmasından sonra bir yürüyüş yapılarak

üniversitelerin sermayeye terk edilmeyeceği belirtildi.

Kuzu öğrencilere “beyinsiz” dedi

Öğrencilerin yoğun protestosu karşısında salonu terk etmek zorunda kalan Kuzu hazımsızlığını öğrencilere hakaret ederek dışa vurdu.

Arkasında azgın polis terörü olmadığı zaman aciz kalan Kuzu şunları söyledi:

“Bu bir ay önce belirlenmiş bir toplantıydı. Süheyl Batum’a gösterilen tepkiler biraz düşük profilli kaldı. 30 yıldır hocalık yapıyorum. Bu kadar beyinsiz öğrenci grubunu bir arada görüyoruz. O yumurtaları atacaklarına yeseler, beyinlerine daha iyi gelir. Atılan bu kadar yumurtaya yazık. Bu öğrencilerin hiçbiri fikir üretmiyor, bir hoca olarak onlara üzülüyorum. Polisin güç kullanımını eleştiriyorlar ama kendileri de farklı bir biçimde güç kullanıyorlar. Bizim konuşmamıza izin vermiyorlar.”

Saldırı protesto edildi

Polis saldırısına karşı coşkulu bir yürüyüş gerçekleşti. Cebeci Kampüsü’nde toplanan kitle buradan sloganlarla yolu trafiğe kapatarak Yüksel Caddesi’ne yürüdü.

Kitle, yol boyunca balkonlardan ve bulundukları bölgeden insanların alkışları ve destekleri ile karşılaştı. Yüksel Caddesi’nde gerçekleştirilen basın açıklamasında “Bizler artık sermaye partilerinin yalanlarına kanmayacağız bugün CHP de AKP de geldiler ve ağızlarının paylarını aldılar. Polis de üniversitemize girmesine rağmen irademiz sayesinde çıkmak zorunda kaldı bundan sonra da üniversitelerimizi sermayeye bırakmayacağız” denildi.

Ayrıca CHP’li Süheyl Batum’un kendisine konuşma yaptırılmadığı için öğrencilere faşist demesi de teşhir edildi.

Bu açıklamanın ardından reformist çevreler kendi basın açıklamasını okudu ve üniversitelerde ‘ileri Tayyip demokrasisi’ olduğunu ve üniversiteleri AKP’ye bırakmayacaklarını söylediler. Eyleme yaklaşık 400 kişi katıldı.

www.ekimgencligi.org

Beytepe’de baskılara karşı kampanya

Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü’nde dönemin başından itibaren idare-polis-ÖGB işbirliği içinde gerçekleştirilen baskılara karşı “Özgür Beytepe İnisiyatifi” imzasıyla bir kampanya örgütleniyor.

Dönem başından bu yana öğrencilerin stant açması engellenmiş öğrenciler ÖGB ve polis saldırılarıyla karşılaşmıştı. Kampüs, 2 kez çevik kuvvet ablukası altına alınmış, saldırılar karşısında direnen öğrenciler hakkında suç duyuruları yapılmış ve öğrencilere soruşturma açılmıştı.

Tüm bu yaşananlarla birlikte Hacettepe Üniversitesi’nde anti-demokratik uygulamalar devam ediyor. Öğrenci toplulukları da dahil derneklere ve siyasi gençlik örgütlenmelerine uygulanan stant açma yasağı sürüyor.

Baskılar karşısında ortak bir mücadele örgütlenme ihtiyacıyla Ekim Gençliği, YDG, SGD, TÜM-İGD ve HÜÖD tarafından “Özgür Beytepe İnisiyatifi” imzasıyla bir kampanya örgütleniyor. Kampanya kapsamında, yaygın ve yoğun bir şekilde afişler asıldı, bildiri dağıtımları yapıldı, anket ve imza kampanyası yürütüldü. Perşembe ve Cuma günü ise “seyyar stant” açılarak kampüsün birçok noktası dolaşıldı. Polisin kampüsü terk etmesi, stant açma yasağının kaldırılması, soruşturma-cezaların geri çekilmesi talepleriyle imzalar toplandı. Üniversitelerin hapisleştirilmesi, her anımızın kameralarla izlenmesi ve yaşamlarımızın hücre duvarlarıyla kuşatılmasına karşılık çalışmanın ana şiarı “F tipi üniversite istemiyoruz” oldu.

Hacettepe’de ÖGB saldırısı!

6 Aralık günü sabah saatlerinde ÖGB tarafından okuldaki ilerici-devrimci faaliyete dönük bir saldırı gerçekleştirildi. Eş zamanlı olarak kampüsün birçok noktasında afişler yırtılarak söküldü. Yıldız Amfi’de sökülen afişleri isteyen öğrencilerle ÖGB arasında arbede yaşandı.

www.ekimgencligi.org

Polis terörüne tepkiler...

4 Aralık günü “Erdoğan-rektörler zirvesini” protesto eden üniversite öğrencilerinin maruz kaldığı polis terörüne tepkiler sürüyor. Genç-Sen, Öğrenci Kolektifleri ve Gençlik Muhalefeti üyesi öğrencilerin haklı tepkisine dönük azgın devlet terörü burjuva medyada dahi tepkilere konu olurken, ilerici ve devrimci güçler, emek ve meslek örgütleri saldırıyı gündemde tutmayı sürdürüyor.

Birdal: “Hukuk devleti mi polis devleti mi”

BDP Diyarbakır Milletvekili Akın Birdal İstanbul’da öğrencilerin karşılaştığı polis saldırısına tepki göstererek, üyesi olduğu TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu’nu olağanüstü toplantıya çağırdı. 6 Aralık günü konuya ilişkin basına açıklamalarda bulunan Birdal, “Başbakan içeride rektörlerle demokratik açılımı, özgürlüğü konuşurken dışarıda eğitim ve öğretim özgürlüğü isteyen, paralı üniversitelere karşı çıkan öğrencileri dövüyorlar. Çocuklar hükümetten farklı düşünebilirler. Kendilerini nasıl ifade edecekler? Üniversitelerde demokrasi kültürü nasıl oluşacak?” dedi.

“Hukuk devleti mi polis devleti mi karar verilmeli.” diyen Birdal, “İnsan hakları komisyonunun toplanması için hükümet dışı bir ihlal mi olması gerekiyor. Asıl ihlaller hükümet ve devlet kaynaklı oluyor. Biz bunları görmezlikten geliyoruz” ifadelerini kullandı.

PSAKD: “Polisi ve şiddete onay veren siyasi iktidarı kınıyoruz”

“Polisin gençlere karşı kullandığı şiddet AKP iktidarının zulümkar tavrının parçasıdır.” başlığıyla 6 Aralık günü yazılı bir açıklama yaparak polis terörünü kınayan PSAKD Genel Başkanı Fevzi Gümüş, AKP iktidarının hak talep eden kesimlerden haz etmediğini vurguladı. AKP’nin polisin hak talep eden kesimlere karşı şiddet kullanmasına onay verdiğini belirten Gümüş, TEKEK işçilerinin Ankara’da kış koşullarında

maruz kaldıkları polis şiddetinin belleklerdeki canlılığını koruduğunu söyledi.

Gümüş açıklamasını, “Mağdur kesimlerin, hak talep edenlerin, işçilerin, gençlerin demokratik hakların kullanılmasına karşı tahammülsüz bir tutum içinde yaklaşan ve şiddet kullanan polisi ve bu tutuma onay veren siyasi iktidarı kınıyoruz.” sözleriyle noktaladı.

DİSK: Sorumlular hesap vermeli!

DİSK öğrencilere yönelik estirilen polis terörünü yazılı bir açıklamayla kınadı. “AKP demokrasinden öğrencilerin payına biber gazı ve dayak düştü!” başlıklı açıklamada öğrencilere karşı şiddet uygulayanlar hesap vermeye çağrıldı.

Genel Sekreter Tayfun Görgün imzasını taşıyan açıklamada AKP hükümetinin ikiyüzlülüğü eleştirilerek “AKP hükümeti demokrasinin ‘D’sini anlamadığını, eleştirinin E’sine bile tahammül edemediğini bir kez daha göstermiştir.” denildi.

Açıklamada DİSK üyesi olan Genç-Sen ve mücadelesi sahiplenilerek “Yasaklar, disiplin soruşturmaları, uzaklaştırma cezaları ve kapatma davaları bugüne kadar Genç-Sen faaliyetlerini durduramamıştır. Genç-Senliler bugün de kararlılıklarını sergilediler. Eşit, parasız ve bilimsel eğitim isteyen öğrenciler üniversiteyi tüccarlara teslim etmeyeceklerini bir kez daha göstermiş oldular.” denildi.

Açıklamada son olarak ise “öğrencilere yönelik orantısız şiddet kullanımından sorumlu olan yetkililer hesap vermelidir” talebi yükseltildi.

DİSK 8 Aralık günü yaptığı diğer bir yazılı açıklamada ise AKP hükümetinin sözde demokrasi söylemlerine hiç de yabancı olunmadığını vurguladı.

Açıklamada, “Tuzla’da yaşanan işçi cinayetleri, 2 yıl önceki 1 Mayıs görüntüleri, tutuklanan, işten atılan sendikacılar, okulundan uzaklaştırılan gençler, kapatılmak istenen sendikalar, insanları sefaletle terk eden asgari ücret... Bunları daha da çoğaltabiliriz. Tüm bunlar AKP hükümetinin demokrasi tanımının gündelik yaşamımızdaki somut karşılıklarıdır.” denildi.

Açıklamada, polis şiddetini orantılı ya da orantısız diye tartışmanın demokrasi ayıbının kendisi olduğuna dikkat çekilerek, “AKP hükümetinin ileri demokrasi anlayışı, AKP hükümetinin ve kadın erkek eşitliğine inanmadığını açıkça dile getiren bir Başbakan’ın kadına bakış açısının da turnusol kağıdı olmuştur.” ifadelerine yer verildi.

Referandum sürecinde yaptığı konuşmalar hatırlatılarak Erdoğan’a seslenilen açıklamada, “Sayın Başbakan, dün ağlayarak TBMM’de andığın gençlerin bugünkü uzantıları dün dövdürdüğün gençlerdir. Demek ki Deniz Gezmiş’in, Erdal Eren’in adı sadece referandum içinmiş.” denildi.

Gelecek ve özgürlük mücadelemizi bastıramayacaksınız!

4 Aralık’ta YÖK toplantısını protesto ederek seslerini duyurmak isteyen Genç-Sen’lilere dönük polis terörü aynı gün içinde İstanbul gişelerinde de yaşanmış, Öğrenci Kolektifleri üyelerine polis azgınca saldırmıştır.

Azgın polis terörü eyleme müdahalede olduğu gibi gözaltında da sürmüş öğrenciler vahşice dövülmüştür. Bir öğrencinin yüzü gözaltında maruz kaldığı kaba dayakla dağıtılırken bir diğeri ise müdahale sırasında aldığı darbeler nedeniyle bebeğini düşürmüştür. “Hamileyim!” diyen kadına daha fazla şiddeti reva gören faşist katillerin sırtını sıvazlayan Erdoğan ve müritleri protesto haklarını kullanan öğrencileri şiddet uygulamakla suçlamaktadırlar.

AKP şeflerinin bu sözleri “biz sizin hayatınızı karartırken, siz de eylem yapacaksanız gidin bir köşede basın açıklaması yapın, bizi rahatsız etmeyin” demekten başka bir anlam taşıyor.

Burjuva medyanın satılmış kalemleri de polis terörünün arkasında saf tuttu. Medya elbirliğiyle öğrencileri uyarmak ve onlara düzenin eylem özgürlüğü konusundaki sınırlarını göstermeye çalışıyor.

Öyle ki bazıları “orantısız eylem” üzerine atıp tutuyorlar. Bu soysuz sermaye uşakları da sahipleri gibi gençlikten korkuyor, onun mücadelesinden rahatsız oluyorlar. Onlar istiyorlar ki geleceği çalınan, dünyası karartılan gençlik hoplayıp zıplasin, ama sermayenin rahatını bozmasın.

Böyle istiyorlar çünkü sermaye ve uşakları, gençliğe karanlıktan başka bir gelecek sunamıyor. Bunun için de gelecek isteyen gençliği susturmaya, acımasızca bastırmaya çalışıyorlar. Bu nedenle üniversiteler kışlaya çevrilmiştir. Kafasını kaldıran öğrenciler kapının önüne konuluyor, soruşturma kurulları engizisyon gibi çalışıyor, polis-ÖGB terörü dizginsizce sürüyor.

Buradan bir kez daha haykırıyoruz ki, gençlik terörünüze teslim olmayacak. Mücadelesini kararlılıkla sürdürecektir ve üzerindeki ablukayı meşru ve militan eylem çizgisi ile dağıtacaktır.

YÖK’ü de düzenini de yıkacağız!

Katil polis hesap verecek!

Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!

Ekim Gençliği

08 Aralık 2010

Kocaeli’de Genç-Sen faaliyetine ilgi

Genç-Sen Kocaeli’nin merkez ilçesi İzmit’te stand açıp bildiri dağıtımı gerçekleştirdi. İzmit’te yürüyüş yolunda açılan stantta “Rektörle sohbet, öğrencilere dayak!” başlıklı bildirilerin dağıtımı yapıldı. Öğrencilerin maruz kaldığı ÖGB-polis terörü ve eğitimin ticarileştirilmesi uygulamaları işçi, emekçi ve gençlere anlatıldı.

“Genç-Sen asla yalnız yürümeyecek! Paralı eğitime, sınavlara, çalışma hakkını engelleyen işsizliğe, anadilde eğitim yasağına, baskılara ve geleceğimizi yok eden bu YÖK düzenine karşı ...” vurgusunun yer aldığı bildirinin dağıtımı sırasında yerel halkın yoğun ilgisiyle karşılaşıldı. Gerçekleştirilen sohbetlerde birçok kişi bundan sonra yapılacaklar hakkında bilgi edinmek isterken, imza toplamak, eylem yapmak gibi tüm etkinliklere destek vereceklerini ve öğrencileri destekleyeceklerini belirttiler.

Kızıl Bayrak / Kocaeli

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://fantey.org>

Metal Grup TİS'lerinde son viraj!

Cüret ve kararlılıkla öne çıkamayanlar ihanete ortak olurlar!

MESS-Türk Metal kirli ittifakının 13 Kasım günü ihanet sözleşmesini imzalamasının ardından aynı sözleşmenin Birleşik Metal İşçileri Sendikası'nın da önüne konması ile Metal Grup TİS'lerinde son ve en kritik viraja girilmiş oldu. Geline aşamada Birleşik Metal üyesi işçiler ya MESS dayatmalarına karşı mücadele bayrağını yükselterek işçi sınıfı içerisindeki öncü rollerini yerine getirecekler, ya da MESS'in kölelik dayatmalarını kabul ederek Türk Metal çetesinin imzaladığı ihanet sözleşmesinin bir benzerine imza atacaklar.

Birleşik Metal yönetimi son kararı, fabrikalarda yapacağı toplantıların ardından 11 Aralık günü gerçekleştireceği yeni bir merkezi TİS Kurulu toplantısı ile alacağını duyurmuş bulunuyor. Buna göre bu hafta içerisinde Birleşik Metal'in MESS kapsamında örgütlü olduğu tüm fabrikalarda MESS'in sözleşme teklifini değerlendiren toplantılar gerçekleştirilecek. Aynı açıklamada sürecin bitmediği ve eylemlerin karar netleşene kadar devam edeceği vurgulansa da işyerlerinden yansıyan bilgiler bu hafta için planlanan eylemlerin süreç netleşene kadar askıya alındığını gösteriyor. Bu durum ise Birleşik Metal yönetimi payına klasik bir tansiyon düşürme ve işçileri imzaya ikna etme politikasının devreye sokulduğunu gösteriyor.

Bugün Birleşik Metal tabanında saldırılara karşı direnme ve boyun eğme biçiminde iki eğilim bulunuyor. İlk eğilimi Gebze ve Kocaeli'de yer alan kimi temel fabrikaların yanı sıra daha yoğun olarak örgütlenme süreci yeni olan, görece küçük ve ücret sorununun yoğun olarak yaşandığı fabrikalarda çalışan işçiler temsil ediyorlar. Yıllardır uzlaşmacı sendikacılık anlayışının egemen olduğu, aynı zamanda ise ücretlerin görece yüksek olduğu kimi fabrikalardaki yaygın eğilim ise MESS'in sunduğu yeni taslağın kabul edilmesi yönünde. 4 Aralık'ta gerçekleşen TİS Kurulu da işte bu eğilimin karşı karşıya geldiği bir atmosferde gerçekleşmiş bulunuyor.

Bu tablo ise Birleşik Metal yönetiminin takınacağı tutumu çok daha önemli hale getiriyor. Kuşkusuz ki genel söylemlerde dile getirilen mücadelecilik sendikacılık anlayışı, tabandaki varolan direnme eğilimini güçlendirmeyi, önderlik pratiğini bu çerçevede ele almayı gerektiriyor. Tabanda bu eğilimin görece yaygın oluşu da atılacak bu adım için oldukça önemli bir olanak yaratıyor. Dahası sendikanın kendi tabanının dışında Türk Metal üyesi birçok metal işçisinin gözü de halen Birleşik Metal'in alacağı tutumun üzerinde. İhanet sözleşmesinin hemen ardından açığa çıkan tepkiler eylemli bir sürece dönüşme de buradaki rahatsızlıklar halen olanca sıcaklığı ile devam ediyor. Bu açıdan Birleşik Metal cephesinden gerçekleştirilecek bir öncü çıkış öfkenin belli oranlarda dinmiş olmasına karşın Türk Metal çetesi bünyesindeki dinamiki de harekete geçirme potansiyelini koruyor.

Oysa bugüne kadar yansıyanlar Birleşik Metal yönetiminin bir kez daha ürkek bir pratik içerisinde olduğunu gösteriyor. Bu açıdan Birleşik Metal Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu'nun 28 Kasım Gebze mitinginde gerçekleştirdiği konuşma bu bakımdan

dikkat çekici. Buradaki konuşmasının eksenine sermaye sınıfının saldırılarını ve MESS-Türk Metal ittifakını oturtan Serdaroğlu, Birleşik Metal olarak önümüzdeki günlerde nasıl bir pratik ortaya koyacaklarına dair hiçbir şey söylememişti. Hatta Türk Metal'in imzaladığı sözleşmenin görece olumlu yanlarının (esnek çalışma hükümlerinin MESS tarafından geri çekilmesinin) kendilerinin kurduğu basıncın bir ürünü olduğunu söyleyerek bu kadarını yeterli gördüklerinin sinyalini de vermişti. Gebze'de gerçekleşen bir mitingde ÇEL-MER ve Mutaş gibi önemli mücadele deneyimlerinin adını anmayan Serdaroğlu, yeterince mücadele ettiklerini iddia ederek kimsenin kendilerini ihanetçi olarak suçlayamayacağını da dile getirmişti.

Kuşkusuz ki bugün sınıf mücadelesinden yana olan hiç kimse Birleşik Metal yönetimini Türk Metal çetesi ile aynı kefeye koyan bir söylem içinde değil. Ancak şu açıktır ki, grup TİS'lerinde gösterilen pratik metal işçilerinin mücadelesini değil, bu çetenin alandaki denetimini güçlendiren sonuçlar yaratmaktadır. Zira sonuçtan da bağımsız olarak önemli olan mücadele yolunda tüm güç ve imkanlarını kullanabilmek, bu doğrultuda kararlı ve samimi bir çaba verebilmektir. Bunu yapmayanların ise Türk Metal çetesinde olduğu gibi bilinçli bir ihanet girişimi olmasa da bu ihanetin suç ortağı konumuna geleceği açıktır.

Bugün ister sendikal alanda, ister siyasal alanda olsun öncülük rolünü ve misyonunu taşıyan hiçbir kişi ve kuruluşun sınıfın geneline hakim olan geri bilinci ve ruh halini kendisine kalkan yapmaya hakkı yoktur. Kendilerine bu rolü biçenlerin yapması gereken sınıfın içindeki mücadele istek ve iradesine yüklenmek, bu istek ve iradeye yaslanarak mücadele barikatlarının ön safına geçmektir.

İşte Birleşik Metal yönetiminin de yapmadığı-yapamadığı tam olarak budur. Mücadele payına atılan olumlu adımlar bu yönetim tarafından her defasında bu gerekçe ile ığdış edilmekte, mücadelede öncülük rolünün sınanacağı kritik aşamaya geldiği anda sınıfın genel geriliği bahane edilerek mücadele barikatlarından geri dönülmektedir.

2010-2012 MESS Grup TİS'lerinde gelinen aşama bir kez daha bu tabloda en ufak bir değişiklik olmadığını göstermektedir. Hatta fabrikaların önemli

bir bölümünden yansıyan olumlu atmosfere karşın "Biz yapabileceğimizi yaptık. Elimizden gelen bu kadar!" düşüncesi bizzat yönetim eliyle temsilcilere ve işçilere doğru yaygınlaştırılmaya çalışılmaktadır. 4 Aralık'ta gerçekleştirilen TİS Kurulu'ndan hiçbir bilginin dışarıya "sızmasına" dair verilen direktifler de bu çabanın dolaysız bir ürünüdür. Zira MESS'in ve tek tek patronların, fabrikalardaki genel atmosferi zaten doğrudan gözlemlediğinden, buralardan kendi atacakları adımlara ilişkin sonuçlar çıkarmaya çalıştıklarından en ufak bir kuşku duymamak gerekir. Böyle bir durumda bizzat Genel Başkan tarafından yapılan bu "uyarı"nın metal işçilerinin mücadelesini güçlendirme niyet ve çabasında olan ilerici-devrimci güçleri hedeflediği de yeterince açıktır.

Tek başına bu girişim bile Birleşik Metal yönetiminin sürecin gelişimine dair yaklaşımı konusunda bir fikir vermektedir. Böyle bir girişimin sonucu ise tek başına MESS'in dayatmalarına boyun eğmek olarak çıkmayacak, işçilerin doğrudan katılımı ile hazırlandığı iddia edilen ve eksikliklerine karşın oldukça önemli talepler içeren (çalışma sürelerinin kısaltılması vb.) taslağın hasır altı edilmesi sonucunu doğuracaktır.

Bugün yıllardır patronlarla uzlaşmayı adet haline getiren kesimleri dışında metal işçilerinin önemli bir bölümü Birleşik Metal adına MESS'e sunulan taslağın ve burada dile getirilen taleplerin arkasındadır. Taban örgütlenmelerinin zayıf olduğu bugünkü koşullarda bu taslak uğruna verilecek kararlı mücadele ise ancak net ve kararlı bir önderlik altında mümkündür. Bugün Birleşik Metal yönetiminin kendi üyelerine, diğer metal işçilerine ve hatta tüm işçi sınıfına karşı taşıdıkları sorumluluk bu önderlik pratiğini hayata geçirmeyi, cüretli ve kararlı bir şekilde öne çıkarmayı gerektirmektedir.

Metal işçilerinin uğruna kararlılıkla mücadele edeceği talepleri orta yerde duruyorken, sonucu yenilgi de olsa savaş meydanına çıkacak gücü ve iradesinin olduğundan kimsenin en ufak bir kuşku olmamalıdır. Ancak bugünkü koşullarda bu iradenin gerçek niteliğine bürünmesi Birleşik Metal üyesi metal işçilerinin ve tabii ki yönetiminin bu irade ve kararlılığı ne kadar güçlü bir şekilde dile getireceğine bağlıdır.

Şimdi cüret ve kararlılıkla öne çıkma zamanı!

Arkadaşlar!

MESS-Türk Metal kirli ittifakı bir kez daha metal işçilerine kölelik dayatmasında bulundu. İmzaladıkları sözleşme ile metal işçilerinden çaldıklarının üzerine yattılar ve yeni hak gasplarının kapısını araladılar.

Bugün bu saldırganlığa karşı kararlı bir duruş sergilemek hayati önemdedir. Bu pervasız saldırganlığa yanıt verilemediği oranda metal işçilerinin çalışma ve yaşam koşulları bugünküyle kıyaslanamaz derecede ağırlaşacaktır. Dahası sırada ağır sosyal yıkım paketleri var. Bunun için metal toplu sözleşmeleri sınıf mücadelesinin ön cephesi durumuna gelmiştir.

Bu cepheyi düşürmeyelim!

MESS'in kölelik dayatması ile bir kez daha karşımıza çıkması da bu nedenledir. Onlar düzenleri sürsün diye bazı dayatmalarını geri çekse de, satış sözleşmesiyle büyük kazanımlar elde ediyorlar. Çünkü bu sözleşmeyle metal işçilerinin sefalet ücretlerinde ve kölece çalışma koşullarında zerrece değişiklik yoktur.

İşte, ya bu satış sözleşmesine onay vereceğiz, onun kopyasına imza atacağız. Ya da bu satış sözleşmesini yırtmak için greve doğru kararlılıkla yürüyeceğiz. Böylelikle de ihanet çetesini ve MESS'i ezeceğiz!

Arkadaşlar!

Grev bayrağını yükseltmek için nedenimiz çok. Ancak yönetim cephesinden büyük bir kararsızlık göze çarpıyor. Yönetim greve inanmıyor. Mücadeleyi sonuna kadar götürebileceğine inanmıyor. Böyle bir mücadelenin sonucunda büyük bedeller ödemekten korkuyor. Bunun için de temkinli ve kontrollü hareket etmeye çalışıyor. "İşçiden icazet alırım" anlayışıyla topu metal işçisine atıyor.

Ancak Birleşik Metal üyeleri ile birlikte Türk Metal üyelerinin tutumunu da büyük ölçüde yönetimin göstereceği mücadele kararlılığı tayin edecek. Eğer yönetim kararlı davranır ve bu kararlılığını tok bir grev çağrısıyla birleştirebilirse metal işçileri de hızla grev bayrağının altında toplanabilir, bir ordu gibi mücadeleye atılabilirler. Zaten Birleşik Metal tabanı büyük ölçüde de mücadeleye devam kararlılığını yönetime

göstermektedir. Ayrıca Türk Metal'in tuttuğu fabrikalarda da öfke dinmemiş, sadece akacak kanal aramaktadır.

Birleşik Metal yönetiminin yapması gereken bu mücadele eğilimini güçlendirmek, varolan kararlılığa kararlılık katacak tok bir mücadele iradesi gösterebilmektir. Böyle bir irade göstermeyenlerin "tabanın geriliği" bahanesi kabul edilemez. Böyle yapmayanların "mücadele ettik, ama olmadı" gerekçesi haklı görülemez. Çünkü bu bahaneleri öne süreceklerin öncelikle görevlerini yerine getirmesi gerekir. Mücadele görevleri üstlenilir, grev kararlılığı kuşanılır, yola çıkmak için hazırlanılır ve yola düşülür. Ama sonuna kadar gidilir, ama bir yere kadar! Böyle davranmak başka, daha yolun başında teslim bayrağını çekmek başka şeydir!

Eğer sağlam ve kararlı bir önderlik iradesi göstermek yerine, metal işçilerinin en geri bölüklerinin kararsızlığına ve geriliğine yaslanmaya kalkılır ve çeşitli bahanelerle Türk Metal'in satış sözleşmesine imza konulursa bunu metal işçisi affetmez. Böyle yapanların artık Türk Metal karşısında metal işçisine söyleyecek bir sözleri de olmaz. Sözlerinin inandırıcılığı da kalmaz.

Gün; cüret ve kararlılıkla öne çıkma günüdür.

İşte **Metal İşçileri Birliği**, bu bilinçle Birleşik Metal yönetimini mücadelenin ihtiyaçlarına yanıt vermek üzere sorumluluk almaya çağırıyor. MESS'in ve sermaye sınıfının pervasız saldırganlığına karşı öne çıkmaya, mücadele barikatlarını kurmaya çağırıyor.

Metal İşçileri Birliği, tüm metal işçilerini sendika yönetimlerini sorumluluklarına sahip çıkmak üzere zorlamaya, mücadeleyi omuzlamaya çağırıyor.

Unutulmasın ki; MESS'i ve ihanet şebekesini ezmek için olduğu gibi, yalpalayan sendika yönetimlerini de ayağa kaldırmak – gerektiğinde onları aşmak- için ilk iş taban örgütlülüklerimizi kurmaktır. İnisiyatif almanın, geleceğimizi ellerimize almanın başka yolu yoktur.

Haydi öyleyse hep birlikte, cüret ve kararlılıkla öne çıkalım!

Haydi hep birlikte haklarımız ve geleceğimiz için grev bayrağını yükseltelim!

Metal İşçileri Birliği

6 Aralık 2010

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Metal İşçileri Bülteni işçilerle buluşuyor

Metal İşçileri Bülteni'nin yeni sayısı İzmir, İstanbul ve Manisa'da metal işçileriyle buluştu. Bu kapsamda **İzmir**'de Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu kimi fabrikalar ile Aliğa'da bulunan fabrikaların servis güzergahlarına bülten dağıtımları gerçekleştirildi.

İlk olarak Çiğli Organize'de bulunan ZF Lenfönder'e yönelik bir dağıtım yapıldı. Aynı fabrikaya geçtiğimiz günlerde Türk Metal çetesi de dağıtım yapmaya gitmişti. ZF Lenfönder işçilerine yönelik bülten dağıtımı sırasında görüşülen temsilciden olayın ayrıntıları da öğrenildi.

Dağıtım fabrikada ilgi yoğunluğunda. Gerçekleştirilen sohbetler sırasında işçiler özellikle ücret konusunda şikayetlerini ifade ettiler.

Bülten, Pazartesi sabahı ise Aliğa'da bulunan demir-çelik fabrikalarının servis güzergahı olan Menemen /Asarlık'ta dağıtıldı. Burada gerçekleştirilen dağıtım sırasında pek çok işçinin Türk Metal'in satış sözleşmesinden haberdar olduğu ve tepki gösterdiği görüldü. Ayrıca ücret alacakları için mücadele etmeyi düşünen bir fabrikanın işçileriyle de hak alma üzerine sohbetler gerçekleştirildi.

Manisa'da Cemiyet ve Türk Metal Sendikası'nın önünde, işçilerin servis bekledikleri güzergahta bülten dağıtımı yapıldı. Ajitasyon konuşmaları eşliğinde yapılan bülten dağıtımına işçilerin ilgisi yoğunluğunda.

İşçilerle yapılan sohbetlerde, işçilerin Türk Metal çetesinin imzalamış olduğu sözleşmeden memnun olmadığı, sözleşmenin içeriğini bilmedikleri bir kez daha açığa çıktı. İşçiler sendikaya güvensizliklerini dile getirirken "Yapacak bir şeyimiz de yok!" diyerek sıkıntılarını dile getirdiler.

İstanbul **Küçükçekmece**'de devrimci sınıf faaliyeti bölgede gerçekleştirilen bülten dağıtımları ile sürüyor.

Yerel bülten Emekçinin Gündemi ve Metal İşçileri Bülteni'nin dağıtımını gerçekleştiren sınıf devrimcileri bölge işçilerine mücadeleyi yükseltme çağrısını taşıyorlar.

Yaygın bir biçimde dağıtılan **Emekçinin Gündemi**'nin son sayısı bölge işçileri tarafından anlamlı bir ilgiyle karşılandı. Özellikle "Ulusal İstihdam Stratejisi" ve asgari ücret konuları üzerine işçilerle tartışmalar yürütüldü.

Metal İşçileri Bülteni'nin dağıtımını sırasında ise gündem grup TİS'leriydi. Türk Metal üyesi Net Cıvata işçilerine yönelik bülten dağıtımını sırasında yapılan sohbetlerde Metal İşçileri Birliği (MİB) tanıtıldı.

Özellikle MESS kapsamındaki fabrikalarda, Net Cıvata'da yaşanan iş durdurma eyleminin haberi dikkat çekti. MESS üyesi fabrikalara dönük çalışmalar MİB'in çıkardığı bildirilerle de destekleniyor.

Kızıl Bayrak / İzmir - Manisa - Küçükçekmece

Metalde mücadele sürüyor...

2010-2012 MESS grup toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde 9 Kasım 2010 tarihinde uyuşmazlık zaptı tutan **Birleşik Metal-İş Sendikası**, 3 Aralık Cuma günü MESS’le masaya oturdu. Metal patronları, Türk Metal’in imzaladığı satış sözleşmesinin aynısını Birleşik Metal-İş’in önüne koydu. Sendika, 4 Aralık Cumartesi günü Merkez TİS Komisyonu’nu toplayarak MESS’in teklifini ve süreci değerlendirdi.

MESS’ten satış sözleşmesi teklifi

İstanbul Mecidiyeköy’deki MESS merkez bürosunda 3 Aralık günü yapılan görüşmede Birleşik Metal-İş’i; şube başkanları, işyeri temsilcileri, genel merkez yöneticileri ve uzmanların da içinde bulunduğu bir müzakere heyeti temsil etti. Toplantıda MESS’e, “sözleşmeyi bitmiş olarak görmüyoruz” mesajı verildi.

MESS’in sunduğu teklifte, TİS görüşmeleri sürecinde dayatılan esneklik ve güvencesiz çalışma teklifleri (*Deneme süresinin 4 aya çıkarılması, ihbar ve kıdem tazminatında yasa hükümlerinin geçerli olması, fazla çalışma ücretinin yüzde 75’e düşürülmesi, denkleştirme süresinin 4 ay olması, telafi çalışmasının sözleşmeye girmesi*) yer almıyor. MESS teklifinde ayrıca, sermaye hükümeti tarafından yasalaştırılmak istenen “Ulusal İstihdam Stratejisi”ne atf yapan herhangi bir ibare de bulunmuyor.

MESS’in teklifi değerlendirildi

MESS’in teklifi, 4 Aralık Cumartesi günü sendikanın İstanbul Bostancı’daki genel merkez binasında gerçekleştirilen Merkez TİS Komisyonu toplantısında ele alındı. Genel merkez yöneticileri, şube başkanları ve TİS Komisyonu’nda bulunan işyeri temsilcileri bundan sonraki süreçle ilgili yapılacakları konuştu. Toplantının ardından sendikadan yapılan bilgilendirmede, “*Süreç bitmedi! Eylemlere devam! Demokratik karar alma mekanizmaları işletilecek!*” mesajı verildi. Bir sonraki Merkez TİS Komisyonu toplantısının **11 Aralık Cumartesi** günü yapılması kararlaştırıldı.

Birleşik Metal Genel Sekreteri **Selçuk Göktaş**, toplantının açılış konuşmasında, mücadelenin 2. evresine gelindiğini, bu toplantının bir evet-hayır toplantısı olmadığını, bütünsel yürüyüş için atılacak adımların konuşulmasını beklediklerini söyledi.

Genel sekreterin konuşmasının ardından toplu sözleşme dairesi MESS’in verdiği teklif ve TBMM’ye hükümet tarafından gönderilen torba yasa ile ilgili bir sunum yaptı.

Sunumun ardından konuşan Genel Başkan **Adnan Serdaroğlu**, işçi sınıfı ve sendikalar açısından kritik bir süreçten geçildiğini, bu kritik dönemde Birleşik Metal İş’in önemine vurgu yaptı.

28 Kasım günü Gebze’de yapılan mitingin önemine değinen Serdaroğlu, bundan sonraki süreçte de kurlsız ve güvencesiz çalışmaya karşı mücadelenin her türlü

platformda sürdürüleceğini ve mücadelenin daha da sertleşmesinin kaçınılmaz olduğunu söyledi.

Grup toplu iş sözleşmesi sürecinde de Birleşik Metal-İş’in verdiği mücadelenin sözleşmenin seyrinin değişmesine neden olduğunu belirten Serdaroğlu, TİS kurulları ile daha fazla üyenin tartışma sürecine dahil edileceğini, hemen yanıt verilmesi gibi bir durumun söz konusu olmadığını vurguladı. “Birleşik Metal-İş’ten şahsi mücadelenin olmadığını” belirten Serdaroğlu, bugüne kadar küçümsenmeyecek ve oldukça başarılı bir mücadele yürütüldüğünü sözlerine ekledi.

Fabrikalardan temsilciler söz aldı

Göktaş ve Serdaroğlu’nun konuşmalarının ardından MESS’e bağlı fabrikaların temsilcileri alfabetik sıraya göre söz alarak görüşlerini dile getirdi. Yapılan konuşmalarda ağırlıklı olarak mücadelenin sürdürülmesi gerektiği dile getirilirken “Grev” de tartışıldı. Farklı eğilimlerin öne çıktığı toplantıda; SCM, Prysmian (Bursa Şube), ÇİMSATAŞ (Anadolu Şube), Paksan, RSA (İstanbul 2 Nolu Şube), Bekaert, Standart, AD Demirel (Kocaeli Şube), Dostel Makine, Çayirova Boru, Sarkuysan, Yücel Boru, Areva, Makina Takım, Bosal Mimaysan, Kroman Çelik (Gebze Şube) gibi fabrikaların temsilcileri değerlendirmelerde bulundu. Toplantıyla ilgili edindiğimiz ilk bilgilere göre; sendikanın bazı fabrikaların temsilcileri “*bundan sonra yapılabilecek bir şey olmadığı*” yönünde görüş belirtirken fabrikaların önemli bölümü de alınan eylem kararlarının devam ettirilerek sürecin ilerletilmesi gerektiği üzerinde görüş bildirdi. Birleşik Metal’in böyle bir süreçte daha dik ve net olması gerektiği de toplantıda dile getirilen önemli vurgu noktalarından bir diğeri oldu.

Merkez TİS Komisyonu’nun, daha önceki toplantılarda aldığı eylem kararlarının da değerlendirildiği toplantıda, bu kararların MESS üyesi fabrikalarda ağırlıklı olarak uygulandığı değerlendirilmesinde bulunulurken bazı fabrikalarda (ABB Kartal ve Dudullu fabrikaları– İstanbul 1 Nolu Şube) ise eylem kararlarının hayata geçirilmediği ortaya çıktı. Bu konuda yürütülen tartışmalarda genel sonuç; alınan eylem kararlarının uygulanmaya devam edilmesi ve fabrikalardaki toplu iş sözleşmesi kurullarının toplanması gerektiği idi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kirli ittifak saldırganlaşıyor

Türk Metal çetesi saldırganlaşıyor. MESS-Türk Metal kirli ittifakı işçilerin yoğun tepkisi ile karşılaşırken Birleşik Metal-İş’e yönelik karalama kampanyası başlatıldı.

Fabrikalarda kirli propaganda

Özellikle fazla mesailer konusunda işçileri baskı altına almaya çalışan patronlar uyuşmazlık aşamasında olan TİS konusunda ise farklı beklentilerin önüne geçmeye çalışıyorlar. Türk Metal’den farklı bir sözleşme imzalanamayacağı, ya da Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu’nun da sözleşmeyi imzaladığı ancak bunun halen işçilerden saklandığı gibi dedikodular şu günlerde MESS patronlarının bilinçli bir tutumu ile Birleşik Metal’in örgütlü olduğu fabrikalarda dillendiriliyor.

Birleşik Metal’e Türk Metal tacizi

Türk Metal çetesi ise Birleşik Metal’in kimi zayıflıklarını da kullanarak hazırladığı bir bildiri ile Birleşik Metal üyesi işçilerin kafasını bulandırmaya çalışıyor. İşçilerin yoğun olarak oturdukları semtlerde ve yer yer de Birleşik Metal’in örgütlü olduğu fabrikaların önünde yaptıkları bildiri dağıtımları ile Birleşik Metal’i fotokopi sendikacılığı ile suçlayan Türk Metal çetesi kendi tabanını da hareketlendirecek bir dinamizmin önüne geçmeye çalışıyor.

İşçiler sessiz kalmadı

Birleşik Metal İş üyesi işçiler ise Türk Metal çetesinin bu girişimini büyük bir öfke ile karşılıyorlar. Kimi yerlerde yapılan dağıtımları gören Birleşik Metal üyeleri bu çetecilere anladıkları dilden yanıt veriyorlar. Türk Metal çetesi, Birleşik Metal-İş’in örgütlü olduğu çeşitli fabrikaların önünde bildiri dağıtarak gerici kampanyasını hayata geçirmeye çalışıyor. Bunun son örneği İzmir’de yaşandı. Birleşik Metal-İş İzmir Şube’ye bağlı **Totomak Makina ve Yedek Parça San. ve Tic. A.Ş.** ile **Zf Lemförder Aks Modülleri** fabrikalarına bildiri dağıtmak isteyen Türk Metal çetesinin adamları Birleşik Metal-İş üyesi işçilerin öfkesinin hedefi oldu. Türk Metal çetesine anladıkları dilden yanıt veren işçiler taşeron örgütün adamlarını defettiler.

Kızıl Bayrak / İzmir

Açlık grevi sona erdi

KARDEMİR’de Türk Metal’e üye olduktan sonra işten atılan işçilerin 29 Kasım Pazartesi günü başlattığı açlık grevi 2 Aralık günü sona erdi.

Türk Metal Sendikası Genel Başkan Danışmanı Recai Başkan ve işten atılan işçiler, Ankara’da gerçekleştirdikleri görüşmelerin ardından Karabük’e döndü. KARDEMİR girişinde karşılanan işçiler, açlık grevinde dördüncü günü dolduran arkadaşlarının yanına gitti.

Burada işçilere seslenen Başkan, KARDEMİR’de işten atılmaların durdurulduğunu dile getirdi. Bundan böyle disiplin suçu dışında sendikal mücadele kapsamında hiçbir işçinin atılamayacağını ifade ederek işten atılan işçilerin yeniden işe alınması için yasal sürecin takip edileceği bildirildi.

İki ihanetçi sendika Türk Metal çetesi ve Çelik-İş arasında KARDEMİR’de süren rant kavgası sebebiyle Türk Metal üyesi 320 işçi işten atılmıştı. İşten atma saldırısına karşı çeşitli eylemler gerçekleştiren işçiler son olarak Ankara yürüyüşü ve açlık grevi eylemiyle sorunlarını duyurmaya çalıştılar.

ÇEL-MER’de işe iade davası

Gebze’de işten atma ve sendikasızlaştırma saldırısına karşı 4 günlük işgal eylemiyle yanıt veren Birleşik Metal-İş üyesi ÇEL-MER işçilerinin işe iade davası 2 Aralık günü Gebze 2. İş Mahkemesi’nde görüldü. Dava 15 Şubat 2011 tarihine ertelendi. Davaya TEKEL, BETESAN, İleri Elektrokimya, Mutaş, Fen-İş Alüminyum, Tersane İşçileri Birliği Derneği üyesi işçiler ile BDSP, ÜİD-DER destek verdi.

Duruşma sonrası adliye önünde “İşten atmalar yasaklansın! / ÇEL-MER İşçileri” pankartı açılarak

eylem yapıldı. Eylemde sermayenin işçi-emekçilere yönelik saldırılarını giderek arttırdığı söylenerek sömürüye karşı hak arama mücadelesi veren işçilerin işten atmalara maruz kaldığı ifade edildi.

İşçiler açıklamayı “*Bizler ÇEL-MER işçileri olarak hukuksal ve fiili mücadelemizin takipçisi olacağız. Tüm ilerici ve devrimci kamuoyunu hakları için direnen işçilerle dayanışmaya çağırıyoruz*” sözleriyle sonlandırdılar.

Kızıl Bayrak / Gebze

Akdeniz Çivi işçisinden mektup

Sendikalaştıkları için işten atılan Akdeniz Çivi işçilerinin direnişi sürüyor. Mersin’de 27 Ekim’den bu yana direnişlerini sürdüren Birleşik Metal-İş üyesi işçiler, 24 Kasım günü gerçekleştirdikleri CHP işgalinin ardından mücadelelerini daha geniş bir biçimde kamuoyuna duyurmuşlardı. İşçilerin polis zoruyla CHP binasından çıkarılmalarının ardından işçilerin düzen partilerine tepkisi daha da arttı.

Gazetemiz aracılığıyla kamuoyuna seslenen Akdeniz Çivi işçisi Emrah’ın mektubunu yayınlıyoruz.

Merhaba arkadaşlar,

Ben Mersin’de Akdeniz Çivi fabrikasından bir işçiyim. Daha doğrusu işçiydim. Bizler sendikal olduğumuz için işten çıkarıldık. Bizler 27 Ekim tarihi itibarıyla fabrika önünde işimiz, ekmeğimiz ve sendikal haklarımız için direniyoruz.

Patronumuz CHP Yenışehir Belediye Meclis üyesidir. Fabrikamızın mali müşaviri ise yine CHP İl Başkanı Yılmaz Şanlı’dır. Yani bizim haklı ve onurlu direnişimizden tüm CHP yönetimi haberdardı. Ama ne bir CHP yöneticisi ne de bir üyesi ziyaretimize gelmedi. Medya önünde sendikal hak ve özgürlüklerden yana olduğunu söyleyen bir partiyi işgal edip kamburunu görmeyen deveye kamburunu gösterdik. Yani öyle Cumhuriyet resepsiyonu yerine Türkan Albayrak’ı ziyaret etmekle ya da TEKEL işçilerinin yanında bayrak sallayıp siyasi malzeme yapmakla işçi sınıfının yanında olunmuyor. Elbette Türkan Ablamız’ı ziyaret etsin, sesine ses katsınlar ama kendi içindeki bir işverenin sendikal mücadele veren işçilere uyguladığı sendikal engelleri görmezden gelmesin. Gelirse söz yerini bulur ve deve kamburunu görmez.

“Bize gelip patron sizin hakkınızı yemiş olabilir. Neden partimizi işgal ediyorsunuz? Bu rakip partilerin işine geldi” diyenlere şunu söylüyorum: “*Partiniz haklı mücadele gösteren işçi sınıfının, emekçinin yanında olacağına,*

çıkarlarını düşünen bir sermayedarı savunursa o zaman CHP’nin diğer partilerden bir farkı mı kalır?”

Emekten işçi sınıfından yana olan CHP’li üyelere sesleniyorum. Partinizi sorgulayın. Partinizde bir gece misafir kaldık (onlar bizim misafirimiz diye açıklama yaptılar ya) sabaha karşı 3:30’da çevik kuvvet ekiplerinin kapıları kırarak müdahalesi ile uğurlandık. CHP yönetimi sizin misafirperverliğiniz bu ise üstü kalsın.

İşveren Serhat Dövençi’ye sesleniyorum. Gerçi o emekten yana basını okumuyordur ama ben yine de sesleneyim, yerin kulağı vardır.

Ne yaparsan yap biz işçilerin birliğini bozamayacaksın.

Bizim kaybedecek işimiz vardı, seninse canından, ideolojinden çokook sevdiğin servetin

SON SÖZ: İşçi sınıfının nasırlı yumruğu patronların o yağlı ensesine bir balyoz gibi inecektir.

Akdeniz Çivi işçisi Emrah

“TİS süreci devam ediyor”

Ankara’da kurulu Başöz Enerji Fabrikası’ndan işçilerle metal TİS’leri üzerine konuştuk. İsimlerini vermek istemeyen işçiler, Türk Metal’in satış sözleşmesini ve Birleşik Metal yönetiminin tutumunu değerlendirdi.

- Toplu iş sözleşmesi süreci üzerinden ne düşünüyorsunuz? Sürece yönelik bir müdahaleniz var mı?

1. işçi: Şu anda TİS süreci bizim açımızdan devam ediyor. Burası MESS’e bağlı bir işyeri. Geçenlerde Gebze’de sendikamızın gerçekleştirdiği mitinge katıldık. Şu anda MESS’ten gelen bir teklif var. Ancak bizim açımızdan alınan herhangi bir karar yok. Bu süreçte eylemleri biraz daha hızlandırdık. Fazla mesailere kalmıyoruz. Cuma günleri sabah yürüyüş yapıyoruz. Belli bir noktada servislerden inip önlüklerimizle, şapkalarımızla, slogan ve alkışlarımızla fabrikamıza yürüyoruz.

- Bu eylemlerin çevre fabrikalara etkisini görebiliyor musunuz?

2. işçi: Gelen-geçen servisler görüyor. Yeni

yapılan bir sanayi olduğu için fazla bir etki yaptığını söyleyemem. Birçok fabrika daha inşa halinde. Bölgede tek sendikalı yer burası. Bu açıdan örgütlenmesi de zor. Zaten patronlar da sendikayı istemiyor.

- Türk Metal’in imzaladığı sözleşmeyi nasıl değerlendiriyorsunuz?

1. işçi: MESS ile bir sözleşme imzaladı ama içeriğini bilmiyoruz. 5.35’lik zamlı imzalamış. Türk Metal’den işçi arkadaşların kendisinden duyduğumuz bu kadar. Türk Metal her zamanki gibi işçileri sattı. Son dönemde işçiler Türk Metal’e daha tepkili. Şu an arkadaşlarımızın arasında eskiden başka yerlerde çalışıp da Türk Metal’e üye olanlar var. Onlar Türk Metal’in ne olduğunu daha iyi biliyorlar.

- Sizin bu TİS döneminde somut talepleriniz nelerdir?

1. işçi: Şu an daha süreç devam ediyor. Tavrımız daha tam olarak belli değil. Biz TİS süreci boyunca eylemlerimize devam edeceğiz.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi **Kızıl Bayrak / Gebze**

Mahle’de toplu sözleşme hazırlığı

Birleşik Metal-İş Sendikası, Mahle Mopisan’ın İzmir ve Konya’daki fabrikalarında yürüttüğü sendikal örgütlenme mücadelesine devam ediyor. Mahle işçileri İzmir’de 6 Aralık günü gerçekleşen salon toplantısında buluştular.

İzmir Fuar Gençlik Tiyatrosu’nda 300 Mahle işçisinin katıldığı toplantıyı Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Örgütlenme Sekreteri Özkan Atar ve İzmir Şube Başkanı Ali Çeltak yönetti.

Toplantıda, Mahle Mopisan’daki örgütlenme sürecinin hukuki ve fiili ayakları hakkında sendika üyesi işçilere bilgilendirmede bulunuldu. Birleşik Metal’in Mahle’deki örgütlenme çalışmasına saldıran Türk Metal’le ilgili dava sürecine ilişkin gelişmelerin de paylaşıldığı toplantıda 15 Aralık’ta görülecek dava duruşması hatırlatılarak Mahle işçilerine sürece sahip çıkmaları çağrısında bulunuldu.

Toplantının bir diğer önemli gündemi ise, fabrikada toplu sözleşme imzalamak için çalışmaların hızlandırılması oldu. Bu çalışmalar kapsamında, en kısa zamanda toplu sözleşme taslağının hazırlanması ihtiyacı dile getirildi. Bu konuda Birleşik Metal’in uluslararası üst örgütü Avrupa Metal İşçileri Federasyonu’yla yürüttüğü görüşmelerin önemine dikkat çekildi. Uluslararası desteğin Mahle Mopisan işçilerinin yanında olduğu söylendi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Fen-İş’te sendika-patron baskısı

Kocaeli Gebze’de kurulu Fen-İş Alüminyum fabrikasında maaş ödemeleri geciken işçiler bu duruma tepki gösterince sendika yöneticileri ve patronun dayatmalarıyla karşı karşıya kaldılar. Hak-İş’e bağlı Çelik-İş Sendikası’nın örgütlü olduğu fabrikada 1 Aralık gününden itibaren mesailerin iptal edilmesi talebini sendikaya ileten Fen-İş işçileri, işyerinin maddi sıkıntı içinde olduğunu ve mesailerin iptal edilmesi durumunda ücretlerin alınamayabileceği ve mesailere devam edilmesi gerektiği yanıtını aldılar.

Sendika yöneticilerinin patronek yana tutum almasına karşı çıkan bir grup işçi fazla mesailere kalmama kararı aldı. İşçilerin bu kararı Çelik-İş yöneticilerini rahatsız ederken sendika yöneticileri gece vardiyasından sonra işçilerle toplantı yaptı. “Fazla mesailere kalmama kararının sendikayı yıprattığı” söylemine sarılan Çelik-İş yöneticileri örgütün aldığı kararın üzerine karar alınmasının doğru olmadığını söylediler.

Çelik-İş üyesi Fen-İş Alüminyum işçileri ise bu kararın kendi iradelerini yansıtmadığını ve sendikanın bu duruma çözüm bulması gerektiğini söylediler. İşyeri temsilcisinin “Var olan bu, isteyen çalışır, isteyen başka bir iş bulur” sözünün ardından ise harekete geçen Fen-İş patronu işçileri tehdit etti. Kendi isteği ile işten ayrılmak isteyenlerin ayrılacağını söyleyen patron, işçileri tehdit etti.

Kızıl Bayrak / Gebze

“Yeni asgari ücret yasası tasarısı geri çekilsin!”

Asgari Ücret Tespit Komisyonu ilk toplantısını 2 Aralık'ta gerçekleştirdi. İkinci toplantı ise 13 Aralık'ta gerçekleştirilecek. Asgari Ücret Tespit Komisyonu; 5 hükümet temsilcisi, 5 patron örgütü temsilcisi ve 5 de Türk-İş temsilcisinden oluşuyor. Bu bileşimin kendisi bile belirlenecek olan asgari ücretin sefalet ücreti olacağının en açık göstergesidir.

Sermaye hükümeti daha ilk toplantıda sefalet artışına ilişkin öngördüğü rakamları açıkladı. 2011 yılının birinci altı ayı için yüzde 4, ikinci altı ayı için yüzde 4 olmak üzere toplamda yüzde 8'e yakın artış öngördüğünü ilan etti. Buna göre AKP, işçileri bir kez daha devletin resmi rakamlarına göre belirlenen açıklık sınırının altında bir yaşama mahkum etmiş oldu.

Ama sermaye ve hükümeti bu kadarla da kalmadı. Asgari ücretin belirlenmesini yeni bir saldırının fırsatı haline getirmek için asgari ücretle ilgili yeni bir yasa hazırlayarak gündeme getirdi. Bir dizi maddeden oluşan bu yasa tasarısı son derece ağır ve etkili bir saldırı programı niteliğindedir.

Öyle ki yasa tasarısı ile AKP hükümeti sadece asgari ücreti düşürmekle yetinmiyor. Çalışma yaşamına yeni bir düzen getirmeyi de planlıyor. Örneğin daha önce asgari ücretin hesaplanmasında 4 kişilik aile temel alınırken yeni asgari ücret yasa tasarısında 1 kişi temel alınacak. Bölgesel asgari ücret uygulamasına geçilecek. Daha düşük asgari ücretle çalışma yaşı 16'dan 18'e çıkarılacak. Taşeronluk sistemi asli iş alanlarının tümünde uygulanacak. 4/B, ve 4/C vb. çalışma biçimleri kalıcılaştırılacak. Kısmi zamanlı, çağrı üzerine, kiralık işçi, stajyer işçi çalıştırma vb. esnek çalışma ve esnek ücret yöntemleri kalıcılaştırılacak.

Yeni asgari ücrete ilişkin yasa tasarısı ile Asgari Ücret Tespit Komisyonu, asgari ücreti bölgesel şartlara göre dilediği gibi belirleyebilecek. Komisyon parçalanmış esnek çalışma koşullarına göre asgari ücreti yeniden yapılandırma yetkisine sahip olacak. Ayrıca Asgari Ücret Komisyonu genişletilecek. Komisyona 24 il valisinin ve belediye başkanının katılması sağlanacak. Böylece bölgesel asgari ücret uygulamasına güçlü bir yerel destek sağlanmış olacak.

AKP hükümeti krizin katmerleştirdiği işsizlik ve yoksulluğa çare argümanı ile yeni asgari ücret yasa tasarısını parlatmak istiyor. Sadece çalışma yaşamını esnetmekle yetinmiyor. Asgari ücreti de esneterek, aynı anlama gelmek üzere daha fazla düşürerek, var olan asgari sefalet ücretini iyileştirmek bir yana, daha da düşürmek istiyor. Asgari ücret altında çalışan işçi oranını toplam işçi kitlesi içinde belirleyici hale getirmek istiyor. Asgari ücretin altında çalışma biçimlerini genişletip kurumlaştırmayı hedefliyor.

Bu yasa ile emek daha da değersizleştiriliyor. Yıkıma uğrattılıyor. Tahrip edilmek isteniyor. Sermaye için koruma duvarları yükseltiliyor. Burjuvaziye işçi sınıfının sömürüsü üzerinden elde ettiği kar oranlarını daha fazla arttırma olanağı sağlanıyor. Burjuvazi daha yasa çıkmadan önemli maliyet avantajları sağlanan Kürdistan'a yatırımlar yapmaya başladı. Zira kapitalistler AKP'den 250 liraya işçi çalıştırma sözünü aldılar.

Yeni asgari ücret yasa tasarısı ile geniş toplumsal kesimlerin ucuz işgücü potansiyeli olarak kullanılması hedefleniyor. Bu durumun işçi sınıfının kısmi kazanımlarına yönelik devletin saldırganlığının daha da arttıracağı aşikardır. Sermaye hükümeti ve onun

yürütme organı AKP hükümeti, tam da bu zeminde işçi sınıfına yönelik ekonomik ve sosyal yıkım saldırılarına hız verecektir. Kısacası, bu yasa tasarısı ile asgari ücretin daha fazla budanması ve güvencesizliğin yaygınlaşması amaçlanıyor.

Sendika ağalarının tutumu...

Yeni asgari ücret yasa tasarısına patronlar örgütü TİSK ve AKP'nin arka bahçesi olan Hak-İş tam destek verdi. Türk-İş ve DİSK ise şimdilik reddetti. Öte yandan Türk-İş yaptığı açıklamada pazarlığa açık olduğunu ifade ederek destek doğrultusunda sinyal vermeyi de unutmadı.

Yaptığı açıklamada *“işsizlikle mücadele ve istihdamı artırmaya yönelik genel ve kadın, genç engellilere yönelik teşviklerin aksayan yönlerini revize edilip süresinin uzatılarak etkinleştirilmesi ve mesleki eğitim ile staj uygulamasına ilişkin düzenlemeleri gerek işgücü piyasamızın şartları açısından, gerekse sosyal devlet olması ilkesi”* diyerek tasarıya destek veren Hak-İş, patronlar örgütü TİSK ile aynı noktada bulundu. Daha şimdiden AKP hükümeti ve TİSK ile benzer tutum alan Hak-İş, saldırı yasasının geçmesi için çaba göstereceğini kanıtlamış bulunuyor.

Türk-iş ve DİSK bürokratlarının yasaya ilişkin itirazlarını nereye kadar, hangi saiklerle sürdürecekleri konusunda bir açıklık bulunmuyor. Bu bürokratların daha önceki saldırılar karşısında aldıkları teslimiyetçi tutumlar unutulmamalıdır. Kesin olan bir şey varsa o da sendika bürokratları üzerlerinde, işçi sınıfının basıncını hissetmedikleri sürece yeni asgari ücret yasa tasarısına karşı adım atmayacaklardır.

Mücadele görevlerini omuzlayalım!

Gerek yeni asgari ücret yasa tasarısına karşı, gerekse diğer ekonomik ve sosyal yıkımı içeren saldırılara karşı mücadelenin örülmesi, işçi ve emekçilerin duyarlılığını arttırma görevi öncelikle sınıf devrimcilerinin omuzlarındadır. Bu kapsamda **“insanca yaşamaya yeten asgari ücret!”** ve **“Yeni asgari ücret yasası tasarısı geri çekilsin!”** talebi ile yerellerden başlayan bir faaliyet örgütlemeliyiz. Bu mücadeyi de ekonomik ve sosyal yıkım saldırılarına karşı mücadele çerçevesinde ele almalı, sınıfın genel devrimci hedeflerine yönelik propaganda, ajitasyon ve eylem çizgisiyle birleştirmeliyiz.

DİSK: Asgari ücret kaç simit?

Asgari Ücret Tespit Komisyonu ilk toplantısını 2 Aralık günü yaptı. Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) ise 2 Aralık günü çeşitli illerde eylemler gerçekleştirdi.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bölge Müdürlükleri önünde gerçekleştirilen eylemlerde “Asgari ücret kaç simit?” sorusu sorularak sefalet zammı protesto edildi.

İstanbul

Saraçhane'deki Genel-İş Sendikası İstanbul Avrupa Yakası Bölge Başkanlığı önünde toplanan DİSK'e bağlı sendikaların üyeleri Unkapanı'nda bulunan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bölge Müdürlüğü'ne yürüdü. İşçiler simit yiyerek sefalet zammını protesto etti.

Bölge Müdürlüğü önünde DİSK adına basın açıklamasını okuyan Genel Sekreter Tayfun Görgün, bu toplantıda asgari ücretle çalışan milyonlarca işçinin yaşam koşullarının belirleneceğini söyledi.

Ankara

Ankara'da DİSK üyeleri Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde toplandı. “1 öğüne 1 simit bile yok”, “Asgari ücret için işçiye doğrudan söz hakkı verilmeli”, “Artık yeter, insanca yaşamak istiyoruz” dövizlerinin taşındığı eylemde basın açıklamasını DİSK Ankara Bölge Temsilcisi Kani Beko gerçekleştirdi.

Gaziantep

DİSK Gaziantep Bölge Temsilciliği, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Gaziantep Bölge Müdürlüğü önünde basın açıklaması düzenledi. DİSK Bölge Temsilcisi Nihat Bencan, belirlenecek olan asgari ücretin yaklaşık 20 milyon çalışanı ilgilendirdiğini söyledi.

Adana

DİSK Çukurova Bölge Temsilciliği, İnönü Parkı'ndan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Adana Bölge Müdürlüğü'ne yürüyüş gerçekleştirdi. Basın açıklamasını DİSK Çukurova Bölge Temsilcisi Kemal Arslan okudu. Arslan, Kemal Türkler davasının devlet tarafından düşürüldüğünü belirtti. Asgari ücrete karşı mücadele çağrısı yaptı.

Bursa

“Asgari ücret kaç simit?” başlığını taşıyan açıklama Bursa Bölge Çalışma Müdürlüğü önünde yapıldı. DİSK adına açıklama yapan **Marmara Bölge Temsilcisi Ayhan Ekinci**, asgari ücretin yapılacak olan toplantılar sonucu değil, hükümet tarafından işverenlerin kendi çıkarları doğrultusunda çok önceden belirlendiğini belirtti. 40 kişinin katıldığı açıklamaya ilerici ve devrimci kurumlar da destek verdi.

Haklarımız ve geleceğimiz için...

İnsanca yaşamaya yeten asgari ücret için mücadeleyle!

Kardeşler,

Gündemde asgari ücret var. Asgari ücret işçi sınıfının genel ücret düzeyini belirlemek için temel ölçü sayılıyor. Kağıt üzerinde, insanca yaşamak için gerekli geçim araçlarına yeterli ücret olarak tanımlanıyor. Ancak uygulamada asgari ücret, sefalet ücreti olmaktan öteye gitmiyor.

Milyonlarca işçi bu sefalet ücretine mahkum, ama milyonlarca için de azami ücret sınırı. Çünkü asgari ücretin çok altında çalışan yüz binlerce sınıf kardeşimiz var.

Asgari ücret aynı zamanda genel ücret düzeyini geriye çekmek için kullanılıyor. Çünkü milyonlarca insanın asgari ücrete mahkum edildiği bir ülkede, daha yüksek ücretlerle çalışmak da zorlaşıyor. Bunun için asgari ücret bir bütün olarak işçi sınıfını ilgilendiriyor.

Kardeşler,

Hükümet ve sermaye ile işçiler adına Türk-İş temsilcilerinden oluşan Asgari Ücret Tespit Komisyonu toplantılarını sürdürüyor. Komisyon her yıl olduğu gibi bu yıl da bir dizi görüşmenin ardından önümüzdeki yıl geçerli olacak asgari ücreti belirleyecek. Gerçekte zaten belli olan rakamı açıklayacak. Çünkü bu komisyonun gerçekte hiçbir iradesi yoktur. Çünkü her defasında olduğu gibi sermaye ve onun hizmetindeki hükümetin dediği olacak. Onlar da zaten yeni asgari ücreti açıkladılar bile. Buna göre asgari ücrete ilk 6 ay için yüzde 4 ve ikinci 6 ay için de yüzde 4 zam yapacaklar.

Elbette yaşamımızı ve geleceğimizi ilgilendiren bu konuda biz suskun kalırsak!

Kardeşler,

Bu milyonlarca işçi ve emekçiyle alay etmektir. Açlık sınırının 860 TL olarak açıklandığı düşünülürse açlığa mahkum etmektir. Aç bırakmaktır. Ev kiralari düşünürse açıkta bırakmaktır. Sağlığın fahiş fiyatlarla satıldığı düşünülürse hastane kapılarında ölüme terk etmektir.

Paralı eğitim gerçeği düşünülürse okulların kapısından çevirmektir.

Kıscası sefalet ve yokluğa mahkum etmektir. Ne için?

Elbette kapitalistler için. Şiş göbekli kapitalistler daha çok kazansın, daha çok semirsin diye işçi sınıfının üzerine daha fazla çullanyorlar. Onlar istedi diye ücretler düşürülüyor, sosyal haklar gasbediliyor, işçiye-emekçiye güvencesiz, esnek ve kurlsız çalışma dayatılıyor.

İşte bunun için hükümet gerçekte azami ücret olan asgari ücreti sadaka zamlarıyla geçiştiriyor.

Kardeşler,

Sermaye cephesinin asgari ücretle hesabı sadaka zammıyla sınırlı değil. Son bilgilere göre hükümet, asgari ücret için varolan 16 yaş sınırını da 18 yaşa çekip çocuk sömürüsünün önünü açarak asgari ücreti düşürmenin hesaplarını yapıyor. Eğer amacına ulaşırsa 16 yaşından küçükler için belirlenen daha düşük asgari ücret düzeyi 18 yaşına kadar olanları kapsayacak biçimde genişletilecek.

Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye!

İnsanca yaşamaya yeten asgari ücret!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

Hükümetin

planları arasında ayrıca bölgesel asgari ücret uygulaması da bulunuyor. Uzun süredir gündemde bulunan bu uygulama ile sermaye için katmerli sömürü bölgeleri yaratılmaya çalışılıyor. Ama bu yasa geçerse ülke bir bütün olarak tam bir sömürü cehennemine dönecek. Çünkü milyonlar aç kalmamak için karın tokluğuna çalışmayı kabul edecek. Hesap budur. Böylelikle bir avuç kapitalistin sefası uğruna milyonlarca insanın hayatı tam olarak zindana çevrilecek.

Kardeşler,

Asgari ücretle aynı zamanda sendikasız birçok işyeri ve fabrikada da yıllık zamlar belirleniyor. Ancak kapitalistlerin ücretlerimize de zam yapmaya niyeti yok.

Kriz bahanesiyle hemen her yerde ücretlerimizi gasbettiiler. Sosyal haklarımızı gasbettiiler. Bir kısmımızı işten atıp, üzerimizdeki iş yükünü ağırlaştırdılar.

Şimdi çalışanları geri alma zamanıdır. Ama bu hırsızların geri vermeye hiç niyetleri yok. Belirlenecek yeni asgari ücret onların imdadına yetişecek. Böylelikle gasbettiklerinin üzerine yatacaklar. Elbette biz susarsak! Haklarımız ve geleceğimiz uğruna mücadele etmezsek!

Kardeşler,

İşte bunun için sadaka zamlarına ve sefalet ücretlerine hayır demeliyiz. İnsanca yaşamaya yeterli bir ücret istemeliyiz. Asgari ücretin 4 kişilik aile baz alınarak hesaplanmasını ve vergiden muaf tutulmasını istemeliyiz. Kölelik yasalarına hayır demeliyiz. Güvencesiz çalışmayı reddetmeliyiz.

Bunun için ise, tek tek işyerlerinden başlayarak kapitalistler sınıfına ve onların hizmetkârı olan hükümete karşı dişe diş bir mücadele bizleri bekliyor.

Çünkü haklarımız ve geleceğimiz için mücadele etmekten başka bir yolumuz yok.

Fakat böyle bir mücadele örgütlenmeden olmaz. Bunun için işyerlerinde fabrika komitelerinde örgütlenerek işe başlamalıyız. Beraberinde ise çevre işyerlerinden işçi kardeşlerimizle yanyana gelmeliyiz. Sınıfımızın birliğini sağlamalı, kapitalistler ve uşaklarının karşısına çıkmalıyız.

Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleyi yükseltmeliyiz!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Ankara'da kampanya**çalışması...**

“Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için örgütlü mücadeleye” şiarlı kampanyanın Ankara’da ilk adımları atıldı. Geçtiğimiz hafta sonu Mamak ve Sincan’da yapılan toplantılarla kampanya ele alındı.

Mamak’ta yapılan toplantıda 1 Mayıs’a kadar yürütülecek çalışma üzerine tartışmalar yapıldı.

Asgari ücret gündemi ile ilgili yapılacak çalışmalara ilişkin konuşuldu. “İnsanca yaşama yetecek vergiden muaf asgari ücret” talebinin öne çıktığı imza föylerinin Mamak’ta etkin bir şekilde toplanması tartışıldı. Bu amaçla açılacak stantların yanısıra, yöre derneklerine, kahvelere gidilmesi, kapı kapı dolaşılması ve ev toplantılarının yapılması, bunların yanısıra sol güçlerle ortak süreçlerin örülmesi için adımların atılması vb. öneriler üzerinde duruldu. Ücret sorunu üzerinden Mamaklı işçi ve emekçilerde duyarlılık yaratılması ve emekçilerin taraflaştırılması gerekliliği üzerine konuşuldu. Tartışma bahar sürecinde yapılacak çalışmalar üzerine devam etti.

Çalışmalar kapsamında Mamak’ın bir bölgesinde kapı kapı imza toplanmaya başlandı. Emekçilerin ilgiyle yaklaştığı imza çalışmasında canlı tartışmalar yürütüldü.

Sincan’da yapılan toplantıda ise kampanyanın kapsamı üzerinden tartışmalar yapıldı. Asgari ücret gündeminin öne çıktığı toplantıda, çalışmanın bölgedeki işçilerin gündemine nasıl taşınacağı konuşuldu. İmzaların etkin ve yaygın nasıl toplanacağı üzerine yapılan konuşmaların yanısıra, farklı sendikalar ve sol güçlerle çalışmanın ortaklaşma zeminleri üzerinde duruldu.

Kızıl Bayrak / Ankara

OSİM-DER’den asgari ücret kampanyası!

Sermaye sınıfının sosyal yıkım ve kölelik saldırılarına karşı **Ümraniyeli işçi ve emekçileri** mücadele alanlarına çağırarak **OSB-İMES İşçileri Derneği** asgari ücret kampanyasının startını verdi.

“Sermaye sınıfı biz işçi sınıfına yönelik saldırılarını gün geçtikçe artırıyor. Var olan haklarımızı elimizden bir bir alıyor. Bizi açlığa ve sefaletle mahkum ediyor. Bu kan emici kapitalist düzen bunları bizim örgütsüzlüğümüzden, kendimize ve sınıfımıza olan güvensizliğimizden güç alarak yapıyor” diyerek asgari ücretin belirlenmesi sürecinde emekçileri mücadeleye çağırarak dernek üyeleri 5 Aralık Pazar günü gerçekleştirilen toplantıda, kampanya sürecinde yürütülecek faaliyeti tartıştı.

Yürütülen tartışmaların sonucunda;

* En kısa zamanda kampanyanın bir ayağı olan propaganda ve ajitasyon çalışmalarına başlanması; bildiri, afiş ve bültenin yaygın bir şekilde kullanılması

* Toplantıya katılan herkesin fabrika toplantıları örgütleyerek, bu toplantılarda fabrikanın kendi özgül sorunlarının da konuşması gerektiği,

* 26 Aralık Pazar günü saat 12.00’de Araştırmacı-yazar **Volkan Yaraşır**’ın katılımıyla bir panel gerçekleştirilmesi,

* Panelin ardından ise 26 Aralık Pazar günü saat 16.00’da Dudullu merkezde kurulan Dudullu Pazarı’nda eylem gerçekleştirilmesi kararlaştırıldı.

Gericiliğin ağırlığı v

Türkiye birçok açıdan yeni bir döneme giriyor, burjuva düzen tablosu giderek netleşiyor. Burjuva gericiliğinin iç çatışmasında dinsel gericiliğin devleti ele geçirme doğrultusunda aldığı belirgin mesafe, toplumsal-kültürel yaşama biçim verme girişimleriyle yeni boyutlar kazanmış bulunuyor. Düzen muhalefeti düzenin iç ve dış efendilerine güven vermek arayışı ve çabası içinde. Dolayısıyla hükümetin onların hizmetindeki temel icraatlarına karşı suskun durumda. Bu tablo karşısında toplumsal muhalefetin durumuna bakıldığında ise, Kürt ulusal hareketi kendi çizgisinde yapabileceklerini yapıyor olsa da, toplum genelinde anlamlı bir çıkıştan söz edilemek mümkün değil.

Son iki yıldır sınıf hareketinde yaşanan kısmi canlanma toplum ölçüsünde sarsıcı bir etki yaratan TEKELE direnişi ile yeni bir safhaya ulaşmış, Taksim 1 Mayıs'ının kazanılması ise buna ayrı bir güç katmıştı. Ancak TEKELE direnişinin sendika ağalarının ihaneti sonucu ortada bırakılmasıyla birlikte, toplumsal hareketliliğin önünün açılması açısından son derece önemli bir olanak heba edilmiş oldu. O günden bugüne tekil işçi direnişleri belirgin bir yayılma eğilimi gösterse de, Kürt ve zaman zaman da Alevi dinamikleri üzerinden belli hareketlilikler yaşansa da, bunlar bu haliyle sol eksenli bir toplumsal muhalefetin gelişmesinin önünü açma güç ve imkanlarına sahip değildir.

Bugün işçi sınıfının ve emekçilerin denetim altında tutulmasını kolaylaştıran çok yönlü bir gerici ideolojik-politik kuşatma gerçeği ile yüzyüzeyiz. Bu kuşatmada özellikle dinsel gericilik iktidar gücü olmanın da olanakları üzerinden belirgin bir biçimde öne çıkmış, gelinen yerde toplumsal yaşamın tüm alanları üzerine bir ağırlık olarak çökmüştür.

Dinsel gericiliğin kuşatması

Cemaatlerin ve tarikatların hemen tamamını çatısı altında toplayan gericilik odağı AKP, başta ABD olmak üzere batılı emperyalistlerin ve işbirlikçi büyük burjuvazinin tam desteği sayesinde, özellikle son üç yıllık süreçte hedefleri doğrultusunda oldukça önemli bir mesafe katetmiş bulunmaktadır. Dinsel gericilik, içerde ve dışarda emperyalizmin ve büyük burjuvazinin çıkar ve tercihlerinin örtüşmesinden en iyi bir biçimde yararlanmış, bunu gerçek bir iktidar gücü haline gelebilmek doğrultusunda etkin bir biçimde kullanmayı başarmıştır.

“Milli Güvenlik Siyaset Belgesi”nin yeniden düzenlenmesi ve “irtica”nın artık bir tehdit olmaktan çıkarılması, dinci gericiliğin aldığı mesafenin en özlü ifadesidir. Tüm cumhuriyet dönemi boyunca tehdit sayılan “irtica”nın artık bir iktidar gücü haline geldiği, böylece devletin “gizli anayasa”sı üzerinden de resmen tescil edilmiş olmaktadır.

Anayasa referandumu başarısının artırdığı moral güç ve özgüvenle dinci gericilik giderek daha da pervasızlaşmaktadır. Yüksek yargı üzerinden devletin ele geçirilmesi çerçevesinde atılan son adımların yanı sıra, dinsel değerleri ve yaşam biçimini topluma dayatma eğilimi artık çok daha açık bir biçimde sergilenmektedir. (Türbanda alınan mesafe ve sorunun artık ilkokullara kadar taşınması, Diyanet’e yeni

misyonlar tanımlanması, kadrosal olarak genişletilmesi ve bunun görülmemiş ölçülerde bir dev bütçe ile tamamlanması, yaşam biçimlerine yönelik olarak sonu gelmez doğrudan ya da dolaylı müdahaleler vb., bunun şu sıralar dışavuran örnekleridir.)

Toplumsal yaşamın üzerine giderek daha büyük bir ağırlık olarak çöken dinsel gericilik asıl gücünü hala da emperyalizm ve büyük burjuvazininin ihtiyaçlarına yanıt verebilmesinden almaktadır. ABD ve İsrail ile yaşanan tüm gerilimlere, dinsel gericiliğin siyasal planda ve toplumda bu denli güç kazanmasından duyulan rahatsızlığa rağmen, mevcut koşullarda bir alternatifi olmadığı ve uşaklık hizmetlerinde esasa ilişkin sorunlar yaşanmadığı ölçüde AKP’ye verilen destek de sürmektedir.

Nitekim son NATO Zirvesi’nde atılan “Füze kalkanı” adımı ile, bugüne kadar olduğu gibi bundan böyle de emperyalizme uşaklık çizgisinin tüm gereklerinin yerine getirileceği, AKP tarafından bir kez daha teyid edilmiştir. Özellikle ABD emperyalizminin, NATO’nun yeni konsepti açısından önem taşıyan bu proje üzerinden AKP’yi sınavdan geçirdiği bilinmektedir. Doğal olarak AKP, gerçekte kendisini son derece güç durumda bırakacak ve dış politikasında ciddi sıkıntılara yolaçacak bu istemin karşısına çıkma gücünü bulamamış, böylece “Füze kalkanı”nın Türkiye topraklarına yerleştirilmesi sorunsuzca karara bağlanabilmiştir. Bu yeni saldırgan projenin sadece İran’ı ve öteki bazı büyük emperyalist güçleri değil fakat tüm bölge halklarını hedeflediği açık biçimde gözler önündedir. Buna rağmen AKP uşaklıkta kusur etmemiştir ve öte yandan başta CHP olmak üzere düzen muhalefetinden dişe dokunur bir ses çıkmamıştır. Zira onlar da emperyalizmin istem ve ihtiyaçlarına yanıt vermeden iktidara gelemeyeceklerini çok iyi bilmekte ve bunun gerektirdiği bir çizgide hareket etmektedirler. Böylece de AKP’nin işini hepten kolaylaştırmaktadırlar.

Üçüncü bir kez seçim kazanmayı, böylece bugüne kadar elde ettiklerini genişletmeyi ve sağlamlaştırmayı hedefleyen AKP’yi bu süreçte zorlayabilecek olan en önemli etken Kürt sorunu, dolayısıyla Kürt hareketi idi. Hele de şaşaalı iddialarla gündeme getirilen “Kürt açılımı”nın çökmesinin ardından. Ancak Kürt hareketinin “ateşkes/silahlı çatışma” kısır döngüsünü aşamayan politik çizgisi, AKP’nin bir kez daha yeni bir manevra yapmasını kolaylaştırmış, Abdullah Öcalan’ın “muhatap” alınması üzerinden bir kez daha uzatılan “ateşkes”, en azından şimdilik bu gericilik odağına soluklanma imkanı vermiştir. Kürt hareketi cephesinden gelen son açıklamalar bu konuda işinin çok da kolay olmadığını işaretlerini veriyor olsa bile durum halen budur. Kürt hareketi şu evrede büyük bir sınavdan geçmektedir. Kapalı kapılar ardında verilen aldatıcı ve oyalayıcı sözler üzerinden AKP’nin işini bir kez daha kolaylaştırmak, Kürt hareketinin faturası Kürt halkı kadar tüm Türkiye halklarına çıkacak ağır bir hatası olacaktır.

Düzen solunun açmazı ve sınırları

Sekiz yıldır hizmetlerinden en iyi biçimde yararlananı olsalar da büyük burjuvazinin TÜSİAD eksenli kesimleri ile emperyalist odakların gelinen yerde

AKP’yi dengeleyecek ve duruma göre ona alternatif oluşturacak bir muhalefet arayışı içinde oldukları bilinmektedir (Bkz., *Referandum Sonrası Düzen Siyaseti*, Ekim, Sayı: 268, Ekim 2010). Bu çerçevede son zamanlarda CHP üzerinde özellikle durulmakta, partideki liderlik değişimi bu açıdan bir fırsat olarak değerlendirilmektedir. CHP bir yandan AKP karşısında alternatif bir güç olarak desteklenirken, öte yandan izlediği çizgide büyük burjuvazi ve emperyalistler için sorun oluşturan yönler törpülenmekte, özellikle “açılım”ların yükünü ve sorumluluğunu AKP ile paylaşacak bir kıvama getirilmeye çalışılmaktadır.

Liderlik değişiminden beri CHP’de sol söylem belirgin biçimde öne çıkarılmakta ve bunun inandırıcılığı bazı sembolik jestlerle pekiştirilmek istenmektedir. Kuşkusuz amaç bir kez daha tüm sol potansiyeli, emekçilerin sola açık tüm kesimlerini, gelişme potansiyeli taşıyan toplumsal muhalefeti bloke etmektir. Bu gerçekte düzenin iç ve dış efendilerinin CHP’den beklediği asli misyondur. Dinsel gericiliğin toplum üzerinde oluşturduğu dayanılmaz ağırlık ile bunun beslediği umutsuzluk ve yılgınlık ise halen CHP’nin en büyük avantajıdır.

Düzen solunun emekçi kitlelerden kopmuş olması, gerçekte düzenin efendilerini uzun yıllardır rahatsız eden bir sorundur. Zira, işçi sınıfı ve emekçilerin nispeten ileri ve sola açık kesimlerini, sola eğilimli toplumsal katmanları düzenin etki alanında tutabilmek, gelişebilecek bir toplumsal muhalefeti dizginleyebilmek için düzen solu, burjuva düzen açısından her zaman temel bir ihtiyaçtır. Bugün buna bir de dinsel gericiliğin dizginlenmesi ve giderek alternatifinin yaratılması ihtiyacı eklenmiştir.

Sol bir muhalefet ancak sol kimliğe ve değerlere sahip çıkılarak, demokratik ve sosyal sorunlar üzerinden politika yapılarak başarılabilir. CHP yıllardır bundan geri durduğu gibi, bugün estirilen “değişim” rüzgarıyla yaratılan atmosfere rağmen hala da bu çerçevede etkili ve emekçiler nezdinde inandırıcı bir muhalefet yürütememektedir. Bu doğrultuda attığı birtakım adımlar, hemen ardından yapılan açıklamalar ya da alınan tutumlarla boşa çıkarılmakta, dahası türban sorununda olduğu gibi AKP’ye dolgu malzemesi olunabilmektedir. Emperyalizme ve büyük burjuvaziye, onun saldırı politikalarına herhangi bir itiraz söz konusu değildir. Asalak sermaye sınıfı mensupları “sanayinin kamu görevlileri” ilan edilmekte, partinin en üst kademelerinde onlara yer açılmakta, ya da örneğin ülkeyi bölge halklarına karşı yeni düzeyde bir saldırı üssü haline getiren “füze kalkanı” projesine göstermelik olarak bile bir itiraz yöneltilememektedir. Gerçekte bu CHP’nin 12 Eylül sonrası izlediği çizginin bir devamıdır. Son liderlik değişimi ile birlikte yapılmakta olan ise sol kimlikten kopmuşluk görüntüsünü gidermeye çalışmaktır. Kuşkusuz yalnızca görüntüde.

12 Eylül sonrası süreçte düzen siyasetinde emperyalizmin ve işbirlikçi burjuvazinin program ve politikalarına aykırı davranabilme imkanları tükenmiştir. Burjuva düzen partileri, hangi etiketi taşırlarsa taşırsınlar, iktidara gelebilmek için emperyalizmin ve büyük burjuvazinin ihtiyaçlarına, istem ve çıkarlarına yanıt vermek durumundadırlar.

CHP de bunun gereklerine uygun davranmak

devrimci çıkış yolu

zorunda kaldığı içindir ki, zaten iğreti olan “sosyal demokrat” kimliği iyiden iyiye aşınmış, giderek belirgin biçimde gerici bir “merkez” partisi konumu kazanmıştır. Sol değerlere sırtını dönen, kitlelerin demokratik ve sosyal istemleri ile ilgilenmeyen, sömürü ve bağımlılığa karşı çıkmayan, program ve politikaları diğer düzen partilerinden farklılık taşımayan düzen solunun kaçınılmaz akibeti, işçi ve emekçi kitlelerden kopmak olmuştur. İşçi ve emekçilerin önemli bir kesimi sosyal demagojiyi daha başarılı bir biçimde kullanan dinci partiye yönelmiştir.

Bugün düzenin ihtiyaçları çerçevesinde emekçi kitlelerin karşısına sol muhalif kimlik üzerinden çıkarılmaya çalışılsa da, CHP’nin ‘70’li yıllarda yaşadığı türden bir rüzgar estirmesi, bu temelde güç kazanması mümkün değildir. Dinsel gericiliğin dizginlenmesi beklentisi üzerinden reformist solun bir kesiminde yeni ham hayallere de zemin hazırladığı için, bu nokta üzerinde durmak istiyoruz.

‘60’lı ve ‘70’li yıllarda genelde solun güç kazanmasının temel dinamiği, dünyada devrim dalgasının sürüyor olmasının oluşturduğu uygun atmosferin yanı sıra, Türkiye’deki büyük sosyal uyanış ve mücadele olmuş, kitle hareketindeki bu yükselişin etkisi parlamentoda da düzen solunun güç kazanması üzerinden yansımaları bulmuştur.

Bugün koşullar tümüyle farklıdır ve düzen solunun bugünkü zayıflığı ve bunalımının gerisinde aynı zamanda bu vardır. 12 Eylül’le birlikte devrimci hareket ve toplumsal muhalefet ezilmekle kalmamış, sonrasında da solu ezme ve sindirme politikası sistematik olarak sürdürülmüş, devrimci harekete büyük darbeler vurulmuştur. Solun önemli bir bölümü düzenin icazet alanına itilmiş, sosyal mücadelenin gelişmesinin önü başarıyla kesilmiştir. Bu süreçte “sosyal-demokrat” etiketli partiler de gerici burjuva partileri haline gelmişlerdir.

Oysa ‘70’li yıllarda Ecevit liderliğinde ve “ortanın solu” adı altında sahneye çıkan burjuva akım o gün için bir parça inandırıcılık taşıyan reformist sol bir söyleme sahipti. Orta katmanların “ulusal” ve “demokratik” duyarlılıklarına seslenerek, anti-faşist ve anti-emperyalist söylemler kullanarak, sosyal sorunlar üzerinden politika yaparak, kitleleri etkilemeyi başarabiliyordu. ‘70’li yılların sola yönelimi kolaylaştıran toplumsal atmosferi, yükselen kitle hareketi ile devrimci mücadelenin genel etkisi de düzen solunun güç kazanmasını kolaylaştırıyordu.

Bugün ise sosyal-siyasal açıdan atmosfer tümüyle farklı. Sınıf ve kitle hareketi bir çıkış yolu arıyor ve bunu yer yer zorluyor olsa da, sosyal mücadele planında yaşanan durgunluk sürüyor. Halihazırda toplumda sola yöneliş söz konusu değil. Öte yandan CHP de salt söz olarak bile düzene toz konduracak herhangi bir söylem kullanmıyor. Tam tersine, sistemi olduğu gibi onaylıyor ve sahipleniyor, AKP’yi sorunların ve kötülüklerin tek kaynağı olarak göstermekle yetiniyor. İşin aslında düzenin iç ve dış efendilerine, AKP’nin verdiği hizmeti ben de verebilirim ve üstelik başağrıtıcı “yan sorunlar” yaratmaksızın mesajı vermeye çalışıyor. İşçi ve emekçilerin çıkar ve özlüklerine bir nebze olsun yanıt verecek politikalarından özenle uzak durduğu gibi, son otuz yılda oluşan ve AKP’nin sekiz yıllık iktidarı

sonrasında gerçek bir ağırlığa dönüşen gerici toplumsal atmosferde toplumun geri ve gerici eğilimleri üzerinden politika yapmak yolunu tutuyor. Düne kadar şovenizmin bayraktarlığını yapıyordu, bugünse dinsel gericiliğin oluşturduğu atmosferle uyuma dayalı açılımlar yapıyor.

Bütün bu nedenlerle, özellikle de bugünün Türkiye’inde, düzen solu hiçbir biçimde dinsel gericiliği dizginleyebilecek bir alternatif değildir, olamaz. İşçi sınıfı ve emekçiler sosyal mücadele alanına çıkarak toplumsal atmosferi değiştiremediği sürece, toplum için boğucu bir cendereye dönüşen dinsel gerici ağırlığı etkisizleştirmek mümkün olmayacaktır.

Reformist hayaller ve toplumsal gerçekler

Topluma günden güne daha fazla nüfuz eden dinsel gericilik sol kesimlerde umutsuzluğa ve bu da çaresizlik içinde düzen soluna umut bağlamaya yol açmaktadır. Kimi reformist çevreler tarafından referandum sonuçları parlamentarist bir bakışla ele alınmakta, sınıfsal gerçekler ve ayrımlar unutulmakta, %42’lik “hayır” oylarının dinci gericiliği dizginleyebilecek güçler bileşimini temsil ettiği düşünülebilmektedir. Burada reformist-parlamentarist bakış kendini tüm kabalığıyla dışa vurmaktadır. Her şey bir yana, karşı taraf olarak görülen o %58’lik bölüm içinde işçi sınıfı ve emekçilerin önemli bir kesimi yer almaktadır. Başka bir ifadeyle, işçi ve emekçilerin küçümsenemeyecek bir kesimi dinci gericiliğin ideolojik, politik ve kültürel denetimi altındadır, onun bugünkü ortak siyasal çatısı olarak AKP’nin etkisindedir ve onun oy depolarını oluşturmaktadır. Büyük kentlerin, özellikle de İstanbul’un oy dağılım tablosuna kabaca bir bakış, bunu bütün açıklığı ile göstermeye yeter.

Dinsel gericilik gücünü sadece büyük burjuvazi ve emperyalizmin ihtiyaçlarına yanıt vermesinden değil, aynı zamanda 12 Eylül’den bu yana sol hareketin ve toplumsal mücadelenin gelişmesine karşı dinci gericiliğin etkili bir dalgakıran olarak kullanılması politikasının yarattığı sonuçlardan almaktadır. İktisadi ve sosyal saldırılarla sersemletilen, yaşadığı ağır yıkıma karşı mücadeleyi yükseltmediği ölçüde çaresizliğe itilen emekçi kitleler, dinin başarıyla istismarı üzerinden düzene bağlanmaktadır.

Dolayısıyla dinsel gericiliğe karşı en etkili panzehir sosyal mücadelenin gelişmesidir. O halde öncelikli görev, referandumun %42’lik “hayırcı” kesimi içindekiler kadar %58’lik “evetçi” kesimi içindeki işçi

ve emekçi katmanları da sınıf mücadelesine çekmek, bu mücadeleler içinde onların bilincini ve örgütlenmesini geliştirmek, ilerletmektir.

Parlamentarizmle kafayı bozanlar bu alandaki olası sınırlı bir başarının mantığını kavramaktan da uzaktırlar. İşçi ve emekçi kitleler sosyal mücadele alanında etkili bir güç haline gelemedikleri sürece, parlamenter alan üzerinden de kazanımlar elde edemezler. Sınıflar mücadelesi deneyimlerinin döne döne doğruladığı bir gerçekliktir bu. Yakın dönemin Latin Amerika deneyimleri de (parlamentarist hayallerin depreşmesinde bu özgün deneyimlerin özel bir rolü vardır) bu açıdan oldukça öğreticidir. Chavez, Morales vb.’lerini parlamentoya taşıyan sol propagandaya dayalı bir faaliyetle sağlanan pasif bir oy desteği değil, fakat emekçilerin kitlesel militan mücadeleleridir. Bugün özellikle reformistler tarafından örnek alınmaya çalışılan bu “parlamenter başarı”lar, gerçekte kitle mücadelesinin gücünün parlamentoya yansımından başka bir şey değildir. Sınıf ve kitle hareketi yükseltilemediği, bu mücadeleler içinde emekçiler ileriye çekilemediği koşullarda, parlamentarizm kitlelerin nispeten ileri kesimlerinin de umutsuzluk içinde burjuva düzen partilerinin kuyruğuna takılmasından başka bir sonuç yaratmaz, yaratamaz.

Bunun içindir ki, referandumun %42’lik “hayır” oylarının, düzenin giderek ağırlaşan tablosunu değiştirebilmek açısından kendi içinde bir önemi yoktur. Alınan sonuç toplumdaki belirli eğilimlerin bir yansıması olsa da, toplumun sınıf çıkarları birbirine taban tabana zıt çeşitli katmanlarının değişik etkenlerle sunduğu pasif bir oy desteğinin kendi başına bir anlamı ve hele de yaratabileceği herhangi bir ilerici sonuç yoktur.

Çıkış için devrimci sınıf mücadelesi!

Çözücü dinamik sosyal mücadeledir; özellikle de işçi sınıfının mücadele sahnesine çıkabilmesi ve emekçi katmanları sürükleyebilmesidir. Gericiliğin hakkından gelmenin ve Türkiye’nin aydınlık geleceğine yürümenin bundan başka bir yolu yoktur.

Türkiye’nin mevcut karanlık tablosundan çıkış yolu ancak işçi sınıfının harekete geçirilmesiyle, politik bir sınıf hareketinin gelişmesiyle açılabilir. Dolayısıyla, sınıf hareketini devrimciileştirmeyi hedeflemeyen çaba ve yönelimlerin, reformist çözüm projelerinin hiçbir geleceği yoktur.

Devrimci sınıf hareketini geliştirmede mesafe alınmadığı sürece hiçbir sorunun çözümü doğrultusunda adım atılamayacağı, Türkiye’nin mevcut tablosunun aşılmasının ancak devrimci bir alternatif çıkış yolunun geliştirilmesiyle sağlanabileceği konusunda açık bir bilince sahip olan komünistler, reformist çözüm planları karşısında devrimci çözüm ve mücadelenin yolunu göstereceklerdir. Bunu devrimci sınıf mücadelesinin geliştirilmesi somut hedefine bağlayan yoğun ve yüklenen bir politik çalışmayı örgütleyecek, işçi sınıfıyla devrimci birleşmede daha hızlı mesafe alabilmek için zayıflık ve yetersizlik alanlarının üzerine kararlılıkla gideceklerdir.

BETESAN'da direniş kazandı!

BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan'ın 2 Aralık günü Kartal 3. İş Mahkemesi'nde görülen işe iade davasında mahkeme heyeti, Kızılaslan'ın işe iadesine karar verdi. Duruşma için adliye önünde toplanan arkadaşları ve dostları da Kızılaslan'ı yalnız bırakmadı. Basın açıklamasına TEKEL işçilerinin yanı sıra İleri Elektronik fabrikasında direnen işçiler, ÇHD ve ÜİD-DER de destek verdi. Sanatçı Pınar Sağ ise gönderdiği mesajla Kızılaslan'a desteğini ifade etti.

Adliye önünde eylem

Dava başlamadan önce Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER) adliye önünde basın açıklaması yaptı. Açıklamada BETESAN patronunun işten atma saldırısına karşı direnen Zeynel Kızılaslan'ın mücadele kararlılığı dile getirilerek, bugünkü duruşmanın bu mücadelenin bir parçası olduğu ifade edildi.

Basın açıklamasından sonra TEKEL işçileri adına Metin Arslan ve İleri Elektronik işçisi Saim Karaçay birer konuşma yaparak Kızılaslan'a destek verdiklerini belirttiler.

Duruşmada Kızılaslan'ı ÇHD'li 3 avukat temsil ederken patron avukatı da duruşmada hazır bulundu. Patron avukatı söz alarak Kızılaslan'ın "BETESAN işçisi olmadığı" iddiasını ileri sürerken, Kızılaslan'ın avukatları bu komik iddiayı sigorta kayıtlarını göstererek çürüttüler. Mahkeme heyeti, duruşmayı sonuçlandırarak işe iade kararı verdi.

Dışarıda sloganlar eşliğinde süren bekleyiş sırasında şair Rahime Henden de şiirleriyle kitleye destek verdi.

TİB-DER'den açıklama

Duruşmanın ardından adliye binası önünde bilgilendirmede bulunan Kızılaslan'ın avukatı Zeycan Balcı Şimşek, "Zeynel Kızılaslan direne direne kazandı!" diye konuştu. Kızılaslan ise konuşmasında işe alınana kadar direnişinin süreceğini vurguladı.

Mahkemenin ardından yazılı açıklama yapan TİB-DER, BETESAN direnişinin haklılığı ve meşruluğunun, hukuksal alanda da kendini gösterdiğini dile getirdi. Hukuksal alanda elde edilen bu zaferin, fiili meşru mücadelenin ürünü olduğunu hatırlatan dernek, kamuoyu desteğine vurgu yaptı. Direniş sürecinde Kızılaslan'ın yanında olan tüm kurum ve kişilere desteklerinden dolayı teşekkür edildi.

Direniş çadırı kaldırıldı

Zeynel Kızılaslan, kazanımla sonuçlanan direnişini 6 Aralık günü, direnişi boyunca yanında olan direnişçi işçiler ile ilerici ve devrimci kurumların da katılımıyla kutladı. TİB-DER tarafından Tuzla Gemi Tersanesi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasını okuyan TİB-DER Başkanı **Zeynel Nihadioğlu**, direnişin gücü ve etki alanının kazanımın yolunu açtığını dile getirdi. Nihadioğlu, böylelikle patron yanlısı yasalarca da direnişin haklılığının ispatlandığını ifade etti.

Açıklamada, DESA işçisi Emine Arslan, tersane işçisi Levent Akhan, Entes işçisi Gülistan Kobatan, TÜBİTAK işçisi Aynur Çamalan, Paşabahçe işçisi Türkan Albayrak'ın tekil direnişlerle elde ettikleri

zaferlere BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan'ınkinin de eklendiği ifade edildi.

Açıklamada ayrıca örgütlü işçilerin yenilmeyeceği vurgusu yapılarak tersane işçilerine TİB-DER'de örgütlenme çağrısı yapıldı.

“Mücadelemiz burada bitmeyecek!”

Açıklamanın ardından BETESAN direnişçisi **Zeynel Kızılaslan** söz aldı. Kızılaslan konuşmasında şunları ifade etti: “*Davanın bu kadar kısa sürede kazanımla sonuçlanması, direnişin gücünün ürünüdür. Direnişime destek verenlere teşekkür ederim. Mücadelemiz burada bitmeyecek. Bütün tersanelerde insanca yaşam ve çalışma koşulları uygulanana kadar devam edecek. BETESAN'da kazandık, her yerde kazanacağız!*”

İleri Elektrokimya direnişçisi **Saim Karaçay** şunları söyledi: “*Bizler işçi arkadaşlarımızdan aldığımız direniş geleneği ve dayanışma ruhunu her zaman yaşatmalıyız. O yüzden BETESAN direnişinde Zeynel Kızılaslan'ın yanındaydık. Direnen diğer tüm işçi arkadaşlarımızın da yanında olacağız.*

Karaçay'dan sonra (+) **İvme dergisi** adına kısa bir konuşma yapıldı. Yapılan konuşmada “*Mimar ve mühendisler olarak halkın mücadelesinin yanındayız. Dün Türkan Albayrak'ın yanındaydık. Türkan Albayrak direnişini zaferle sonuçlandırdı. Bugün Zeynel Kızılaslan da zafer elde etmiştir. Biz de onun ve onun gibilerinin yanındayız*” denildi.

YTÜ direnişçisi Dilbirin Acar ise üniversitelerde yaşanan sorunlarla, tersanelerde yaşanan sorunların aynı olduğunu, dolayısıyla mücadelede yan yana olmak gerektiğini vurguladı. İnşaatlarda, tersanelerde işçileri öldürenlerin, üniversitelerde öğrencilere paralı eğitim, soruşturma ve cezaları dayattığını söyledi.

YTÜ direnişçisinin ardından **BDSP** adına yapılan konuşmada ise “*114 gün önce sermayenin saldırılarına karşı BETESAN'dan yükselen direniş bayrağı kazanımla sonuçlanmıştır. Tersanelerde ve her yerde ücretli kölelik düzeni yok olana kadar mücadele sürecektir*” denildi.

Konuşmaların ardından TİB-DER adına destekçilere teşekkür edildi. BETESAN patronu ve onun gibi asalaklara karşı mücadelenin sürdürüleceği vurgusu yapıldı. Açıklamada ayrıca direnişte olan İleri Elektrokimya işçileri, YTÜ direnişçisi, TEKEL işçileri, UPS işçileriyle eylemli sınıf dayanışmasının yükseltilmesi için kamuoyuna çağrı yapıldı.

Eyleme BDSP, Ekim Gençliği, (+) İvme dergisi ÜİD-DER, İleri Elektrokimya işçileri, YTÜ direnişçisi Dilbirin Acar katıldı.

BETESAN'da kazandık, her yerde kazanacağız!

Yıllardır Tuzla tersaneler cehenneminde insanca yaşam ve çalışma koşulları mücadelesinde sayısız direnişe ve kazanıma imza atmış olan derneğimiz bir kazanıma daha imza atmıştır. 11 Ağustos tarihinden itibaren işten atma saldırısı karşısında “tek kişilik” çadır kurarak direniş başlatan BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan'ın direnişi kazanımla sonuçlanmış bulunuyor.

BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan'ın 2 Aralık günü görülen işe iade davası, işe iade kararıyla sonuçlandı. Kartal 3. İş Mahkemesi'nde görülen davanın duruşmasında mahkeme heyeti, Zeynel Kızılaslan'ın talebini kabul ederek işe iadesine karar verdi.

BETESAN direnişi cehennem koşullarında çalışan binlerce tersane işçisine ve tüm işçi sınıfına zaferi armağan ederek bitti. DESA işçisi Emine Arslan, tersane işçisi Levent Akhan, Entes işçisi Gülistan Kobatan, TÜBİTAK işçisi Aynur Çamalan, Paşabahçe işçisi Türkan Albayrak gibi tekil direnişlerle elde edilen zaferlere BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan da eklenmiştir. İşçi sınıfına ve özelde tersane işçisine dönük yaygın yıkım saldırılarının olduğu bir dönemde ortaya çıkan BETESAN direnişi işçi sınıfına yol gösteriyor.

Kazanım tüm işçi sınıfıdır. Sınırlı da olsa gerçekleşen dayanışma sayesinde bu direniş hep birlikte kazanılmıştır. Davanın kısa sürede kazanımla sonuçlanması fiili meşru mücadelenin ürünü olduğu gibi, BETESAN direnişinin kendi içinde taşıdığı gücü de göstermektedir. Direniş kazanımla sonuçlandığı için, çadırımızı kaldırıyoruz. **6 Aralık Pazartesi günü saat 13:00'te Tuzla Gemi tersanesi önünde gerçekleştireceğimiz basın açıklamasının ardından direnişi bitiriyoruz.** Tüm ilerici ve devrimci kamuoyunu basın açıklamasına katılmaya çağırıyoruz. Tuzla tersaneler cehenneminde insanca yaşam ve çalışma koşulları yaratma mücadelemiz tüm kararlılığıyla sürecektir. BETESAN direnişinde maddi-manevi bizi destekleyen herkese teşekkürlerimizi sunuyoruz. Tersanelerdeki vahşi sömürü koşullarına karşı sürdürdüğümüz mücadelede daha etkin bir dayanışma ruhunun oluşturulması temennisiyle...

Yaşasın sınıf dayanışması!

Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER)

04.12.2010

Buca direnişi dayanışmayla büyüyor

İşten atılan 7 taşeron işçinin Buca Belediyesi önündeki bekleyişi sürüyor. İşçilerle dayanışma her geçen gün büyüyor.

8. gün: Polisten saldırı tehditleri

Direnişin 8. günü KESK'in dayanışma ziyareti ve ardından polisle yaşanan gerginlik ile başladı. Sabah erken saatlerde kahvaltı yapıldı. Öğle saatlerinde ise KESK İzmir Şubeler Platformu bileşenleri destek ziyaretinde bulundu. Sloganlar ve alkışlarla karşılanan KESK'liler işçilere seslendiler ve dayanışma içinde bulunacaklarını duyurdular.

Bugüne kadar direnişe destek vermekten kaçınan Genel-İş İzmir 5 No'lu Şube Başkanı Naci Çetin de eylemde söz alarak işçilerin mücadelesini desteklediğini belirtti. Çetin, taşeronluk sisteminin tamamen kaldırılmasını istedi.

Günün ilerleyen saatlerinde yağmurun çiselemeye başlaması nedeniyle işçiler çadır kurmaya karar verdiler. Ancak çadırın kurulmasına başlandığı sırada kolluk güçleri saldırı tehdidinde bulunarak direniş alanına çevik kuvvet yığnağı yaptı. Avukatlar ve işçi temsilcileri ile polis arasında yapılan görüşmelerin ardından direniş komitesi çadır kurma kararını geri çekti.

9. gün: Direnişle dayanışma

Direnişin 9. günü, sabah saatlerinde işçiler ve destekçi güçlerin birlikte yaptığı kahvaltı ile başladı. Öğle saatlerinde ise işçiler tarafından hazırlanan ve direnişin taleplerinin yer aldığı bir bildiri direniş alanı çevresinde bulunan işçi ve emekçilere dağıtıldı.

Haber-Sen İzmir 1 Nolu Şube ve Emek Partisi kadın kolları üyeleri direnişteki işçileri yalnız bırakmayarak direniş alanına destek ziyaretinde bulundular. İçilen çaylar eşliğinde direniş süreci üzerine sohbetler gerçekleştirildi.

Direnışı her gün ziyaret eden Dokuz Eylül Genç-Sen'in yanısıra bu kez Ege Genç-Sen de ziyarette yer aldı. Genç-Sen adına yapılan konuşmada direniş bir kez daha selamlandı. Genç-Sen'in her zaman direnişin yanında olacağı ve işçileri yalnız bırakmayacağı belirtildi. Direnişçi bir işçi de yaptığı konuşmada Genç-Sen'e teşekkür etti.

Genç-Sen'in ardından ÇHD'li avukatlar da direniş alanına gelerek destek ziyaretinde bulundular. Gün boyunca BDSP, Alınteri, Mücadele Birliği, Halk Cephesi ve Genç Sen'liler direniş alanından ayrıldı.

10. gün: Sınıf dayanışması büyüyor

Direnişin 10. günü olan 4 Aralık günü de birçok ilerici ve devrimci kurum işçilere destek ziyaretleri gerçekleştirildi.

Sabah yapılan ortak kahvaltının ardından direnişçi işçilerden bir temsilci UPS işçilerinin eylemine gitti. UPS önünde gerçekleştirilen eylemde söz alan direnişçi işçi, mücadele süreçlerini anlatarak destek çağrısında bulundu. TÜMTİS İzmir Şube Başkanı Şükrü Günseli, Buca'da süren direnişe destek olacaklarını ifade etti.

Gün boyunca Emekli-Sen Buca Şubesi, Devrimci Memur Hareketi, Günışığı Müzik Topluluğu, +İvme Dergisi, Sokak Sanatçıları, Dersim Dernekleri Gençlik Kolları, İzmir Gençlik Derneği Girişimi ve DİP Girişimi direnişçi işçilere destek ziyaretlerinde bulundu. Mücadele Birliği'nin düzenlediği ziyarette gençler müzik dinletisi, tiyatro gösterisi ve şiir gibi

çeşitli etkinlikler gerçekleştirdiler.

Akşam saatlerinde ise Bucalı emekçilerin direniş destek amacıyla hazırladığı yemekler ortak sofraya kurularak yendi. Yemeğin ardından halaylar çekildi ve sloganlarla mücadele talepleri haykırıldı.

Direnişin 10. gününde de BDSP, Halk Cephesi, Mücadele Birliği, Alınteri ve PSAKD Buca Şubesi direniş alanından ayrılmayarak işçilerle dayanışmayı sürdürdü.

11. gün: İmza kampanyası başladı

Günün ilk saatlerinde yağmur altında sabaha dek halaylarla direnişe devam edildi. Direniş alanına anlamlı dayanışma ziyaretleri gerçekleşti. Bingöl Gençlik Derneği, Halkevleri ve TKP dayanışma eylemi örgütleyerek direniş alanında yerini aldı. Saat 15.00'te Buca Şirinyer'den yürüyüşe geçen yaklaşık 150 kişi işçileri ziyaret etti. Direniş alanına saat 17.00 civarında faşist MHP'nin Milletvekili Oktay Vural da geldi. Ege ve Dokuz Eylül Üniversitesi öğrencileri dayanışma ziyaretinde bulundu.

İşten atılan 7 işçinin işe dönmesi için imza kampanyası başlatıldı. Gün içinde direniş alanı önünden geçenler imzalarıyla desteklerini sundular. İşçilerin kaleme aldığı bildiri de direniş alanı önünde dağıtıldı.

Direnişin 11. gününde diğer günlerde olduğu gibi Buca Pir Sultan Abdal Kültür Derneği yemek desteğiyle işçilerin yanındaydı. Ayrıca direniş alanına sürekli ziyarette bulunan Buca Belediyesi taşeron işçilerinin pazar günü mesaiye bırakılması dikkat çekti

12. gün: İmza kampanyasına ilgi

Direnişin 11. gününü 12. gününe bağlayan pazar gecesi, İzmir'in en soğuk gecesiydi. Sınırlı battaniye ile ısınmaya çalışan direnişçi işçiler ve destekçi güçler sabaha karşı yaktıkları ateş ile sabahladılar.

12. günü sabahı yine ortak kahvaltı yapıldı. İçilen çayların ardından öğlene doğru ziyaretçiler direniş alanına gelmeye başladı. Vardiyaları uygun olan işçilerin yanısıra Buca halkı ile ilerici ve devrimci güçler parça parça direniş alanına gelerek desteklerini sundular.

Direnişçi işçiler tarafından hazırlanan imza metni için standlar kuruldu ve hem direniş alanında hem de belediye önündeki ana cadde üzerinde destek imzaları toplanmaya başlandı. İşçi ve emekçilerin yoğun ilgi gösterdiği imza standı neredeyse hiç boş kalmadı.

Akşam saatlerinde ise Çamlıkule Mahallesi'ndeki kahveler dolaşarak imza toplandı ve bildiriler dağıtıldı.

13. gün: Direnişçi rahatsızlandı

Direnişin 13. gününde imza standları yine direniş alanı çevresinde açılarak imzalar toplanmaya başladı. Özellikle direnişçi bir işçinin küçük oğlunun davulu eşliğinde Bucalılar'ı imza atmaya çağırması çevreden geçenlerin yoğun ilgisi ile karşılandı.

Akşam saatlerinde, hazırlanan bildirilerin dağıtımı için ayrılan bir ekip Forbes boyunca dağıtım gerçekleştirdi.

Dağıtım dönüşü ise direnişçiler kötü bir sürpriz ile karşılaştı. Bir süredir sağlık sorunları yaşayan Batıgül Tunç fenalaşarak Buca Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Direniş alanında toplanan kalabalık Tunç'u "Yaşasın onurlu mücadelemiz!" sloganıyla yolculadı. Çok geçmeden Tunç'un sağlık durumunun iyi olduğu

Ucretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranitey.org>

7 Aralık 2010 / Buca

haberi geldi ve Tunç direniş alanına geri döndü.

Akşam saatlerinde ise direnişi başından beri yalnız bırakmayan Genç-Sen'liler birkez daha sloganlar eşliğinde direniş alanına geldi.

Genç-Sen'in ziyaretinin ardından bir grup lise öğrencisi de sloganlar eşliğinde direniş alanına gelerek desteğini sundu. Eğitim Sen 5 Nolu Şube Başkanı Özcan Çetin de direniş alanına gelerek destek verdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Emekliler oturma eyleminde

DİSK'e bağlı Emekli Sen Türkiye'nin çeşitli illerinden gelecek üyeleriyle **11 Aralık** Cumartesi günü Ankara'da miting düzenleyecek. Emekli Sen İstanbul Şubeleri'ne üye emekliler ise 8 Aralık günü başta promosyon ve TÜFE alacakları olmak üzere taleplerinin karşılanması talebiyle Taksim'de 24 saatlik oturma eylemi gerçekleştirdi.

Taksim Tramvay Durağında saat 13.00'te biraraya gelen Emekli Sen üyeleri "DİSK Emekli Sen olarak; sendika yasamızı, toplu sözleşme hakkımızı, promosyon ve TÜFE alacaklarımızı, intibak yasası'nın çıkartılmasını istiyoruz, alacağız / Emekli Sen İstanbul Şubeleri" pankartını açarak Galatasaray Lisesi önüne yürüdüler. Yürüyüş boyunca çevredeki insanlardan da destek alan Emekli Sen'liler sloganlar atıldılar.

Yürüyüşün ardından basın açıklamasını gerçekleştiren Emekli Sen Kadıköy Şube Başkanı Resul Kılıç, AKP hükümetinin; işçi konfederasyonları, Türk-İş, Hak-İş, DİSK ve işveren sendikası TİSK'e bir taslak göndererek önümüzdeki dönem çalışma yasalarında yapmak istedikleri değişikliklerle ilgili görüşlerini bildirmelerini istediğini aktardı. Bu taslağın içinde 15 yıldır çıkartılmayan emekliler yasasının yer almadığını belirten Kılıç 11 Aralık Cumartesi günü İnsan Hakları Haftası'nda "İnsan haklarımızı istiyoruz" sloganıyla gerçekleştirecekleri mitinge çağrı yaptı.

Miting öncesinde 24 saatlik oturma eylemi yaptıklarını söyleyen Kılıç, başta emekten yana olan siyasi partiler, sendikalar ve demokratik kitle örgütlerini emeklilerin taleplerini sahiplenmeye çağırarak açıklamayı sonlandırdı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

TEKEL işçileri 18 Aralık'ta Ankara'da

Sendikal bürokrasiye ve 4/C köleliğine karşı direnişlerini sürdüren **TEKEL işçileri** 5 Aralık akşamı meşaleleriyle bir kez daha Taksim'deydi.

Galatasaray Lisesi önünde biraraya gelen TEKEL işçilerini aydınlar, direnişçi işçiler, ilerici ve devrimci kurumlar yalnız bırakmadı. Taksim Tramvay Durağı'na yürüyen kitle sloganlar attı.

Eyleme destek veren Grup Emeğe Ezgi TEKEL işçilerini marşlarla karşılarken, Direnişin Ritimleri adlı grup da ritimleriyle eyleme destek sundu.

Yürüyüş sonunda oturma eylemi yapılarak eyleme destek veren BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan, SAPPHIRE işçileri ve Bilgesu Erenus birer konuşma gerçekleştirdiler. İlk olarak söz alan **Zeynel Kızılaslan**, 114 gündür direnişte olduğunu söyleyerek dava sürecinin lehine sonuçlandığını belirtti. Bu kazanımın fiili-meşru mücadele ve

direniş çadırıyla sağlandığını belirtti. Ayrıca bugüne kadar kendisine destek veren herkese teşekkür etti. Ardından söz alan **Sapphire işçisi** ise işten atılma süreçlerinden bahsederek ücretleri ödenmeden işten atıldıklarını belirtti. Sapphire işçisi ayrıca, öğrencilere yönelik saldırıyı kınadı. Son olarak söz alan sanatçı **Bilgesu Erenus** ise, konuşmasına öğrencilere yapılan saldırıyı kınayarak başladı. Kemal Türkler davasına da değinen Erenus, tüm haksızlıklara karşı genel grev yapılması gerektiğini söyledi.

İşçiler Ankara'da buluşuyor

TEKEL işçileri adına basın açıklamasını okuyan Cevizli TEKEL işçisi **Metin Arslan**, TEKEL işçisinin ortaya koyduğu mücadele kararlılığının ve özlük hakları için yürüttüğü kavganın, İstanbul ve Diyarbakır'da devam ettiğini vurguladı. Arslan, emekten yana olduğunu belirten siyasi parti ve kurumların bir kısmının 2. TEKEL direnişi sırasında Tek Gıda-İş yönetiminden yana tavır aldığını belirtti. Arslan, *“İşçi sınıfını satan, yalnızlaştıran bu kurum ve siyasetler bir gün tarih karşısında hesap vereceklerdir”* dedi. 8'inci meşaleli yürüyüşlerinin sendika bürokrasisine ve sermayeye karşı birleşik mücadele çağrısı olduğunu belirten Arslan, TEKEL direnişinin başladığı ve işçilerin saldırıya uğradığı 18 Aralık 2009'un yıldönümünde Ankara'da olacaklarını duyurdu.

Eyleme, aralarında **BDSP**, Halk Cephesi, **HSGGP** ve Mücadele Birliği'nin de bulunduğu ilerici ve devrimci güçler de katılım sağladı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Manisa'da 4-C paneli

KESK'e bağlı Tarım Orkam Sen tarafından Manisa'da 7 Aralık günü 4-C ile ilgili bir panel gerçekleştirildi. Panele katılımcı olarak Manisa Tarım Orkam Sen Şube Başkanı Veli Yaprak, İzmir Tarım Orkam Sen Şube Başkanı Amet Bahar ve İzmir Barosu'ndan Av. Olgun Soydan katıldı.

İlk konuşmayı Manisa Şube Başkanı Veli Yaprak yaptı. Yaprak konuşmasına 1980 sonrası uygulamaya konulan neo-liberal saldırıları anlatarak başladı. Bu saldırıların temel ekseninin kamu alanını tasfiyeye yönelik olduğunu belirten Yaprak, kamuda çalışan emekçiler için de esnek ve güvencesiz çalışma modelinin uygulamaya sokulduğunu söyledi. Özelleştirmenin sonuçlarına değinerek sözü İzmir Şube Başkanı Ahmet Bahar'a bıraktı.

Ahmet Bahar da konuşmasına özelleştirmelerin 12 Eylül askeri darbesinden sonra hayata geçirildiğini, birçok kazanımın ortadan kaldırıldığını, emekçilerin sistemli bir şekilde yoksullaştırıldığına dikkat çekerek *“artık kamu kuruluşlarında 4-C, 4-B, 4-A gibi ayrımlara bakmadan çalışanların ortak örgütlenmesini savunmalıyız.”* dedi. TEKEL işçilerinin mücadelesinin örnek bir direniş olduğunu belirten Bahar, KESK'te örgütlenmeye çağrı yaptı. Tarım Orkam Sen olarak da bu örgütlenmeyi pratikte

uygulamaya koyduklarından bahsederek konuşmasını bitirdi.

Av. Olgun Soydan ise TEKEL'deki 4-C uygulamasından başlayarak hükümet tarafından yapılan benzer düzenlemeleri sırasıyla aktardı. TEKEL işçilerinin Ankara'daki 78 günlük direnişiyle 10 ay olan çalışma süresinin 11 aya çıkarıldığını, ücretlerde ise kısmi bir iyileşme sağlandığını ancak bu iyileştirmelerin iş güvencesiz ve esnek çalışmayı ortadan kaldırmadığına değinen Soydan 4/C uygulamasının devletin sosyal hareketi önlemek amacıyla, kamu kurumlarında çalışan emekçilerin, emeklilik sürelerini doldurmalarını bekleyerek geçiştirmeye çalıştığını belirtti.

İkinci bölüm soru cevap şeklinde gerçekleşti. Sorular ağırlıklı olarak emekçilerin görevlendirildikleri bakanlıklarda ne iş yapacakları ve statülerinin ne olduğu, bakanlıklar arasında geçişin olup olamayacağı, tayin durumunun yapıp yapılamayacağı noktalarına odaklandı. Emekçiler bu bölümde sendikalara güvensizliklerini de dile getirdiler. Söz alan bir TEKEL işçisi Tek Gıda-İş Sendikası ve Sendika Başkanı Mustafa Türkel'i eleştirerek tepkisini dile getirdi. Canlı tartışmaların yaşandığı panel ortak mücadele çağrısıyla son buldu. Panele 60 kadar emekçi katıldı.

Kızıl Bayrak / Manisa

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

UPS direnişinde sessizlik bozuluyor mu?

Uluslararası kargo devi UPS'nin Türkiye'deki aktarma merkezleri ve şubelerinde süren sendikal örgütlenme mücadelesinde bir süredir süren sessizlik önümüzdeki günlerde gerçekleştirilecek eylemlerle bozulacak.

ITF eyleme geçiyor

UPS'nin İstanbul'daki Kurtköy ve Mahmutbey aktarma merkezlerinin yanısıra İzmir'deki aktarma merkezi önünde aylardır direnen Türkiye Motorlu Taşıt İşçileri Sendikası (TÜMTİS) üyesi işçilerle dayanışma amacıyla dünya çapında ve Türkiye'de eylemler yapılacak.

TÜMTİS'in üst örgütü Uluslararası Taşıma İşçileri Federasyonu (ITF) tarafından alınan yeni eylem kararları çerçevesinde; UPS yönetiminin 8 Aralık gününe kadar sendikanın talepleri konusunda adım atmaması durumunda dünya çapında 154 ülkede protestolar gerçekleştirilecek.

16 Aralık günü; Avustralya, Japonya, Hollanda, Danimarka, Norveç gibi pek çok ülkede basın açıklamaları ve protestolar organize edilerek UPS'de işten atılan işçilerin işe geri alınması ve sendikal örgütlülüğün tanınması talebi dile getirilecek.

Türkiye'de 7 ilde eylemler

16 Aralık günü Türkiye'de ise 7 ilde eylemler gerçekleştirecek olan TÜMTİS'e, sendikalar, demokratik kitle örgütleri, ilerici ve devrimci güçler destek verecek. Diğer yandan TÜMTİS tarafından alınan eylem kararları çerçevesinde, UPS yönetiminin 8 Aralık gününe kadar herhangi bir adım atmaması durumunda UPS'nin Türkiye'de iş ilişkisinin olduğu büyük firmaların önünde eylemler yapılmaya başlanacak.

UPS direnişiyle ilgili yeni eylem kararlarına ilişkin gazetemize konuşan **TÜMTİS Genel Başkanı Kenan Öztürk**, tüm emek güçlerini UPS işçilerinin mücadelesine destek olmaya, önümüzdeki günlerde gerçekleştirilecek eylemlere katılmaya çağırıyor. Sendikanın talepleri kabul edilene kadar mücadelelerinin süreceğini dile getirdi.

UPS işçileri eylemdeydi!

UPS işçilerinin her hafta İzmir'de gerçekleştirdikleri cumartesi eylemi 4 Aralık günü UPS aktarma merkezi önünde başladı. Buradan UPS giriş-çıkış kapısına yüründü. Eylemde “UPS'de işçi kıyımına, sendika düşmanlığına son / TÜMTİS İzmir Şube” pankartı açıldı.

Yürüyüşün sonunda TÜMTİS İzmir Şube Başkanı Şükrü Günseli yaptığı konuşmada UPS işçilerini, ambar işçilerini ve desteğe gelen kurumları selamladı. Direniş hakkında bilgilendirmede bulunarak yaşadıkları baskıları, saldırıları hatırlattı. Geçen süre zarfında direnişlerinde inanç, bilinç kaybı yaşanmadığını her geçen süre içerisinde mücadele kararlılıklarının arttığını söyledi.

Eyleme **direnişteki Buca Belediyesi işçilerinden** de katılım sağlandı. Direnişçi işçiler adına yapılan konuşmada direnişe başlama süreci ve baskılar aktarıldı. Konuşma, “Biz ekmek davası için Buca Belediyesi önündeyiz ve hakkımızı alana kadar mücadelemize devam edeceğiz.” sözleriyle son buldu.

Ardından **Dersimliler Derneği Başkanı** ve **SDP** adına konuşmalar yapılarak eylem bitirildi. Eyleme BDSP, SDP, Alinteri, Delphi işçileri destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul - İzmir

Evrensel Gazetesi kimin yanında?

C. İnci

TEKEL işçilerinin 4/C üzerinden güvencesiz çalışmaya karşı 78 gün süren Ankara direnişi, ülke genelinde yarattığı etkiye rağmen, sendikal bürokrasi ve ona dayanak olan reformist güçler eliyle bitirilmişti. Çadırların kaldırılmasından sonra direniş adım adım kırıldı. Son olarak Tek Gıda-İş Genel Merkezi'ne görüşmeye geldiklerinde işçilerin karşısına polis barikatı çıkarıldı. Bunun üzerine bir grup TEKEL işçisi 4 Ekim gününden beri sendika binasının karşısındaki parkta kurdukları çadırlarda direnişlerini sürdürüyorlar.

Sendika bürokratları ise süreç boyunca giderek pervasızlaşmıştır. Son olarak direnişçi TEKEL işçilerinin protestosu üzerine Tek Gıda-İş Genel BaşkanıTürkel işçilere küfürler ederek, korumaları aracılığıyla fiziksel şiddet uyguladı. Korumalar, özel güvenlik ve Türkel'in şoföründen oluşan grup iki direnişçiyi ağır biçimde yaraladı. Sendika yönetiminin bu tutumu onun arkasındaki reformizmin de tüm gericiliğini açığa vurdu. Öyle ki, TEKEL işçilerinin iki ayı aşkın süredir sendikal bürokrasiye karşı sürdürdükleri direnişi ancak sendika yönetiminin görüşlerini de yansıtarak haberleştiren Evrensel gazetesinde bu olay ile ilgili çıkan "haber" ve sonrasında yaşananalar, EMEP'in geldiği ibretlik noktayı gösterdi.

Bir TEKEL işçisinin öldüresiye dövüldüğü saldırıya "gerginlik" demeyi uygun gören Evrensel Gazetesi direnişçi TEKEL işçilerini "bir grup" diye niteleyerek adını anmadı. Hatırlanacağı gibi Mustafa Türkel de direnişi sürdürmek isteyen öncü TEKEL işçilerine "ne idüğü belirsiz bir grup" karalamasını yapmıştı. Evrensel haberinde ne süren direnişten ne de işçilerin Mustafa Türkel'i protesto amacından bahsedilirken sadece Türkel'in açıklamasına yer verildi.

Bunun üzerine ise haberle ilgili olarak işçiler Evrensel Gazetesi "İstihbarat şefi" Ercan Karakaya ve "yurt içi haber sorumlusu" ile görüştüler. Basına da yansıyan bu görüşmelerden Evrensel Gazetesi'nin ne kadar "emekten yana" gazete olduğu daha iyi anlaşıldı.

TEKEL işçileri bu yazının ardından kaleme aldıkları bir açıklamada, "Evrensel safını belirlemelidir. Emekçilerin mi yanındadır, sendika ağalarının mı? Sendika ağalarının borazanı mı olacak, emekçinin sesi mi?" diye sordular. TEKEL işçileri açıklamalarında, yapılan görüşmede Evrensel Gazetesi'nin, "talepleri haklı bulmakla beraber eylemi yanlış buldukları" gerekçesiyle işçilerin haberlerini yapmayacağını, "tarafsız" kalacağını öğrenmişlerdir.

TEKEL işçileri ise Evrensel'in bu tavrını şu şekilde yanıtladılar; "Birakalım devrimcilik iddiasını, kendine demokratım diyen hiç kimse, sendika bürokratlarının

işçiyi yarı yolda bıraktığı, sendikaya işçi girmesin diye polis barikatları kurduğu yerde ben tarafsızım diyemez. Diyorsa sendikaya polis sokan bir anlayışa sahip çıkıyor demektir."

"Tarafsız haber" söylemi altında TEKEL işçilerinin sürdürdüğü mücadeleyi görmeyen Evrensel, Mustafa Türkel gibi bir sendika bürokratinin açıklamalarına ise bolca yer ayırıyor. Hatırlanırsa, Mustafa Türkel'in mangalda kül bırakmayan röportajları, çadırların kaldırılması sonrasındaki dönemde yani direnişin açıkça bitirilmesi manevrasından sonra da Evrensel Gazetesi'nde yer bulabilmiştir. Yine Türkel'in alınmış eylem kararlarını boşa düşürmek için TEKEL işçilerine açıkça yalan söyleyip 4/C'ye geçmelerini önerdiği açıklama, 13 Ekim tarihli Evrensel'de yer alırken, işçileri bu konuda uyaran bir yazı ya da görüş yoktur.

Reformizm mücadelenin önüne barikat

Evrensel yetkilileri ile yapılan bu görüşme reformizmin işçi sınıfının bağımsız çıkarları önünde ne denli büyük bir engel olduğunu bir kez daha göstermiştir. EMEP'in hiç de şaşırtıcı olmayan bu tutumu 78 gün süren Ankara direnişinde de açıkça görülmüştür. Bu süreçte, diğer reformist örgütlerle birlikte, sendika bürokratlarıyla uyum içinde devimcilere karşı tutumlarda ortaklaşmışlardır. Süreç boyunca EMEP de diğerleri gibi sendikal bürokrasiyle aynı çizgide yürümüş, çadırların kaldırılması "kutlamasına" tüm coşkularıyla katılmışlardı.

Sendika bürokratları ile bu reformist güçler, TEKEL direnişinin bitirilmesinin sorumluluğunu birlikte paylaşmaktadır. Bunları hatırlamak mücadele etme kararlılığı gösteren TEKEL işçilerini neden görmezden geldiklerini anlamak bakımından önemlidir. EMEP ve EMEP çizgisindeki Evrensel bu açıdan kendi içinde tutarlıdır. Bilindiği gibi, EMEP kurulduğu günden bu yana sendikal bürokrasiyle işbirliğine dayalı bir çizgiye sahiptir. 1 Mayıslar'daki tavrı gibi bu anlayışa dair pek çok örnek gösterilebilir.

İşçi sınıfını militan mücadele hattından uzaklaştırmak, düzen içi sınırlarda tutmak, EMEP gibi reformist partilerin doğalarında vardır. İşçi sınıfı hareketinin düzenin çizdiği sınırlardan çıkmasından ölesine korkan reformizmin bu tipik temsilcileri, TEKEL direnişinin sendika bürokratlarından bağımsız bir yola girmemesi ve militan mücadele yolunu tutmaması için gericilik yapmaktadırlar. 78 gün sürecinde pek çok pratikte bu açığa çıkmış, devrimci güçlerin müdahalesini engellemek için, bilinçli bir çarpıtmayla "sendikanın önemi" vurgusu öne çıkartılarak sendika bürokratların ihanetleri adeta perdelenmiştir. EMEP de diğer reformistler gibi işçilerin geri bilincine yaslanarak devrimci müdahaleyi "marjinal" göstererek esasta gerici özünü sergilemiştir.

İşçilerin ileriye yönelik her hareketinin karşısına çıkan reformistlerin tabiki öncü işçilerin görüşlerine ve eylemlerine değil sendika bürokratlarına sayfalarında yer ayırmaları şaşırtıcı değildir. Şimdi de "sendikaları yıpratmayın" argümanına sarılarak aynı gericilikte ısrar ediyorlar. İşçi sınıfının mevcut tablosunda öncü TEKEL işçilerinin sendikal bürokrasiyi aşan çıkışlarının reformistleri rahatsız etmesi doğaldır. Çünkü işçiler, bağımsız sınıf çıkarları doğrultusunda örgütlenme bilinci kazanarak militanlaştıkça reformistlerin ve sendikal bürokrasinin varlık zeminleri de ortadan kalkacaktır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'na getirilen 'Torba Yasa'ya TMMOB, Birleşik Metal-İş ve Basın-İş'ten tepki geldi.

TMMOB

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı **Mehmet Soğancı**, AKP hükümetinin, Torba Tasarı'ya esnafın vergi borcuna af getirileceği gerekçesinin arkasına saklanarak ilgili ilgisiz birçok düzenlemeyi soktuğunu ifade etti. Soğancı, AKP'ye, "ülkeyi torba yasalarla yönetme anlayışından bir an önce vazgeçme" çağrısı yaptı.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'ndan 4857 sayılı İş Yasası'na, özelleştirmelere ilişkin mahkemelerin verdiği yürütmeyi durdurma ve iptal kararlarının uygulanmamasından kamu kurumlarının İstanbul'a taşınmasına kadar, AKP'nin devleti yeniden şekillendirme projesine dikkat çekilen açıklamada birçok düzenlemenin söz konusu 'Torba Yasa' içerisine yerleştirilerek kamuoyunun dikkatinden kaçırılmak istendiği vurgulandı.

Basın-İş

Türk-İş'e bağlı Basın-İş Sendikası Genel Başkanı **Yakup Akkaya** ise, torba yasanın, işveren kesimi tarafından yıllardır talep edilen ve emekçilerin önemli hak kayıplarına uğramasına yol açacak pek çok yeni düzenlemeyi içerdiğini söyledi.

Emekçilerin daha güvencesiz ve daha kötü koşullarda çalışmasının önünü açan yasa tasarısının, kamuoyu yeterince bilgilendirilmeden alelacele çıkarılmak istendiğini belirten Akkaya, tasarı ile çalışanların işsiz kaldıkları zaman tek güvenceleri olan işsizlik sigorta fonunun, krizin zararlarının çıkartılabileceği bir kaynak haline getirilmeye çalışıldığına dikkat çekti.

Birleşik Metal

Hükümetin "Ulusal İstihdam Stratejisi" çerçevesinde yürüttüğü çalışmaların hız kazandığına vurgu yapılan açıklamada, bunun dünyada ve Türkiye'de sermayenin ve sermaye yanlısı iktidarların "kuralsız ve güvencesiz" çalışma düzeni arayışlarının bir parçası olduğu belirtildi.

İkinci torba yasanın ise önümüzdeki günlerde meclise geleceğinin belirtildiği açıklamada, her iki torba yasanın da dayanağının üç sermaye örgütünün (TİSK-TOBB-TÜSİAD) kriz döneminde hazırladıkları ve en son 2010 tarihinde güncelledikleri "Güvenceli Esneklik" raporu olduğu belirtildi.

"Birinci torbada neler var?" sorusunun sorulduğu açıklamada, başta "Genel Sağlık Sigortası" olmak üzere, sosyal güvenliğin kapsamının genişletildiği söylendi.

Açıklamanın devamında torbaların toplu sözleşmelere etkisi ele alınarak şunlar söylendi: "İşçi sınıfının sayıca kalabalıklaşması, sendikal örgütlülük oranların düşmesi, yasal engeller ve sermayenin saldırıları nedeniyle toplu iş sözleşmeleri ile yasalar arasındaki makas kapanma eğilimine girmiştir."

Açıklamada, toplu sözleşme metinlerinin taraflar arasında herhangi bir anlaşmaya gerek kalmaksızın, dışarıdan yapılacak yasa değişikliği ile gerçekleşmesinin mümkün hale geldiği de söylendi. MESS Başkanı'nın 13 Kasım'da Türk Metal ile sözleşmeyi imzalarken yaptığı açıklamanın da bu çerçevede değerlendirilmesi gerektiği dile getirildi.

KESK üyesi mücadele arkadaşlarımıza açık çağrımızdır

KESK Genel Sekreteri Emirali Şimşek'in KESK çalışanı kadın bir emekçiye tacizi yönündeki iddialar ile ilgili gelişmeler tıpkı binlerce KESK üyesi gibi, aşağıda imzası olan bizler açısından da yeni sayılmayacağı gibi hiç de şaşırtıcı değil. Ancak süreç, feminist.biz grubunun hazırladığı metni imzaya açması, Taraf gazetesi yazarı Demiray Oral'ın meseleyi köşesine taşıması ve 29 Kasım tarihinde gerçekleşen biri genel başkan olmak üzere iki KESK MYK üyesinin (öncesinde KESK hukuk danışmanı Oya Aydın Göktaş'ın 10 Kasım'daki istifası) istifası ile yeni bir sürece girildiğini gösteriyor. Sözkonusu istifaların ardından ortaya çıkan toz duman büyürken, neredeyse hergün bir yenisi eklenen KESK kurumsal açıklamaları ve basına düşen yeni haberlerle kapsam daha da genişliyor, derinleşiyor. Yapılan her yeni açıklama durumun vahametini açıklamaya yetmektedir.

Öncelikle tüm bu yaşananlara ve ağır sonuçlarına hiç şaşırmadığımızı belirtmek isteriz. Kendi iç zayıflıklarına karşın TEKEL gibi öncü çıkışlara rağmen, bir bütün olarak sınıf mücadelesinde yaşanan sendikal-siyasal-tarihsel-kültürel geri kırılmanın en şiddetli biçimde yaşandığı örgütlerden birisi de ne yazık ki örgütümüz KESK'tir. Çünkü sözkonusu olan, SGK'ya üye veren, Gazze'ye BM barış gücü öneren, 2010 1 Mayıs'ında kürsüyü işgal eden işçileri kınayan ihanet belgesine imza atan, burjuva siyasi arenasında dahi eşine zor rastlanır ilişki biçimlerini yöntem belleyerek bu kırılmayı uzun yıllardır örgütümüze de taşıyan yönetsel anlayışın güçlülüğüdür. İşçi ve emekçilerin yaşamlarını zindana çevirecek saldırı yasalarına karşı tüm bir örgütü etkisiz bir düzleme sürükleyen, mücadeleyi idari hukuk mahkemeleri koridorlarına sıkıştıran da ve sınıfın çıkarlarının değil, dar siyasal grup çıkarlarını gözetmeyi tercih eden de aynı anlayıştır. Ve bugün bu anlayışın iflas ettiği son bir kez daha tescillenmiştir. Ancak bedeli hem KESK hem de sınıf mücadelesi açısından çok ağırdır. Kastlanmış yapıyı ve bürokrasiyi kutsayan ve ona sınımsız sarılan bir iradenin yarattığı atmosferde, taciz iddialarının ortaya çıkması da, ortaya çıkan sonuçları da bizler açısından bu nedenlerle hiç şaşırtıcı değildir. Bunca vakayı sindirecek bir "genişliğe" sahip olmamakla birlikte, yine de şaşırtıcı değildir. Aksine, yüzbinlerce üyeye "örgüt hukuku" diye yutturulan ve yıllardır örgütün iç ilişkiler sistemine itina ile egemen kılınan bu iklimin başka sonuçlar doğurması şaşırtıcı olurdu düşüncesindeyiz.

Her şeyden önce sürecin bu aşamaya gelmesinden sorumlu olanların, süreçte hala inisiyatif sahibi olmalarında, başta aşağıda imzası olan bizler ve binlerce kamu emekçisinin önemli sorumluluğunun olduğunu söylemeliyiz. Buna izin vermemeliydik/vermemeliyiz! Başta örgüt içi mekanizmaları işletmememiz ve tabandan bir irade geliştiremeyişiğimiz olayların bu aşamaya gelmesine neden olurken, konunun deşifre edilmesi ve üzerine gidilmesi görevi "etrafımda erkek görmeye dayanamıyorum" zihniyetindeki feministlere, liberal Taraf gazetesi başta olmak üzere burjuva basına kalmıştır. Ya da her haliyle kendini kurtarma ve suç

üzlerinden atma hamlesi olan KESK MYK üyelerinin istifa ilanlarına, Ufuk Uras'ın BDP'den istifa edip etmeyeceği tartışmaları ile burjuva parlamentosu koridorlarında ortaya çıkacak bir çözüme kalmıştır. Bu süreçteki edilgenliğimizin önemli bir dizi nedeni var elbette. Gerçeklik duygusunu körelten spekülasyon bir bilgi yığınının yarattığı belirsizlik ilk nedendir. Acele ve tüm yönleriyle bir değerlendirme yapmadan atılacak bir adımın KESK'e ve bir bütün olarak sendikal mücadeleye vereceği zararın gözetilmesi diğer önemli bir nedendir. Yapılacak bir çıkış sonrasında, olayın bu aşamaya gelmesinde ciddi payları olmasına rağmen, bunun siyasal başka hedeflerin (kürt emekçilerin sendikadan tasfiyesi planının) malzemesi yapılacak olmasından duyulan kaygı diğer önemli bir nedendir. Ancak buradaki en önemli ve hepsini kesen ortak neden olarak, KESK'te kan pahasına önemli emekleri olan bizlerin iç örgütlülüğün fazlasıyla yoksun olmamız, irade ve refleks yitimimiz yatmaktadır.

Orta yerde duran bu boşluk, onu doldurmakta uzmanlaşmış olanlar tarafından yine ustaca doldurulmuş, sorunun çözümü sürece yayılmış, unutturulmaya çalışılmış, tüm ilke ve onurlu bir gelenek yok sayılarak yeni kutsal ittifakların (belki de yeni tasfiyelerin) pazarlık malzemesi kılınarak el birliğiyle bugünlere getirilmiştir. Ancak pazarlık bozulmuş olacak ki, bu kokmuşluk bir dağ olmuş patlamıştır. 2008 Genel kurullar sürecinde örgütü bölme pahasına kutsadıkları birlikleri hayal olmuştur. Bu birlik bugün için "evet"çilerin karşısında "hayır"cı ve "boykot"çuların ittifakı gibi yansısı da (ki böyle olmasını istiyorlar) o da çatlamaya ve orta yerinden yarılmaya fazlasıyla müsaittir. Siyasal alandan oluşturulmaya çalışılan bu sunni ittifak arayışları ve bu yolla bizleri yedekleme oyunlarına gelmeyecek, taraf olmayacağız. Örgütte tüm engellemelere rağmen mücadele eden devrimci, sosyalist öncü kamu emekçilerini yıllardır tasfiye edenler, şimdi çokca dillerine doladıkları "örgüt hukuku" propagandası ile birbirlerini tasfiye etmenin uğraşı içindedirler.

Cinsel taciz iddiası karşısında kadın sorununa sınıfsal yaklaşım ters yüz edilmekle kalınmamış, meseleye patron-işçi düzleminden yaklaşılarak yetkili organlardaki kişi ve anlayışlar gerçek sınıfsal konumlarını ortaya koymuşlar ve hiç şüphe duymadan Genel Sekreteri koruma altına almışlardır. İster taciz, isterse komplo olsun eğitim uzmanı kadın arkadaşımız hem işçi hem de kadın olduğu için iki kez ezilmiştir. Kapitalizm koşullarında köleliği tescillenmiş emekçi kadın gerçeği bu konuda önemli bir geleneğe sahip örgütümüz KESK'te de bir fiil yaşatılmaktadır. Tıpkı Eğitim-Sen'in bünyesinde çalışan büro işçileri ile kar-zarar hesabı yapılarak her yıl toplu sözleşme masasına oturulması, yine Eğitim-Sen genel merkezinde işlerin taşeronlar tarafından yürütülmesi ve taciz iddiaları karşısında "kanıt yok" biçiminde takınılan tutum, kaynağını aynı yerden almaktadır. Burada cevaplanması gereken hayati soru; hangi sınıf adına, hangi sınıfın çıkarları için mücadele edilmektedir olmalıdır. Yukardaki ve daha

fazla örnek ibrenin işçi sınıfından giderek şaşıttığını kanıtlar niteliktedir.

Sami Evren ve Adnan Gölpinar'ın istifaları ve sonrasında KESK adına yapılan açıklamalar bu suçun merkezinde yer alan hiçbir kişi ve anlayışı kurtaramaz. Bugün KESK MYK'sında sandalye sahibi olan (istifa etsin/etmesin) tüm kişi ve anlayışlar, "istifa etmek dâhil her türlü adımı atacağımızı" açıklamaları yapanlar, son genel kurulda "örgütün ana gövdesi dışarıda kaldı" diyerek fırtına kopartan ve yaşanan her şeyden haberleri olan kişi ve anlayışlar aynı suçun parçasıdır. "Sınıfın mücadele değerlerini koruma" misyonu ile istifa dilekçesi imzalayanlar da, KESK içinde yeni bir Wikileaks pratiği ile bu parçalanmanın referandum gibi farklı pek çok arka planı olduğunu deşifre ederek KESK kurumsal imzasıyla aynı argümanlara sarılanlar da aynı oranda sorumluluk sahibidirler. Hepsini ortak kesen gerçek, karşılıklı suçlamalarda bulundukları, "örgütün ve sınıfın değerlerini tahrip etme" suçunu işlemiş olmalarıdır.

Bu nedenle;

-Konu ile ilgili tüm dilekçe ve yazışmalar, Yönetim Kurulu toplantı tutanakları örgüte açılmalıdır,

-KESK MYK üyeleri, olayı bilmesine rağmen hiçbir işlem yapmayan KESK Disiplin ve Denetleme Kurulu üyeleri derhal istifa etmelidir,

-Başta taciz iddiaları olmak üzere ve ayrıca 7 aylık süreç içinde sorumluluğu olan tüm yöneticiler hakkında başlatılacak soruşturmayı yürütecek bağımsız bir komisyon oluşturulmalıdır,

-Sadece kurulların oylandığı değil, tüm bir sendikal-siyasal süreci tartışıp yeni bir kamu emekçileri hareketi yaratmamıza katkı sunacak olağanüstü genel kurul (OGK) sürecinin kararı bir an önce alınmalı ve üyelerin karar süreçlerine doğrudan ve aktif olarak katılabilecekleri bir OGK süreci örgütlenmelidir.

-Görevinden ayrılmak zorunda kalan kadın işçi arkadaşımız istemesi halinde derhal görevine dönmeli, maddi ve manevi yönden desteklenmelidir.

Aşağıda imzası bulunan KESK üyesi kamu emekçileri olarak bizler sorunu “*bu bir tacizdir*” ya da “*bu bir komplodur*” tek yanlılığında ele almıyor ve taraf olmayı reddediyoruz. Ancak bu durumun gerçeklerin ortaya çıkarılması zorunluluğunu dışılamadığını da çok iyi biliyoruz. Bizleri ilgilendiren; taciz iddiaları karşısında takınılan tutumun, en başta söylediğimiz gibi mutlaka değiştirmek zorunda olduğumuz sendikal-siyasal-sınıfsal-tarihsel-kültürel arka planı olduğudur. Bunun için de, tek başına MYK’nın ya da diğer organların istifa etmesi değil, gerçek bir sınıf örgütü yaratılabilmesi ve yeni bir kamu emekçileri hareketinin yaşam bulması zorunluluktur.

Çok ama çok kızgınız. Hem yarattığımız boşluk nedeniyle kendimize hem de örgütü bu hale getiren anlayışa. Ancak kızgınlık yetmez, şimdi; örgütümüzde gerçek bir işçi demokrasisinin hakim kılınması, mensubu olduğumuz sınıfın mücadelesinin ileri kazanımlarla taçlandırılabilmesi ve yeni bir başlangıç için bir adım öne çıkma zamanıdır. Bizler buna adayız. Çağrımız da KESK üyesi tüm mücadele arkadaşlarımıza bunu birlikte yapma çağrısıdır.

(*KESK’te yaşanan “taciz” iddialarıyla başlayan sürecin ardından bir grup kamu emekçisi yayınlanan bu bildiriye KESK’e bağlı çeşitli sendikalardan çok sayıda yönetici, temsilci ve üye imza attı...*)

KESK olağanüstü genel kurula gidiyor

2 Aralık günü toplanan Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) Merkez Yönetim Kurulu toplantısından, olağanüstü genel kurulu toplama kararı çıktı. Olağanüstü genel kurulun tarihi 8 Ocak 2011 olarak belirlendi. Bununla beraber KESK Genel Sekreteri Emirali Şimşek ve Kadın Sekreteri Songül Morsümbül görevlerinden çekildi.

Emirali Şimşek yaptığı açıklamada KESK’in sendikal mücadelenin yasak olduğu dönemde fiili-meşru mücadele ile kurulduğunu belirterek KESK’in akla gelebilecek her türden saldırılarla karşılaştığını ve bedeller ödediğini dile getirdi.

KESK’in kadın ve kadının özgürlük mücadelesine verdiği öneme vurgu yapan Şimşek şunları söyledi: “*Sendikalarda da bu mücadelenin öncülüğünü yaptığımız herkes tarafından bilinmektedir. Sendikalarda kadın sekreterliklerinin oluşması için baştan itibaren ilkesel bir tutum içinde olduk. Kadın sekreterlerinin işlevsel ve etkin olmasını önemsedik. Kendi içimizde yıllardır yönetim düzeylerinde kadın temsiliyetinin artırılması için yüzde 40 kadın kotasını esas aldığımızı bilmeyen yoktur. Saldırıların tam da bu noktadan ve bazı kadın kurumları tarafından kadın özgürlük mücadelemize yapılmış olması düşündürücü ve kasıtlıdır.*”

Kendilerine yönelik gelişen ithamlara değinen Şimşek, “*Buna rağmen bazı anlayışların bizleri bilerek ya da ortamın havasından etkilenerek zan altında bırakan yaklaşımlarını tesadüf olarak görmüyor, tüm bu saldırıları demokratik emek mücadelemize yapılmış kasıtlı saldırılar olarak görüyoruz. Saldırının Kürt sorununun demokratik ve barışçıl mücadelesini isteyen tüm kişi ve kurumlara yönelik fiili ve psikolojik saldırıların iyice arttığı bu döneme denk gelmesi bile niyeti ortaya koymaktadır*” dedi. Şimşek, taciz suçlamaları hakkında “*asılsız, iftira ve komplo*” ifadelerini kullandı.

Eğitim Sen’liler MEB’e yürüdü

Eğitim Sen üyeleri 6 Aralık’ta yapılan öğretmen atamaları öncesinde Milli Eğitim Bakanlığı’na yürüdü. Yolu trafiğe kapatmak isteyen öğretmenlerle polis arasında gerginlik yaşandı.

Çeşitli illerden Ankara’ya gelen Eğitim Sen üyeleri Demirtepe Durağı’nda toplanarak Milli Eğitim Bakanlığı’na yürüdü. Gazi Mustafa Kemal Bulvarı’nda yolu trafiğe kapatmak isteyen eğitim ve bilim emekçilerinin önü polis barikatı ile kesildi. Yapılan pazarlıkların ardından yolun tek şeridi kapatıldı ve Eğitim Sen üyeleri sloganlarla yürüyüşlerine devam etti.

“Parasız eğitim, parasız sağlık!”, “Sözleşmeli köle olmayacağız!”, “Savaşa değil eğitime bütçe!”, “Atama yoksa isyan var!” sloganlarını atan Eğitim Sen’liler Güven Park’ta Atatürk Bulvarı’na çıkmak istedi. Polisin bu güzergaha izin vermemesi üzerine gerginlik çıkarken Eğitim Sen yürüyüşüne kaldırımdan devam etti.

MEB’in önüne gelindiğinde üzerinde “Sözleşmeli çalışanlar kadro alsın, öğretmen açığı kadar atama yapılsın, Sanat Eğitimi, Bilişim Teknolojileri, Beden Eğitimi ders saatleri artsın, zorunlu olsun, Ek Ders Yönetmeliği sendikalarla birlikte düzenlensin, ücretler, özlük ve sosyal haklar

toplu sözleşmeyle belirlensin” yazılı pankart bakanlığın merdivenlerine serildi. Burada yapılan basın açıklamasını Eğitim Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç gerçekleştirdi.

Konuşmasına polisin tutumunu kınayarak başlayan Kılıç, MEB’in 6 Aralıkta yaptığı 30 bin öğretmen atamasının yetersiz olduğunu belirterek “400 bin öğretmen açığı böyle birkaç bin atama ile giderilebilir mi, işsizler ordusu büyümüyor mi, sayın bakana soruyoruz?” dedi.

Milli Eğitim Bakanlığı’nın rakamlarına göre 131 bin öğretmen açığının bulunduğunu dile getiren Kılıç, “*Yapılması gereken bir an önce öğretmen açığı kadar öğretmenin kadrolu atanmasını sağlamaktır. 131 bin öğretmen açığını gözeterek bu rakam kadar atama yapılmalıdır*” dedi.

“*AKP hükümetinin hafta başında Meclis gündemine getirdiği torba yasa tasarısı ile çalışma yaşamına yönelik kapsamlı bir saldırı gerçekleştirilmek istenmektedir.*” diyen Kılıç, iş güvencesini ortadan kaldıran, kamuda esnek, kuralsız ve güvencesiz çalışmayı yaygınlaştıracak değişikliklerin yer aldığı ‘torba yasa’ tasarısının AKP hükümetinin bugüne kadar gündeme getirdiği en kapsamlı ve en tehlikeli saldırı olduğunu belirtti..

Öğretmen atamalarına tepki

Milli Eğitim Bakanlığı’nın 6 Aralık günü yaptığı 30 bin öğretmen atamasına, **Eğitim Sen** ve **Eğitim Emekçileri Derneği** tepki gösterdi.

Öğretmen açığının 400 bin olduğunun altını çizen Eğitim Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç, sözleşmeli öğretmenlerin iş güvencesinden yoksun olduğuna dikkat çekti. Eğitim Emekçileri Derneği (EED) ise Mersin’de 6 Aralık günü gerçekleştirdiği basın açıklaması ile diplomalı işsizliğe ve kölelik koşullarına vurgu yaptı.

Eğitim Sen’den açıklama

KESK’e bağlı Eğitim Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç, atama sürecinin iki temel problemi olduğunu belirterek şöyle konuştu:

“*Gerçek öğretmen açığı 400 binlere yaklaşmaktadır. MEB verilerine göre bu açık 130 bindir. Atamalar ise 30 bin. Bu durumda sadece Bakanlık verilerine göre dahi Türkiye’nin 100 bin öğretmen açığı devam etmektedir. Sözleşmeli öğretmen uygulamasına devam edilmektedir. Öğretmenlerin yeri gelip canlarını alan bu*

uygulama, MEB ısrarı üstüne devam etmektedir. En son bu uğurda Metin Kurt isimli arkadaşımızı kaybettik. Sözleşmeli öğretmen atamaları buna rağmen devam ediyor. Türkiye’nin iki sorunu ısrarla devam ediyor; öğretmen açığı ve öğretmenlerin iş güvencesinin olmaması. Türkiye bu sorunlarla baş başa bırakılmıştır.”

Mersin’de protesto

Mersin’deki eylemde Eğitim Emekçileri Derneği adına okunan basın metninde atanamayan öğretmenlerin diplomalı işsizlikle, dershanelerde kölelik koşulları ile karşı karşıya olduklarına değinildi. Öğretmenlerin önündeki KPSS engelinin de protesto edildiği açıklamada mücadele kararlılığı ifade edildi.

Devletin, okulları ticarethane, öğretmenleri köle, öğrencileri ise müşteri olarak gördüğünün belirtildiği açıklamada kadrolu, sözleşmeli, vekil, ücretli, dershane öğretmeni gibi sınıflandırmalarla öğretmenler üzerinden kar elde edilmeye çalışıldığına değinildi.

Borç krizi derinleşiyor

İrlanda krizi ve AB'nin yeniden yapılanma süreci

Volkan Yarasır

Borç krizi / mali kriz dalgası İrlanda'yı da içine alarak yayılıyor. Bir zamanlar AB'nin yatırım cenneti olan İrlanda, bugün iflasın eşiğine gelmiş durumda.

İrlanda'yı Güney Kıbrıs, Portekiz, İspanya, Belçika ve hatta İtalya'nın izlemesi bekleniyor. Yunanistan krizini İrlanda'nın takip etmesi kriz senkronizasyonunu güçlendirdi ve sahici kıldı. Sosyo-ekonomik yapıları farklı olan bu ülkelerin aynı kaderi paylaşması hiç şaşırtıcı değil.

AB'yle entegrasyon ve AB içi işbölümü gereği farklı yollardan yürüseler de, aynı noktada buluştular.

Neo-liberal yeniden yapılanma, sermayenin küreselleşmesi yönündeki operasyonlar ve finanslaşma hamleleri bugün yaşananların zeminlerini ördü.

İrlanda 1970'lere kadar Avrupa'nın geri kalmış bir ülkesi olarak dikkat çekiyordu. Tipik bir tarım ülkesiydi ve kronik bir işsizlik içindeydi.

İrlanda 1973'te AB'ye üye oldu. AB içi işbölümünde ucuz emek cenneti olarak konumlandırıldı. Bir dizi iç düzenlemeyle (vergi avantajları, düşük ücret politikaları vb.) AB finans kapitalinin cazibe merkezine dönüştü. Bunun yanında bazı uluslararası tekeller de İrlanda'da odaklandı. Sanayinin yanında, hizmet sektöründe ve özellikle bilişim sektöründe ciddi yatırımlar yapıldı.

Bu süreç ekonomide hızlı bir büyümenin önünü açtı. 1990'larda İrlanda'nın büyüme oranı yüzde 6'lara yükseldi. Beraberinde çalışanların ücretlerinde göreceli gelir artışları yaşandı. Bu sürecin bir başka yansıması da hızlı finanslaşmaydı. İrlanda, Almanya, İngiltere ve Fransa kökenli bankaların mali sermaye varyasyonlarını gerçekleştirdiği temel ülkelerden biri oldu. Bu bankaların İrlanda'dan 500 milyar Avro alacağını olması bu varyasyonların, sermaye ihracının boyutunu ortaya koymaktadır. Bugün yaşanan krizin kökleri bu finanslaşmaya dayanmaktadır.

İrlanda'da 2000'li yılların ortalarından başlayarak, özellikle 2008'de küresel krizin vurmasıyla birlikte, uluslararası tekellerin hızlı bir şekilde ülkeyi terkettiği ve ekonomiden çıktığı görüldü.

Bir nevi İrlanda zombi bankacılık sistemiyle başbaşa kaldı. Dubai nasıl ki finans kapitalin emlak mabediyse, İrlanda da AB'nin zombi bankacılık

merkezi olarak işlev gördü.

2008'de kapitalist krizin İrlanda'ya yansımasıyla bankacılık sistemi ciddi sarsıntı geçirdi. Üretim beşte bir oranında yok oldu. Kamu sektöründe önemli kesintiler yapıldı. Emeklilik sisteminin yeniden yapılandırılması yönünde adımlar atıldı.

İrlanda'nın en büyük bankası olan Anglo Irish Bank, Zombi bankacılık sisteminin en parlak yıldızıydı. Banka, krizle birlikte hızla çöktü. Ardından bir dizi bankada iflaslar yaşandı. İrlanda devleti kapitalist devletin ontolojisine uygun olarak, bankaları kurtarmak için bütün olanaklarını devreye soktu. Devlet, bütçeden Anglo Irish Bank'a 23 milyar Avro, diğer bankalara da 10 milyar Avro aktardı. İrlanda'nın GSYH'sının 160 milyar Avro olduğu bilinirse, bankaları-mali sermayeyi kurtarmak için alınan "önlemin", operasyonun kapitalist devletin niteliğini bütün çıplaklığıyla ortaya koyması açısından orijinal ve çarpıcı bir örnek oluşturduğu görülebilir.

"Bu operasyonlar" yaşanan kriz ortamıyla birlikte bütçe açığının hızla artmasına neden oldu. GSYH'ye göre bütçe açığı yüzde 14'ten, kısa zamanda yüzde 32'ye fırladı. Bir anlamda krizi önleme "çabaları" borç çevrimini kırdı. Yunanistan'da yaşananları anımsatan şekilde, kriz borç krizine, mali krize dönüştü. Ve İrlanda iflasın eşiğine geldi.

Bu durum AB'nin emperyalist çekirdeğini oluşturan başta Almanya ve Fransa'nın hamlelerini arttırdı. Kriz denetimi modeli olarak, Yunanistan'a benzer bir sosyal yıkım programı İrlanda'ya dayatıldı.

AB 90 milyar Avro'luk bir "yardım" paketi açıkladı. İrlanda'nın acil borçlarının ödenmesi için devreye sokulan paket, son derece önemli yaptırımları içeriyor.

Yaptırımlar, İrlanda işçi sınıfı ve emekçi halkı için bir karşı devrim niteliği taşıyor. Ve sermayenin borçlarının kamulaştırılmasından başka bir anlam ifade etmiyor.

İrlanda'da zaten 2008'den sonra ciddi gelişmeler yaşanmıştı. İrlanda'nın 1970'lerin başında AB'ye entegrasyonu Doğu Avrupa, özellikle Polonya kökenli işçilerin İrlanda'ya göç etmesine yol açmıştı. 2008 sonrasında tam tersi bir gelişme yaşandı. Her ay 5 bin kişi İrlanda'yı terk etti. Bu demografik salınım 2008'den bugüne kadar 65 bine yükseldi. Bu göçlerin yarısı Doğu Avrupa kökenli işçilerin ülkelerine dönüşünü kapsıyor, diğer yarısı ise İrlandalılar'dan oluşuyor. Bu durum 4.5 milyonluk bir ülke için oldukça yüksek ve yoğun demografik farklılaşım olarak dikkat çekiyor. İçine girilen süreçle bu göçlerin artması bekleniyor. Ayrıca resmi rakamlara göre işsizlik orantısal bir şekilde arttı (yüzde 14'e sıçradı).

İrlanda hükümeti hazırladığı 4 yılı kapsayan kemer sıkma politikalarıyla 15 milyar Avro'luk "tasarruf" hedefliyor. Aslında tasarruf adının demagogik bir yönü var, bu kavram sınıfa yönelik saldırıları perdelemek için kullanılıyor.

Hükümet hazırladığı planla, kamu harcamalarında 10 milyar Avro'luk azaltmaya gidileceğini ve 5 milyar

Avro'luk vergi arttırımı yapacağını açıkladı. Planın en somut yansımalarından biri sağlık hizmetlerinde görülecek. Hükümet bu alanda 1.4 milyar Avro kesinti yapmayı önüne koydu. Vergilerin sistematik arttırılmasını hedefleyen politikalar belirledi. Diğer bir saldırı ise asgari ücretin düşürülmesinde kendini gösterdi. Asgari ücretin yüzde 12'lik bir oranda indirilmesi amaçlanıyor. Bunun yanında düşük gelirlilere yapılan kira yardımının kaldırılması gündeme getirildi. Ayrıca öğrenci burslarında yüzde 25'lik bir kesinti yapılacak.

Devletin en önemli hak gasplarından biri ise emeklilik fonunda biriken 12.5 milyar Avro'ya el konulması olacak. Bu fondaki birikimin bankalara aktarılması amaçlanıyor.

İşçi sınıfına ve emekçi yığınlaraya yönelik bu konsantre saldırılar, başta işçi sınıfı ve öğrenci gençliği harekete geçirdi. İrlanda Sendikalar Konfederasyonu (ICTU) eylemlere öncülük yapmaya hazırlanıyor.

Gelişmeler İrlanda'da sınıfsal antagonizmayı olağanüstü şiddetlendirdi. İrlanda yeni sınıfsal öfke patlamalarının merkezlerinden birine dönüşebilir.

İlk işaret simgesel bir eylemle verildi. Bir eylemci içinde harç dolu ve üzerinde "toksik banka" yazan bir kamyonla, İrlanda parlamentosuna girmeye çalıştı.

AB'nin yeniden yapılması

İrlanda krizi ve yaşanan borç krizi dalgası AB'nin yeniden yapılanmasında önemli bir adım oldu. Yeni bir evreyi işaretledi. AB'nin iki çekirdek emperyalist devleti Almanya ve Fransa, bu süreçte periferisini yeniden düzenleyerek hegemonyasını restore ediyor. AB'nin daha homojen bir yapıya dönüşmesi yönündeki stratejik hamleler, periferinin "Çinleştirilmesi"ne ve yeniden sömürgeleştirilmesine hizmet ediyor. Bu aynı zamanda AB'nin içinde yeni bir iş bölümünü ve hiyerarşiyi işaretliyor.

AB'nin emperyalist çekirdeği, Yunanistan'da uyguladığı yöntemleri İrlanda'da da uygulamaya başladı. Borç krizi içinde çöken ülkeyi, sermaye ihracıyla tam anlamıyla bloke ederek, emperyalist tahakkümü kökleştirdi. Ayrıca kapitalist kriz bir yanyıla emperyalist özneler arasında hegemonya krizini dışa vurmuştu.

AB ve AB'nin içindeki dominant iki devlet yaptığı ataklarla hegemonya savaşlarında daha homojen bir güç ve daha hazırlıklı olmaya çalışıyor.

Olası gelişmeler...

Gelişmeler önümüzdeki birkaç yılın son derece kritik geçeceğini gösteriyor. Borç krizi sarmal yıkıcı sonuçlar yaratabilir. En başta Yunanistan'da tam bir iflas yaşanabilir. İrlanda'da zombi bankacılık sistemi bütünüyle çökebilir. Kriz senkronizasyonu hızlı bir şekilde Portekiz, İspanya, Belçika ve İtalya'yı sarabilir. Örneğin Portekiz'deki olası bir kriz İspanya

krizini tetikleyecek ve hızlandıracaktır. İspanya bankalarının, Portekiz’deki yatırımları zombi bankacılığının başka bir örneğidir.

İspanya krizinin, ülkenin ekonomik gücü ve AB içindeki yeri itibariyle büyük alt-üst oluşlar yaratması muhtemeldir. İspanya ekonomisi Yunanistan, Portekiz ve İrlanda’nın üç katı büyüklüğündedir. Ayrıca İspanya’nın vahimleşmiş bir bütçe ve cari açığı ve kamu borç yükü bulunuyor. Yani her an İspanya mali bir kriz içine girebilir. İtalya ve Belçika’da yaşanacak olası krizler de benzer sonuçlar doğurabilir.

İflaslar ve şiddetli mali krizler zinciri sistemin döngüsünü sağlayan mekanizmaları kırabilir. Bunun anlamı Almanya, Fransa ve İngiltere ekonomilerinin ciddi sarsıntılar yaşaması demektir.

Bu gelişmenin bir başka yönü ise Avrupa işçi sınıfına yönelik saldırılardır. Sınıfsal antagonizmanın şiddetlenmesidir.

Her kapitalist krizin aslında işçi sınıfına yönelik bir saldırı stratejisi olduğu unutulmamalıdır.

Özellikle 2011 ve önümüzdeki birkaç yıl son derece önemli gelişmelere gebe dir.

Portekiz’de 22 yıl sonra 3 milyona yakın işçinin genel greve çıkması, bir ayağa kalkışı simgeliyor. Benzer durum İtalya’da yaşandı. Yunanistan’da Şubat ayından bu yana 6 genel grev ve yaygın sektörel grevler yapıldı. 1.5-2 ay gibi kısa bir zamanda Fransa işçi sınıfı 7 genel grev gerçekleştirdi. Bu deneyimler olağanüstü birikimlerdir. Avrupa işçi sınıfının mücadele tarihinde önemli bir momente girildiğini göstermektedir. Özellikle Akdeniz havzası bir mücadele odağı olarak öne çıkıyor.

Avrupa işçi hareketindeki büyük salınımlar bugün artık bütün yakıcılığıyla hissedilen enternasyonal bir bağın yaratılmasına ve siyasal özne ihtiyacına cevap verecektir. Sınıf hareketinin iç zenginliği buna muktedirdir.

Önümüzdeki dönem yeni sınıf savaşımına sahnedir. Mali kriz senkronizasyonu ve sınıfa yönelik karşı devrimci saldırılar sınıfsal öfke ve kini arttıracaktır. Kıtanın her coğrafyasını bu sınıfsal öfkenin ve kinin sarması muhtemeldir.

İşçi hareketinin bu dalgalarının Anadolu topraklarını etkilemesi kaçınılmazdır. Aynı şekilde Anadolu topraklarında yaratılacak deneyimler ve pratikler Avrupa’nın Akdeniz havzasındaki gelişmeleri besleyecektir. Önümüzdeki birkaç yıl, sınıf hareketinde olağanüstü sıçramaları gündeme getirebilir.

Evet, kapitalist kriz devrimin imkanını yaratıyor. Ama diğer yanda da yine kapitalist krizlerde (büyük bunalımlarda) karşı devrimin mayalandığı unutulmamalıdır.

Neo-faşist hareketin bugün Avusturya, Belçika, Bulgaristan, Danimarka, Hollanda, Fransa, İtalya, İsveç, İsviçre, Macaristan, Almanya’da hızlı bir gelişme göstermesi tesadüfi değildir. Neo-faşist partiler birçok ülkede oylarını yüzde 200 oranında arttırdı. Yine bazı ülkelere üçüncü büyük parti konumuna geldi. Ayrıca tırnak içinde burjuva demokrasilerinin hızla otoriter düzenlemeler içine girdiği, toplumsal muhalefeti kriminalize etmeye çalıştığı gözardı edilmemelidir. İsviçre’de yeni çıkan göçmen düşmanı faşist yasa, Stuttgart’ta S-21 eylemleri ve yine nükleer atıklara karşı yapılan eylemlerde polisin tutumu ortadadır.

W. Benjamin’nin sözleri bu anlamda yol gösterici içeriktedir: “*Her faşizm, başarısız bir devrim işaretidir*”.

O zaman Fransa, Yunanistan, Portekiz, İtalya işçi sınıfının gerçekleştirdiği genel grev ve genel direnişlerin ruhuyla ÇEL-MER fabrika işgali, UPS ve benzeri direnişlerin ruhunu kaynaştırıp, her atölyede, her fabrikada, her işçi havzasında sınıfsal öfke ve kinin açığa çıkması için yüklenmeliyiz. Enerjimizi daha fazla yoğunlaştırmalıyız. Varoluşumuzu sınıfın varoluşuyla bütünleştirmeliyiz.

Dünyadan...

IMF şefi grevlerle karşılandı

Yunanistan’da hükümetin krizin faturasını emekçilere ödetmeye yönelik reformları ve IMF şefi Dominique Strauss-Kahn’ın 8 Aralık günü Atina’yı ziyaret etmesi sokak gösterileriyle karşılandı.

Atina’nın merkezindeki ‘Omonia’ Meydanı’nda toplanan emekliler, ‘hastanelerde muayene ücreti alınmasını ve doktor ile hasta bakıcı yetersizliğini’ protesto etmek amacıyla eylemdeydi. Yunanistan Ekonomi Bakanlığı önünde son bulan bir yürüyüş gerçekleştiren emekliler, ‘en düşük emekli maaşının 1120 Avro olmasını’ istediler.

Atina’da toplu taşıma araçları çalışanlarının bu sabah itibariyle başlattıkları 24 saatlik grev nedeniyle kentte ulaşım felç oldu. Greve, otobüs, trolleybüs, tramvay, tren, metro çalışanları da katıldı.

Banka çalışanları da 12.00 - 15.00 saatleri arasında iş durdurdular.

Başkentte temizlik işçilerinin 7 Aralık’ta başlattıkları 48 saatlik grev nedeniyle bazı yollar toplanmayan çöpler yüzünden kapandı.

Kamu ve özel sektör çalışanlarının Atina’da ‘Klathmonos’ ile ‘Sindagma’ meydanlarında akşam saatlerinde IMF karşıtı iki ayrı gösteri yapacakları açıklandı.

Şili’de madencilerin grevi sona erdi

Şili’de madenci grevi sona erdi. Dünyanın en büyük bakır üreticisi olan Şili’deki Collahuasi madenindeki işçiler ücret artışı talebiyle 32 gün sürdürdükleri grevlerini sona erdirdiler.

Patronun önceki teklifiyle benzerlik taşıyan yeni teklifine onay veren maden işçileri 7 Aralık akşamı işbaşı yaptı. Anlaşma kapsamında madenciler 42 aylık bir sözleşme imzaladı.

Grev, Şili’nin en uzun ve en kitlesel maden grevi oldu.

Çin’de madenler tabut

Çin’deki madenlerden 8 Aralık günü yeni iş cinayeti haberleri geldi.

Ülkenin kuzeydoğusundaki Liaoning eyaleti Bınşi kentindeki kömür madeninin çökmesi sonucu 4 işçinin hayatını kaybettiği, 3 işçinin ise kaçarak Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

kurtulduğu bildirildi.

Yetkililer, madenin yenileme çalışmaları sırasında çöktüğünü belirttiler.

Çin’in orta kesimindeki Hınan eyaletinde bir kömür madeninde meydana gelen grizu patlamasında da 26 madenci hayatını kaybetti.

İşçi sınıfı üzerindeki sömürde sınırların zorlandığı Çin’deki madenler dünyanın en tehlikeli madenleri olarak nitelendiriliyor. Resmi rakamlara göre, ülkede sadece geçen yıl meydana gelen iş cinayetlerinde 2 bin 631 kişi öldü.

İspanya’da hava trafiği felç!

İspanya’da hava trafik kontrolörlerinin 6 Aralık günü gerçekleştirdiği ani grev 8 havaalanını felç etti.

Hükümetin “kamuda tasarruf tedbirleri”ni açıklamasının hemen ardından gerçekleşen grev ile havaalanlarının ve havaalanı hizmetlerinin kısmen özelleştirilmesini içeren yeni teşvik paketi protesto edildi.

Grevin ulusal tatil öncesine denk gelmesi havaalanlarında uzun kuyrukların oluşmasına neden oldu. Hükümet ilk etapta tehditlerle grevi sonlandırmaya çalıştı. Kontrolörlerin “yasal olmayan şekilde işlerini aksattığını” belirten hükümet, grev kırıcı olarak orduyu devreye soktu. Uçuş trafiğinin kontrolü orduya devredildi. Ardından ise faşizan bir uygulamadan yararlanarak grevi sonlandırdı.

Şili’de metro grevi

Şili’de ücret artışı ve emeklilik hakkı için metro çalışanlarının gerçekleştirdiği süresiz grev devam ediyor. 35 yıldan beri ilk kez böyle kapsamlı bir eylem gerçekleştiriliyor.

29 Kasım günü 700’den fazla metro işçisinin başlattığı grev, görüşmelerden sonuç çıkmaması üzerine devam ediyor. Metro şirketi uzlaşmaz bir tutumla görüşmeleri kilitliyor. Grevin ise talepler karşılanıncaya kadar süreceği ifade ediliyor. Grevci işçilerin talepleri arasında ücretlerin yükseltilmesinin yanı sıra 20 yılın ardından emeklilik hakkının tanınması yer alıyor.

Metro Sürücüler ve İşçileri Sendikası yöneticisi Abel Varela ise yaptığı açıklamada metro şirketinin tutumunu hedef aldı. Metroda grev kırıcı işçilerin çalıştırılmaya çalışıldığını belirtti.

Emperyalistlerin Wikileaks korkusu

Wikileaks internet sitesinin ABD’li diplomatların belgelerini yayınlaması, diplomasi tarihinin 11 Eylül’ü diye adlandırılıyor. Yayımlanan belgelerin sayıca çokluğu ve çarpıcı gizli bilgiler içermesi emperyalist devletlere yeni bir korku aşıladı, “Wikileaks korkusu”.

Bu korku nedeniyle belgeler emperyalist devletler tarafından tahammülsüzlükle karşılandı. Wikileaks’in “terör örgütü” sayılmasına kadar varılarak çeşitli yasaklara ve tehditlere başvuruldu. Örneğin Amerikan Sosyal Güvenlik Kurumu (SSA), çalışanlarının Wikileaks sitesine girmeleri durumunda suç işlemiş olacaklarını duyurdu. Bazı ülkelerde ise Wikileaks’in belgelerini Twitter ya da Facebook gibi sitelerde paylaşanlar tehdit edildi. Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy de belgelerin yayınlanmasını büyük bir sorumsuzluk olarak nitelendirerek, sorumluların ve sitenin yayınının engellenmesine yönelik adımların atılması gerektiğini belirtti. Bunun yanı sıra Çin, İran ve bazı Arap ülkelerinden de benzer tepkiler ve kısıtlama uygulamaları gittikçe yaygınlaşmaktadır. Emperyalistler ve gerici rejimler bu türden faşizan uygulamalarla gerçeklerden duydukları korkuyu ortaya koymuş oluyorlar.

Geçen aylarda Afganistan ve Irak’a ilişkin yayınlanan belgeler ABD’nin buralarda işlediği savaş suçlarını sergilemişti. Yayımlanan yeni belgeler ise ABD’nin ülkelerin iç işlerine nasıl müdahale ettiğini, işleri nasıl yürüttüğünü birer birer ortaya çıkarmıştır. Diplomatların ve onların yönetiminde çalışan konsolosluk

mensuplarının yazışmalarındaki dil ise ABD’nin “dünyanın jandarması” olarak diğer devletler karşısındaki küstahlığını yansıtmaktadır.

ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, belgelerde adı geçen ülkenin başkanlarını arayarak özür dileme yolunu tuttu. Karşılığında aldığı cevaplar ise efendi-uşak ilişkisini tescilledi sadece. Genel olarak adı geçen ülkelerin yetkili ağızları yaptıkları açıklamalarda, “ABD ile ilişkilerimizi bozacak nitelikte değildir” diyerek ABD emperyalizmine bağlılığını kanıtlamak için yarışa tutuşmuşlardır. Türkiye özelinde ise benzer açıklamalar gitgide alçaltıcı bir boyut kazanmıştır.

Wikileaks sitesinin açıkladığı belgeler gün ışığına çıktıkça özellikle emperyalistler arasındaki ilişkilerde çeşitli sorunlar olması muhtemeldir. Bunun için peşisıra gelen belgeleri engellemek için şimdiden emperyalistler çeşitli yollara başvurmuş bulunmaktadır. Sitenin kurucusu J.Assange hakkında verilen tutuklama kararı bunun sonucudur. Ayrıca siteye siber saldırılar düzenlenerek yeni belgelerin ortaya saçılması engellenmeye çalışılmaktadır. Bunun yanı sıra internet sitesinin diğer sunucularla olan bağlantısını ve mali desteğini azaltmak adına baskılar da giderek artmaktadır. Emperyalistlerin isteği doğrultusunda hareket etmeye zorlanan diğer iletişim ağlarıyla Wikileaks’in faaliyeti durdurulmaya çalışılmaktadır. Emperyalistler engellemeleri meşru kılabilmek içinse belgelerin “uluslararası ilişkileri zedelediği ve kişilerin can güvenliğini tehlikeye düşürdüğü” iddiasına sarılmaktadırlar. Bu “kitle imha silahları” türünden alçakça bir uydurmadır. Gerçekte bu belgelerden zarar görenler pislikleri ortaya çıkan emperyalistlerin ta kendisidir. Gözdağı ve korkutma yolunu seçerek halklar üzerindeki baskıyı artırmaya ve pisliklerini örtmeye çalışmaktadırlar.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Gençlik alanlara çıktı

İtalya’da öğrenciler polisle çatıştı

İtalya’da hükümetin üniversitelerde bütçe kısıtlaması ve özelleştirmeye imkan tanıyan reform paketine karşı çıkan öğrenciler Milano’da polisle çatıştı. Opera binası La Scala’nın sezon açılışı öncesinde binaya girmek isteyen öğrencilere polis saldırdı. Polis öğrencileri durdurabilmek için cop ve göz yaşartıcı gaz kullandı. Arbede sırasında hafif yaralanan 14 kişi hastaneye götürülerek tedavi altına alındı.

Yunanistan’da öğrenci eylemi

2 Aralık günü öğrencilerin gerçekleştirdiği gösteriye polis saldırdı.

Atina’da gerçekleştirilen eylemde öğrenciler kemer sıkma politikalarını protesto ettiler. 1500’ü aşkın öğrenci Atina sokaklarında yürüyerek kriz sonrası Papandreu hükümetinin ekonomik önlem adı altında dayattığı saldırılara tepkilerini dile getirdiler.

Öğrenciler parlamento binasına ulaştığında ise polis öğrencilere saldırdı. Gözyaşartıcı gazla öğrencilere müdahale eden polis coplarla öğrencileri darp etti.

Ayrıca 15 Aralık Çarşamba günü sendikalar bu yıl 7’nci kez genel greve gitmeye hazırlanıyor.

Alexis unutulmadı

Atina’da ağırlığını gençlerin oluşturduğu binlerce kişi 2008 yılında polis tarafından katledilen Alexis Grigoropoulos’u andı.

Alexis’in katledilişinin ikinci yılında yapılan eylemler kapsamında AB ve IMF’nin dayattığı bütçe kesintisi ve kemer sıkma politikaları da protesto edildi.

Kamu Çalışanları Sendikası ADEDY üyelerinin iş bırakarak katıldığı eylemde “IMF defol” pankartı taşındı.

Şerzan Kurt davası Eskişehir’de görüldü

Ailesi ve dostları hesap sormak için buluştu

Geçtiğimiz yıl Muğla’da polis tarafından katledilen Kürt öğrenci **Şerzan Kurt**’la ilgili açılan davanın 2. duruşması 8 Aralık günü Eskişehir’de görüldü. Sanığın tahliye talebini reddeden mahkeme heyeti, duruşmayı 19 Ocak 2011 tarihine erteledi.

Eskişehir 1. Ağır Ceza Mahkemesi’nde görülen duruşma öncesinde Şerzan Kurt’un katillerinden hesap sormak için arkadaşlarından ve dostlarından oluşan bir kitle adliye önünde toplandı. Aralarında BDP Tunceli Milletvekili **Şerafettin Halis** ve Bitlis Milletvekili **Nezir Karabaş** ve Şerzan Kurt’un babası **Ömer Kurt**’un da bulunduğu kitle sloganlarla öfkesini dile getirdi.

Eylemde “Hepimiz Kürd’üz, hepimiz Şerzan’ız”, “Katil polis hesap verecek” yazan dövizler taşındı. Sık sık, “Şerzan için adalet!”, “Şerzan için kardeşlik!”, “Katil devlet hesap verecek!” sloganları atıldı. Basın açıklaması gerçekleştirildi.

Eylem sırasında provokasyon amacıyla toplanan faşist grup içerisinden bir kişi kitleye yönelik saldırı girişiminde bulundu.

Dava nedeniyle polis kentin giriş ve çıkışlarında kontroller yaptı. Adliyenin önü de polis tarafından ablukaya alındı. Ayrıca çevredeki binalara da keskin nişancılar yerleştirdi.

Davada, mahkeme heyeti, BARANSAY Başkanı Mehmet Tursun’un müdahillik talebini, “Tursun’un suçtan doğrudan etkilenmediği” gerekçesiyle kabul etmedi. Sanık polis Gültekin Şahin’in avukatı ise mahkemeye, alternatif bir bilirkişi raporu sundu. Mahkeme sanığın tutukluluk halinin devamına karar verdi.

Tanıkların, bulundukları yerde talimatla alınan görüntülü ifadelerinin bir kısmı mahkemeye ulaştı. Avukatlar, ifadeleri incelemek için süre istedi. Müdahil avukatları ayrıca, görüntülerin çözümlerinin tam olarak yapılmadığını belirtti.

Sanık avukatı, özel bir bilirkişi raporu şirketinden alınan balistik raporu mahkemeye sunarak, ölüme sebep olan atış ile sanığın silahından çıkan merminin izlediği yolun aynı olmadığını öne sürdü. Sanığın tahliye talebini reddeden mahkeme heyeti, duruşmayı 19 Ocak 2011 tarihine erteledi.

Geçtiğimiz yıl Muğla’da katledilen Şerzan Kurt’un gerçek failleri uzun zaman saklanmaya çalışılmıştı. Fakat daha sonra açığa çıkan birçok veri cinayetin bizzat polis tarafından örgütlendiğini gösteriyordu. Sonuçta Şerzan’ın bir polisin silahından çıkan kurşunla katledildiği kesinlik kazandı. Bunun üzerine polis Gültekin Şahin hakkında “olası kasıtlı nitelikli adam öldürmek” suçundan müebbet istemiyle dava açıldı.

Ancak soruşturma aşamasındaki düzenbazlıklar dava aşamasında da devam etti. Öyle ki dava kamuoyundan gizlenmek amacıyla habersizce Eskişehir’e kaçırıldı. Sahte evraklar düzenlenerek polisler aklanmaya çalışıldı vb.

Davanın ilk duruşmasında dosyanın tek sanığı polis Gültekin Şahin, atış emrini nöbetçi amirden aldığını söylüyor. O gün orada nöbetçi olan amir ise TMSH Müdürü Deniz Alemdar. Sanık polis ayrıca olay sırasında polis arkadaşı Oktay Kebapçı ile birlikte ateş açtıklarını anlatıyor. Fakat bu itiraflara rağmen henüz emri verenlerle ilgili bir soruşturma açılmış değil.

Aydın Erdem anıldı!

6 Aralık 2009 tarihinde katıldığı eylemde polis tarafından katledilen Aydın Erdem ölümünün 1. yılında eylemlerle anıldı.

Aydın Erdem, Abdullah Öcalan’ın ağırlaştırılan cezaevi koşullarına ve giderek kötüleşen sağlık durumuna dikkat çekmek için Diyarbakır’da gerçekleştirilen yürüyüşte polis kurşunuyla katledilmişti. Katledildiğinde 23 yaşında olan Erdem’in katilleri “görevlerine” devam ediyor. Aydın Erdem’i katleden 4 polis hakkında yürütülen soruşturma geçtiğimiz aylarda takipsizlikle sonuçlanmıştı. Yani devlet katillerini pervasızca aklamıştı.

Aydın Erdem kitlesel eylemlerle anıldı

Diyarbakır, Urfa, Hakkari, Mardin, Van, Muş, Siirt, Kocaeli, İzmir, Muğla, Isparta ve Dersim’de gerçekleştirilen eylemlerle Aydın Erdem anıldı.

Diyarbakır

Dicle Üniversitesi öğrencileri, Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi önünden Dicle Üniversitesi Köprüsü’ne kadar yürüyüş düzenledi. Binlerce öğrenci dersleri boykot ederek ve sınava girmeyerek, yürüyüşte yer aldı. Yürüyüşte “Aydın yoldaş ölümsüzdür”, “Tekoşin Berxwedan riya me riya şehidan” sloganları atılırken “Çarxa şoreşe” marşı okundu.

Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi’nde yürümeye başlayan öğrenciler, Beden Eğitimi, Fen Edebiyat ve Mimarlık Fakülteleri’nden olmak üzere Fen Edebiyat Fakültesi önünde dört koldan birleşti. Burada Erdem için bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Ardından Dicle Üniversitesi Köprüsü’ne yürüyen öğrenciler, Dicle Nehri’ne karanfiller bıraktı. Öğrenciler, polisin izin vermemesi üzerine belediye otobüslerini durdurarak anmanın yapılacağı BDP Diyarbakır il binasına gittiler.

Urfa

Urfa’daki anma Demokratik Yurtsever Gençlik (DYG) tarafından Urfa Kültür ve Sanat Merkezi’nde (UKSM) gerçekleştirildi. Harran Üniversitesi Öğrenci Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Derneği (HÖDER) öncülüğünde Eyyubiye Kampüsü’nde biraraya gelen yaklaşık 500 öğrenci, Aydın Erdem’in fotoğrafının yer aldığı pankartı açarak merkezi kafeteryanın önünde basın açıklaması yaptı.

Dersim

Dersim’de de DYG öncülüğünde okullar boykot edildi. Tunceli Üniversitesi öğrencileri okula gitmeyerek, Meslek Yüksek Okulu önünde toplandı. 500’ü aşkın öğrenci, Aydın Erdem ile Şerzan Kurt’un posterlerini taşıyarak, Mühendislik Fakültesi’ne doğru yürüyüşe geçti. Mühendislik Fakültesi önünde son bulan yürüyüşün ardından gençler Kürtçe şarkılar ve marşlar eşliğinde halaylar çekti.

Van

Yüzüncü Yıl Üniversitesi Öğrenci Derneği (YÖDER), Aydın Erdem’i anmak ve polislerin yakalanmamasını protesto etmek için yürüyüş düzenleyerek basın açıklaması yaptı. Merkezi Yemekhane önünde bir araya gelen ve aralarında Eğitim Sen Van Şube Başkanı Lezgin Botan’ın da bulunduğu 2 bine yakın öğrenci sloganlar eşliğinde Kampüs Polis Karakolu önüne kadar yürüdü. Burada basın açıklaması yapıldı. Açıklamanın ardından öğrenciler slogan ve marşlar eşliğinde Merkezi Yemekhane önüne kadar yürüdü.

Hakkari

Hakkari Üniversitesi öğrencileri, DYG üyeleri ve lise öğrencileri Aydın Erdem için bir yürüyüş gerçekleştirdi. Kent merkezinde birçok okulda dersler boykot edilirken, yaklaşık 2 bin öğrencinin katıldığı yürüyüş yapıldı. Bu arada Dağgöl Mahallesi Şehit Selahattin İlköğretim Okulu önünde ve Çevre Yolu’nda polis, gençlere müdahale etti. Atılan gaz bombaları sonucu ilköğretim okulundaki çok sayıda öğrenci gazdan etkilenerek okulun içine girdi. Öte yandan Hakkari Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi’ndeki hastalar da atılan gaz bombalarından etkilendi.

İzmir

Ege Üniversitesi’nde (EÜ) çok sayıda öğrencinin katıldığı boykot eyleminde öğrenciler Edebiyat Fakültesi önünde bir araya geldi. Öğrenciler, üniversite kampüsü içinde yürüyüş gerçekleştirdikten sonra basın açıklaması yaptı.

Dokuz Eylül Üniversitesi’nde (DEÜ) de Demokratik Yurtsever Gençlik, Erdem için bir gün boyunca dersleri boykot etti. Öğrenciler Eğitim Fakültesi önünde bir araya gelerek, Erdem’in dev posterlerini açtı. Sık sık “Aydın Erdem riya te riya me ye” sloganı atıldı.

Isparta

Süleyman Demirel Üniversitesi (SDÜ) öğrencileri, merkezi derslikler önünde basın açıklaması yaptı. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı açıklamada bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu.

Erdal Eren'den Alaattin Karadağ'a devrim bayrağı ellerimizde!

Devrimci Liseliler Birliği olarak yaklaşık bir aydır sürdürdüğümüz çalışmaların sonuna geldik. Liseli gençliğe bu topraklarda devrim mücadelesinin sürdüğünü, düzenin tüm zorbalık ve katliamlarının bize diz çöktüremediğini, devrim bayrağının ellerimizde dalgalandığını haykırdık.

Alaattin Karadağ'ın katledilişinin birinci yılına yaklaşırken örmeye başladığımız faaliyetimiz, Erdal Eren'in idam edilmesinin yıldönümünde de devam ediyor. Bu kapsamda Erdal Eren'in idam edildiği 13 Aralık tarihinde bir eylem gerçekleştireceğiz.

Erdal Eren tutsak düştüğünde liseli bir devrimciydi. Fakat düzen onun idamıyla işçi, emekçi ve gençlere mesaj vermek istedi. Bu idam bir 'gözdağı' idi. Erdal Eren göstermelik bir dava açılarak idama mahkum edildi. İdam edilmesi için uygun bir senaryo hazırlandı. Öldürmediği birinin delilsiz "katili" oldu. 17 yaşındayken yaşı 18'e yükseltildi ve Erdal'ın suçsuzluğunu ispatlayan tüm itirazlar reddedilerek idam cezası verildi.

Erdal Eren kimliğine yakışır bir onurlu duruşla bu infazın karşısına dikildi. Kimliğinden ödün vermeden, diz çökmeden mahkeme salonlarını devrimci mücadelenin bir kürsüsüne çevirdi. Ailesine yazdığı mektuptan yaşamının son bulduğu ana kadar her yerde ölümü küçülterek devrimci değerleri büyüttü.

13 Aralık 1980'de Erdal Eren'i Ulucanlar Cezaevi avlusunda astılar. O cezaevi ki Erdal'dan önce Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idamlarına da tanıklık etmişti. İşte mücadele tarihimizde ölümsüzlüğe uğurlanan bu nice isimle biz yürüyoruz. Nice kan ve can bedeli ile geleceği örgütlüyoruz!

Erdal Eren, idamından sonra da kavgada en önde yer almaya devam etti. Mücadelenin yiğit neferi bir şehit olarak kuşaktan kuşağa aktarıldı. Bugün devrim mücadelesinde yer alanlar için 13 Aralık tek başına bir anma günü değildir. Dostun-düşmanın önünde kızıl bayrakların yükseltildiği, bir canımız yitirilmiş olsa da geleceğe yürüyüşümüzün sürdüğünü haykırdığımız bir gündür. Bizler 13 Aralık'ı, Erdal Eren'i hiç unutmadık. Asla da unutturmayacağız.

Bugün mücadeleyi sürdürmek, faşist darbe döneminden çok da farklı değildir. Çünkü düşmanın korkuyla izlediği yenilmez ve baş eğmezliğimiz saldırganlığın gereğesidir. Erdal Eren'den önce de bedeller ödedik, ondan sonra da ödemeye devam ediyoruz.

Bu zor dönemlerde komünistler olarak sürdürülen kavgada 19 Kasım 2009'da Alaattin Karadağ'ı kaybettik. Komünist bir işçi olarak partisinin çalışması sırasında düzenin kolluk güçleriyle çatışmış, yaralı haldeyken yakalanıp infaz edilmişti. İşte mahkeme kararlarıyla idam sehpalarında, kolluk güçleriyle sokak ortasında öldürülmüş iki devrimci. Katilleri devlettir! Ve bizler Devrimci Liseliler Birliği olarak bir kez daha haykırıyoruz! Bu bayrağı kapitalizmin burçlarına dikene kadar taşımaya devam edeceğiz! Bedeller ödedik bedel ödeceğiz!

Erdal Eren'i katleden düzenin bekçileri şimdi yaptıkları hizmetin karşılığında sefa içinde yaşıyorlar. Okullarımıza isimleri verilerek gururları okşanıyor. Elbette patronların düzeninde sefa içinde yaşayabilirler ama işçi ve emekçiler onlardan hesap soracaktır. Kenan Evren gibi faşist köpeklerin isimlerine bile tahammülümüz yoktur. Eli kanlı katillerin adlarını okullarımıza verenler bugün Erdal Eren üzerinden kendine prim yaratmaya çalışıyor. Sahte gözyaşları ile televizyonlarda boy gösteren sermaye düzeninin bugünkü temsilcisi Recep Tayyip Erdoğan ile Kenan Evren arasında hiçbir fark yoktur.

Ne sermayenin ve sermaye sözcülerinin ne de onların mücadelesine sırt çevirenlerin devrim ve sosyalizm mücadelesinde yitirdiklerimizin bugünlere kadar yarattıkları değerler üzerinde tepinmelerine izin vermez.

Onlar, davalarını bayraklaştıranların ellerinde yaşıyor. Erdal Eren'den Alaattin Karadağ'a uzanan onyılların kavga birikimi ve mirasını taşıyoruz. Geleceğimizi ve özgürlüğümüzü çalanlara karşı Erdallar'ın mücadele ruhuyla yürüyoruz.

Devrimci Liseliler Birliği

İstanbul:

Tarih: 13 Aralık Pazartesi

Saat: 15.45 (15.15 Söğütluçeşme metrobüs girişinde buluşma)

Yer: Kenan Evren Lisesi önü (Zühtüpaşa Mahallesi Recep Peker Caddesi No.5 Kızıltoprak - Kadıköy)

Ankara

Tarih: 12 Aralık Pazar

Saat: 14.30

Yer: Birleşik Devrimci Şişli - https://rantey.org

Erdallar'ın bayrağı ellerimizde!

*"Ve cellât uyandı yatağından bir gece
Tanrım dedi bu ne zor bilmece
Öldükçe çoğalıyor bu adamlar
Ben tükenmekteyim öldürdükçe"
Ataol Behramoğlu*

İşçiler, emekçiler, öğrenci gençlik ezildiklerinin, sömürüldüklerinin farkına varmış, düzeni sorgulamaya başlamış ve toplumsal muhalefet hızla büyümeye başlamıştı. İşte sermaye devleti bu yükselen hareketin nelere yol açacağını iyi bildiği için baskıyı ve zulmü arttırarak 12 Eylül askeri faşist cuntasını örgütledi. Bu faşist cunta süresinde ve öncesinde birçok devrimci sokak ortasında veya işkencehanelerde katledildi ya da göstermelik yargılamaların ardından infaz edildi. İşte Erdal Eren de bu dönemin sembol isimlerinden biridir.

30 Ocak 1980 günü yazılama yaparken faşist bir koruma tarafından katledilen Sinan Suneri'yi katledildiği yerde anmak için bulunan devrimcilerle jandarma arasında çatışma çıkmış, çatışmada 1 er ölmüş, 24 kişi gözaltına alınmıştı. Sermaye devletinin intikam için seçtiği kişi Erdal'dı.

Erdal Eren 19 Mart 1980 günü hiçbir tanık ve delil olmamasına rağmen idam cezasına çarptırıldı. Zaten mahkemenin de kanıtı ihtiyacı yoktu. Mahkum etmek için tek gerekçesi Erdal'ın üzerinden silah çıkmasıydı. Ancak ölen er sırtından vurulmuştu. Oysa devrimcilerle askerler yüz yüze idi. Ama sermaye devletinin bekçileri için bunun hiçbir önemi yoktu. Amaç Erdal üzerinden milyonlarca işçi, emekçi ve gence gözdağı vermekti.

Ama faşist cellatlar için geriye ufak bir sorun kalmıştı, Erdal 17 yaşındaydı. Yani kanunen reşit sayılmıyordu, ancak onlar için bu bir sorun değildi. Alabildiğine pervasız, alabildiğine zorbaydılar. Bunun için Erdal'ın yaşı bir gecede 18'e çıkartıldı.

Bu genç ve yiğit devrimci ölüme onurluca yürüdü. Denizler gibi idam sehpasına başı dik, onurlu bir biçimde çıktı. Denizler'den, Mahirler'den, İbolar'dan aldığı bayrağı yere düşürmeden hayatının sonuna kadar onurluca taşıdı. O yaşadığı çok kısa sayılacak zamana çok şey sığdırdı. O yaptıklarıyla karanlığı aydınlatanlar arasına adını yazdırdı.

Evet Erdal Eren katledilmiştir. Ama o ölmedi, aldığımız her solukta bizimle yaşıyor. Bu kavga uzun bir kavgadır. Bu kavganın içinde yitirdiklerimiz mutlaka olacaktır, hatta adlarını bilmediğimiz kahramanlar da. Ama Erdal'ın da yazdığı son mektupta belirttiği gibi yapılması gereken tek ve doğru şey acımızı öfkeye dönüştürerek onların bıraktığı yerden yürümektir.

Erdal Eren kendinden öncekilere devraldığı bu bayrağı yükseklerde tutmuştur. Şimdi bu bayrak biz genç komünistlerin elindedir. Denizler'den İbolar'a, Erdallar'dan Ümitler'e ölümleriyle tarih yazanlara sözümüzdür ki, sizden aldığımız bu bayrağı burjuvazinin kalelerine dikeceğiz. Sizden aldığımız bayrağı yere düşürmeyeceğiz. Bu bilinçle hareket edeceğiz.

Adana'dan genç bir komünist

YTÜ’de imzalar verildi

Yıldız Teknik Üniversitesi (YTÜ) direnişinin 68. gününde, soruşturma ve cezalara karşı başlatılan imza kampanyası oturma eyleminin ardından ile sona erdi. Eylemin ardından, toplanan imzalar rektörlüğe verildi.

Bir süre önce, ifade özgürlüğünü kısıtlayan soruşturmanın geri çekilmesi, cezaların iptal edilmesi ve YTÜ direnişçisi Dilbirin Acar’a ek sınav hakkı verilmesi talepleriyle başlatılan imza kampanyası ile başta YTÜ öğrencileri olmak üzere tüm duyarlı kamuoyu ve kuruluşlar eğitim hakkına sahip çıkmaya davet edilmişti. Bu kapsamda yürütülen çalışmalar sonucunda **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**, **Çağdaş Hukukçular Derneği**, **Çevre Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi**, Devrimci Hareket, **Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu**, Divriği Kültür Derneği, **Emekçi Hareket Partisi**, Ekim Gençliği, **Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi**, İnsan Hakları Derneği, **Kaldıraç**, Öğrenci Gençlik Sendikası, **Önder Babat Kültür Merkezi** ve TKP’li Öğrenciler kurumsal olarak kampanyanın imzacısı olurken, 1000’in üzerinde imza toplandı.

İmzalar teslim edildi

3 Aralık Cuma günü imzacı kişi ve kurumlardan TEKEK işçileri, BETESAN direnişçisi, Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi, Genç-Sen’in katılımıyla oturma eylemine başlandı. Bir saat boyunca türküler, marşlar, sloganlar eşliğinde soruşturma ve ceza terörü protesto edildi.

Basın açıklamasında son dönemde gündemde olan YÖK reformu ve Başbakan Erdoğan’ın rektörlerle gerçekleştirdiği toplantılar teşhir edilirken üniversitelerin gerçek yüzünde meşru taleplerini dile getiren ve bunlar için mücadele eden öğrencilerin gözaltı, tutuklama, soruşturma, ceza gibi saldırılara maruz kaldığı söylendi.

Basın açıklaması, *“Üniversitelerde soruşturma, ceza terörü düşünmeyen ve sorgulamayan bir gençlik yaratmak, sinmiş bir toplumu inşa etmek içindir. Bugün bu toplumun çözümsüz sorunlar içinde debelenmeye mahkum edildiği açıktır. İngiltere’de, Fransa’da, İtalya’da ve Yunanistan’da da gördüğümüz gibi, bu esaret karşısında milyonların da sessiz kalmayacağı açıktır. Türkiye’de de TEKEK’den BETESAN’a, ÇEL-MER’den Mutaş’a direniş ateşini yakanlar bize yol gösteriyorlar. Biz YÖK düzeninin ve üniversite idarelerinin bunun için seferber ettikleri hiçbir baskı ve yasağa boyun eğmeyeceğiz. Onların*

demokrasi oyununu bozacağız, sömürü ve baskı düzenlerini yıkacağız!” ifadeleriyle son buldu.

Eyleme destek

Basın açıklamasının ardından söz alan bir TEKEK işçisi, kendi süreçlerini aktardıktan sonra kurtuluşun ancak ortak bir mücadele hattı örülerek gerçekleşeceğini vurguladı. Ardından Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şube Başkanı **Erhan Karaçay** bir konuşma gerçekleştirdi. Karaçay, üniversitelerdeki anti-demokraitik uygulamaların son bulmasını talep etti. BETESAN direnişçisi **Zeynel Kızılaslan** da konuşmasında kendi sürecini aktardıktan sonra, direnişin önemini vurguladı. Sendikal hakları, özlük hakları için direnen işçiler gibi soruşturma ve ceza terörüne karşı kapı önünde direnmeyi seçen YTÜ direnişinin önemini vurguladı. Son olarak söz Genç-Sen’e verildi. **Genç-Sen** adına yapılan konuşmada da soruşturma ve ceza terörüne karşı mücadelenin sürdürüleceği söylendi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Direniş 72. gününde!

Sabah saatlerinde başlayan direniş, Başbakan Erdoğan’ın rektörlerle toplantısını protesto etmek isteyen öğrencilere yönelik polis saldırısının teşhirinin yapıldığı bildiri dağıtımı ile devam etti. Öğrenciler tarafından sıkı bir şekilde takip edilen olay karşısında durumun önemi bir kez daha direniş alanında tartışıldı. Yoğun tepkilere sebep olan polis saldırısının geçtiğimiz her gün gittikçe arttırdığı ifade edildi. Polis cinayetlerinin de tartışıldığı sohbetlerde yaşanan durumun yeni olmadığı söylendi.

Ayrıca rektörlerle toplanan Erdoğan’ın ve sözcülerinin özgürlük aldatmacasının bir diğer ispatı haline gelen saldırıyı halen savunur durumda olmaları da teşhir edildi.

Üniversiteleri paralı hale getirenlerden hesap sormak gerektiği belirtilerek mücadelenin ancak bu sermaye düzeninin alt edilmesiyle zafere ulaşılacağı konuşuldu.

Diğer yandan Ekim Gençliği’nin yeni sayısının satışı da yapıldı. Ekim Gençliği ilgi ile karşılanırken, dergi alan bazı öğrenciler ve akademisyenler direnişe maddi destekte de bulundular.

YTÜ / Ekim Gençliği

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://77antey.org>

Eskişehir’de telefon tacizi

Eskişehir’de ilerici ve devrimci öğrencilere dönük baskılar farklı yöntemlerle işletiliyor. Defalarca kez üniversitede ÖGB terörüne maruz bırakılan öğrenciler için bu kez polis devreye girdi. “Aile dostu” rolüne soyunan polis öğrencilerin evlerini arayarak ailelerine asılsız bilgiler verdi.

Eskişehir Emniyet Müdürlüğü kirli uygulamalarına bir yenisini ekledi. Biri Ekim Gençliği okuru olmak üzere 10’dan fazla devrimci öğrencinin ailesi polis tarafından arandı. *“Ben kızınızın yakın bir arkadaşayım. Kızınız terör örgütleriyle görüşüyor. Başına bir şey gelmesini istemiyorsanız onu derhal uyarın”* vb. ifadeler kullanılarak ailelerle çocukları karşı karşıya getirilmeye çalışıldı.

Genç Sen’de haftalık toplantılar

Eskişehir Genç-Sen haftalık toplantılarına başladı. Genç Sen üyeleri, hazırladıkları “YÖK düzeni değişiyor mu?” başlıklı duvar gazetelerini kullanarak toplantıya katılım çağrısı yaptılar. Genç-Sen’liler toplantının yapılacağı iktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi’nin kantinine geldiklerinde kantin kapısına kilit vurulduğunu gördüler.

Kantinde etkinlik yapılmasından korkan rektörlüğün bahanesi ise “tadilat”tı. Oysa kantinde tadilat söz konusu değildi. Etkinlik, rektörlüğün sudan bahanesine ve fakültenin önündeki sivil polis ve ÖGB yığınağına rağmen fakültenin önünde yapıldı.

Etkinlikte, son dönemde üniversiteler üzerinden dönen konular tartışıldı. AKP hükümetinin rektörler buluşmasında yaptığı konuşmalar, YÖK’ün adı ve logosu hariç bir şeyi değişmediği, YÖK’ün mütevelli heyetine dönüşmesi ve baskılar üzerine tartışmalar yapıldı.

Ayrıca Osman Gazi Üniversitesi’nde etkinliğin yapılacağı Tıp Fakültesi’nde tüm amfiler kilitlenerek etkinlik engellenmeye çalışıldı.

Ekim Gençliği / Eskişehir

Akademisyenlerden destek

Erdoğan’ın İstanbul Teknik Üniversitesi’nde katıldığı 2008-2009 öğretim yılı açılış töreninde Erdoğan’ı protesto etmek isteyen öğrencilerin 15 ay hapis cezası alması İTÜ’lü akademisyenler tarafından da protesto edildi.

İTÜ’lü öğretim elemanlarının, ‘izinsiz gösteri’ yaptıkları gerekçesiyle 15 ay hapis cezasına çarptırılan 18 öğrenci için gerçekleştirdiği imza kampanyası sona erdi. 108 akademisyen, altına imza attıkları metinle öğrencilere sahip çıktıklarını belirttiler.

Metinde şu ifadelere yer verildi: *“Düşünce üretimi ve ifadesi demokratik bir hak ve yükümlülüktür. Bu hak, temelinde bağımsız ve özgür düşünce üretiminin yattığı üniversitede de olmazsa olmaz bir koşuldur. Bu nedenle İstanbul Teknik Üniversitesi öğretim elemanları olarak, üniversiteye polis çağırılması, üniversite içinde polisin öğrencilere müdahale etmesi, öğrencilerin gözaltına alınması ve başlatılan adli süreç sonucunda hapis ve para cezasına çarptırılmasının, demokratik hak ve özgürlüklerin kullanılmasının önünde ciddi bir engel oluşturduğunu düşünüyoruz.”*

İşkence davasında ilk duruşma

2009 1 Mayıs kutlamaları sırasında estirilen azgın devlet teröründen nasibini alan DHF ve DGH çalışanları Naciye Kaplan ve Öztürk Aladağ'ın, kendilerini darp eden polislerden şikayetçi olmaları üzerine açılan davanın ilk duruşması 2 Aralık günü İstanbul Beyoğlu Adliyesi'nde görüldü. Öztürk ve Aladağ'ı darpeden 6 polisin yargılanmasına Beyoğlu 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde başlandı. Haklarında 26 yıl hapis cezası istenen polislerin arasında Emniyet Müdür Yardımcısı ve İstanbul Çevik Kuvvet Şube Müdürü Gökhan Özsvaş da bulunurken, polisler “yakalama esnasında işkenceye varan muamele” suçundan yargılanıyor.

Taksim 1 Mayıs kutlamaları sırasında Kaplan ve Aladağ'ın birkaç polis tarafından darp edilmesi amatör bir kamera kaydı ile basın ve kamuoyuna yansımıştı. Bir mahalle sakini tarafından çekilen görüntüler polislerin uyguladığı şiddetin kanıtı olmuştu.

İşkenceci polisler suçlamayı kabul etmedi

Duruşmaya şikayetçiler ve sanık polislerden Çevik Kuvvet Şubesi'nde komiser yardımcısı Nuh Mete Damgacı, Ayhan Aktaş, Ayhan Baştürk ve Gökhan Özsvaş ve taraf avukatları katıldı. Sanık polisler suçlamaları reddederken Damgacı ise “Yalnızca düzgün bir biçimde götürülmesine yardım ettim” iddiasında bulundu. Damgacı; Kaplan'ın, isimlerini bilmediği yüzleri kapalı, robokop kıyafetli iki polis memuru tarafından getirildiğini gördüğünü dile getirirken “iyi polis” imajı çizmeye çalıştı.

Özsvaş da benzer bir biçimde yalan ifade verdi. 1 Mayıs'ta sabit bir yerinin olmadığını söyleyen Özsvaş Taksim merkezinde ve emniyette hiç bulunmadığını iddia etti. Beyoğlu İlçe Emniyet

Müdürlüğü'ne hiç uğramadığını vurgulayarak “Benim bu konuda hiçbir sorumluluğum yoktur” dedi.

Naciye Kaplan ise verdiği ifadede Tarlabası'nda yanında diğer mağdur Öztürk Aladağ'ın da olduğu sırada polisler tarafından darp edildiğini belirterek, Damgacı'nın da bu olayı gördüğünü söyledi. “Damgacı'nın kendilerini emniyet binasına götürerek Aktaş'a teslim ettiğini ifade eden Kaplan, “Orada Aktaş bana ve özellikle Öztürk'e vurdu. Tutanak tutulmasını istediğimizde ise ‘Siz daha dayağa doymadınız mı? Çıkin gidin’ dedi. “

Aladağ da, Aktaş'ı çok iyi hatırladığını ve kendisini darp ettiğini belirterek şunları söyledi: “Orada darp edilmemizi izleyen bir sivil giyimli polis beni üniversiteden tanıdığını söyledi. Bunun üzerine polisler bana yoğunlaşarak beni darp etmeye başladılar ve Aktaş'da bunlardan biridir. Beni hedef gösteren sivil polisi de Ayhan Aktaş'ı da nerede olsa tanırım.”

Mahkeme heyeti duruşmayı ileriki bir tarihe erteledi.

Duruşmanın ardından Demokratik Haklar Federasyonu tarafından yapılan basın açıklamasında bu davanın da diğer davalar gibi göstermelik bir dava olacağına dikkat çekildi.

Haydarpaşa için yürüdüler

Tarihi Haydarpaşa Garı'nda bir dizi ihmaller zincirinin sonucu olarak çıkan yangının birinci haftasında sendikalar, meslek odaları, siyasi parti ve demokratik kitle örgütleri Haydarpaşa Garı'na yürüdü. Toplum Kent ve Çevre İçin Haydarpaşa Dayanışması tarafından 5 Aralık Pazar günü gerçekleştirilen yürüyüşe sendikalar, meslek örgütleri, ilerici ve devrimci kurumlar katıldı.

Yürüyüş sonunda basın açıklamasını okuyan **Nejat Yavaşoğulları**, Haydarpaşa Gar ve liman çevresini her türlü yasa ve yönetmeliği, bilimsel etik kuralları hiçe sayarak ortaya atılan Manhattan projesinin bilim ve meslek insanlarının, kurumların çabaları sonucunda bugüne kadar engellendiğini belirtti.

İstanbul başta olmak üzere ülkenin doğal, kültürel, tarihi ve toplumsal değerleri üzerindeki küresel rant baskısının arttığına vurgu yapan Yavaşoğulları, “Tarihi, kültürel ve stratejik varlığımız Haydarpaşa Gar, liman ve geri sahasının; bütün değerleri ve işlevi ile birlikte korunup, toplumun eşit ve koşulsuz kullanımına açık olarak gelecek kuşaklara aktarabilmesi için öncelikle; yangın nedeni ile oluşan hasar, tarihi eserin layık olduğu özenle, evrensel koruma kuralları ve hukuku ışığında onarılmalıdır” dedi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Bursa'da köylü isyanı

Bursa'da maden ocağına karşı eylem yapan köylüler Bursa-İstanbul yolunu trafiğe kapatmak isterken, iş makinesini ateşe verdi.

Orhangazi ilçesine bağlı **Üreğil Köyü** halkı, köy sınırları içine kurulacak maden ocağında çalışmaların başladığını öğrenince eyleme geçti. Bölgeye giden köylüler, hafriyat yapan iş makinesini ateşe verdi. Köylüler, traktör ve otomobillerine binerek, Bursa-İstanbul karayolunu trafiğe kapatmak üzere yola çıktı. Jandarma Komutanlığı ekipleri ise yol kesme eylemine müdahale etti. Köylülerin yolu Sugören Köyü'nde kesildi.

Köylüler, “Maden ocağının yapıldığı alan su havzası içinde. Sularımız kirlenecek. Bizim çalı kesmemize bile müsaade etmeyen devlet, maden ocağı için çok sayıda ağacı feda etmiştir. Maden ocağının yakınından BOTAŞ'ın doğalgaz hattı geçiyor. Ocaktaki dinamit patlamaları ve çalışmaların doğalgaz hattına zararı olabilir. Yalova'ya bağlı Kılıç köyünde de benzer bir tesis kuruldu ve köyde tarım araziler yol oldu” diyerek tepkisini dile getirdi.

Yeniköy yolu üzerinde Kaymakam, Garnizon Komutanı ve Emniyet Müdür Yardımcısı öfkeli kalabalığı ikna etmeye çalıştı. Yaklaşık 100 kişilik grup, kaymakamla görüştüktan sonra dağıldı.

Asker kurşunuyla katledildi

Askeri kışladan açılan ateş sonucu yaşamını yitiren 16 yaşındaki Canan Saldık'ın asker kurşunuyla katledildiği kesinleşti.

4,5 ay önce yaşamını yitiren Saldık'ı öldüren kurşunun kışladan geldiği yapılan inceleme sonucunda kesinleşti. Bilirkişi raporunda Canan'ı öldüren kurşunların, hareketli zırhlı aracın üzerinden atıldığı belirtildi. Atış alanının bu tarz eğitim atışlarına uygun olmadığına dikkat çekildi. Van

Askeri Mahkemesi'ndeki davada, bir Albay 5 asker görevi ihmalden ölüme sebebiyet vermekle yargılanıyor.

Canan Saldık, ailesiyle birlikte gittiği ziyaretten dönerken bir anda yere yığılmış ve kafasından kanlar akmaya başlamıştı. Hastaneye kaldırılan Saldık kurtarılamazken ön otopsi raporu, ölüm nedenini kafanın arkasından girip önden çıkan bir mermi olarak saptamıştı.

F tipi tecrit politikası öldürüyor

Adana'da her hafta cumartesi günü yapılan hasta tutsaklarla dayanışma eyleminde bu hafta hasta tutsakların sağlık durumları ele alındı.

İnönü Parkı'nda yapılan eylemde ilk olarak Suriye devleti tarafından 2006 yılında tutuklanarak Türkiye'ye teslim edilen Batman nüfusuna kayıtlı Rahmi Öner'in, Adana Kürkçüler F Tipi Hapishanesi'ndeki tecrit hücresinde ölü olarak bulunmasına değinildi. 34 yaşında olan ve müebbet hapis cezası olan Öner'in katilinin F tipi tecrit politikası olduğu vurgulandı.

Açıklamada sağlık durumları kötüleşen tutsaklar hakkında bilgilendirme yapıldı. F tipi cezaevinde tutuklu olan Arslan Karslı'nın Wernicke-Korsakoff hastası olduğu söylenerek şikayetleri sıralandı. Karslı'nın bacaklarında uyuşma, kulaklarında çınlama olduğu dile getirildi, şiddetli baş ağrıları ve nefes darlığı çektiği söylendi.

Tekirdağ 1 ve 2 No'lu hapisanelerde saldırıların arttığı, 1 No'lu da Tahsin Barutçu, Hamdullah Aktaş ve Maşallah Aktaş'ın hücrelerinde gardiyanlar tarafından saldırıya uğradığı ifade edildi.

İzmir Kırıklar 1 No'lu F Tipi'nde bulunan Menduh Kılıç'ın sağlık durumunu mektupla ilettiği belirtilerek, sağlık durumunun gittikçe kötüleştiği söylendi.

Bunların dışında Gazi Dağ, Halil Güneş, Hayati Kaytan, Hediye Açık, İnyet Mete, İsmet Ayaz, İzzet Turan, M. Ali Çelebi, Nesimi Kalkan, Remzi Aydın, Yusuf Kaplan, Yaşar İnce, Mesut Deniz, Kemal Ertürk adlı tutsakların ileri derecede sağlık sorunları yaşadığı dile getirildi.

Basın açıklamasının ardından 5 dakikalık oturma eylemi yapıldı. BDSP'nin de örgütleyicisi olduğu eylem atılan sloganlarla son buldu.

Kızıl Bayrak / Adana

Mücadele Postası

Sertleştirilenler çeliği

I
Tutuştı alaca karanlık.
Yürekler tek yumruk.
Bir martı kanatlandı
göğün derinliklerine doğru.
Savaşçılar aydınlık, dupduru.
Rayda kaydı tren,
Dilovası'na doğru...

II
Burası Gebze, dedi delikanlı.
- İşte sertleştirilenler çeliği.
Çelik serttir elbette
ellerimiz gibi...
Tavında dövmele demiri de.
Bir türkü yükseldi
hep bir ağızdan...

III
Tırmandı delikanlılar
yükseltilere doğru.
Tutuştı çelik eller.
Yırtıldı göğün derinliği.
Bir türkü daha yükseldi...
- Kazanacağız!
Saltanatsız sabahları.
Yaralı kuş bile ayaklandı
süzülüp gitti sahil boyu...
Zeynel Kızılaslan
artık daha umutlu.

Rahime Henden
05.12.2010
Çobançeşme

“Ekol’de kölelik düzeni hüküm sürüyor”

Lojistik, depolama ve antrepo işinde her türlü uygulama sermayenin kazanımlarına daha da güç katıyor. Size, etiketlenmiş markaların dağıtıldığı yerlerde çalışmanın zorluklarını anlatmak istiyorum.

Çalıştığım işyerinde üç vardiya ve bir sabit vardiya uygulaması var. İşyerinde hergün bilgisayarlı sistemle performansa göre ne kadar iş çıkardığımızı takip ediyorlar. Zaten yattığımız yok ama onlar abartıyorlar. Bazen kişilik haklarımıza bile müdahale ediyorlar. Günlük yaşantımız onların kontrolünde, kapı güvenlikleri onların markalarını giyip giymediğimizi kontrol ediyor ve rahatsız edici aramalar yapıyorlar. Sermayeleri gibi markaları da çok değerli ki, onurumuzu zedelemeye çalışıyorlar. Politikaları “muhtaç et, itaat etsin” politikası.

Ekol’de kölelik düzeni hüküm sürüyor. Kırbacımız asgari ücret, değişmeyen kaderimiz yoksulluk. Dört yanımız kameralarla çevrili. Baskı altında çalışmak o kadar zor ki, başımıza silah dayalı sanki.

Kriz dönemini fırsat bilip maaşlarımızı ve sigorta primlerimizi düşürüp büyük yatırımlar yaptılar. Bu yatırımlar hala sürüyor. Onlar için büyüme ceplerinden başladı, bizim için ise küçülme kemerimizden. Aşağılamayı prensip haline getirdiler. O “değerli” eşyalarını çalacak kadar küçülmedik. Herkesi kendileri gibi hırsız sanıyorlar. Evimizde hergün yemek bulamasak bile onurumuzdan ödün vermeyiz.

Mafya dizilerindeki karakterler gibi hergün ayrı yasa kesiyorlar. 24 kapı var. Beğenmeyen birinden çıksın gitsin diyorlar. Mantık aramak ve sormak bile sıkıcı geliyor. Çünkü hep aynı senaryo. Zam zamanı geldiğinde işçiye tutmak için kokteyl verip göz boyamaya çalışıyorlar. Sonra hep aynı sahneler. Senede bir gün, senede bir gün...

Değişmeyen tek şey, çok çalışıp az yiyoruz. Bu adaletsizlik böyle gitmez. Bir yerden başlamalıyız.

Gebze EKOL Lojistik’ten bir işçi

Nevin Berktaş’tan mektup

Ben, Nevin Berktaş. İstanbul Bakırköy Hapishanesi’nden yazıyorum size. “İnancın Sınandığı Zor Mekanlar: Hücreler” kitabını yazdığım için 10 ay hapis cezası kesildi ve 2 Kasım 2010 tarihinde tutuklandım.

“... Hücreler” kitabını 2000 yılı başında Gebze Hapishanesi’nde yazmıştım. Yani neredeyse 11 yıl oluyor. Kitap, Nisan 2000’de baskıdan çıktıktan bir hafta sonra toplatıldı. Hakkımda da dört ayrı dava açıldı. Ayrıca “Yediveren Yayınları” Yazı İşleri Müdürü Elif Çamyar ve “Berdan Matbaacılık” sahibine de dava açıldı. Hakkımdaki -biri hariç- üç dava dosyası kapandı (para cezası, beraat vs. nedenlerle), diğeri “örgüte yardım yataklık yapmak”tan devam etti. Ve dört yıla yakın hapis cezası verildi. Sonra bir yasa değişikliği yapıldığı için, avukatım, “yeni yasaya göre dosyanın yeniden görülmesi” isteminde bulundu. Böylece infaz durdurulmuş oldu.

Bu arada ben 2007 Şubat’ında tahliye oldum. Avukatım, tahliye edilmem için uğraşırken yaklaşık altı yıl kadar da fazla yatırıldığımı açığa çıkardı. Bu fazlalık yanlışlıkla olmuş!

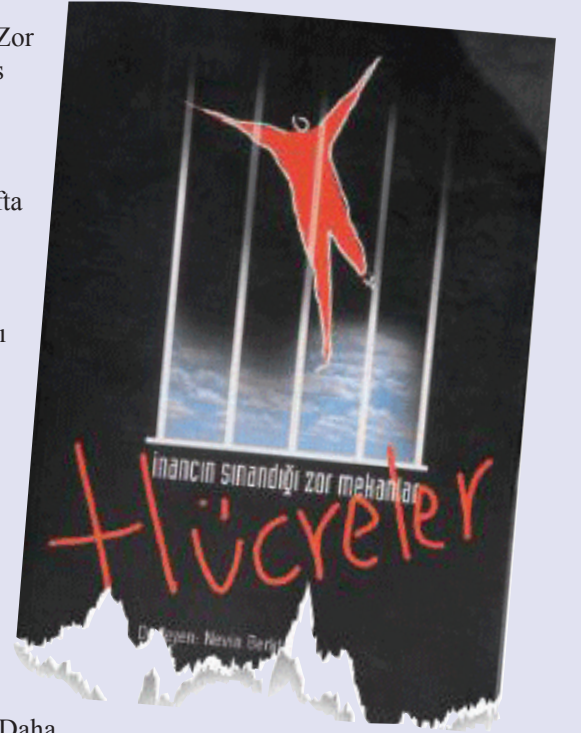
Örgüt üyeliği ve bazı ek davalar nedeniyle 1995-2007 yılları arasında on üç yıl kalmıştım hapishanede. Daha önce de 1983-1991 yılları arasında sekiz yıl... Yani, toplam 21 yıl hapishanede geçirdim. Şu anda 52 yaşımdayım.

Kitap davası, 2007’de ben tahliye olduktan sonra yeniden görüldü. Ve 10 ay hapis cezası geldi. Avukatım, bu sürenin, fazladan yatırıldığım altı yıllık süreden düşürülmesi için savcılığa başvurdu. Savcılık fazladan yatırıldığım süreyi incelemekteydi ve resmi kanallardan bazı eksik evraklar gelmesini beklemekteydi.

Savcılığın dosya inceleme süreci bitmemişken tutuklama kararını çıkartmış olması ve beni adresini bildikleri evimin kapısından almaları oldukça anlamlı. Öte yandan, 19 Aralık 2000’de yaşadığımız katliam ve hücre tipi hapishanelere geçiş öncesinde, 12 Eylül’ün en ağır işkencelerini yaşamış biri olarak, kitabım, 12 Eylül uygulamaları ve hücre politikasına karşı nasıl direndiğimizi anlatıyordu. Sömürülen ve ezilenlerin yanında insanlığın kurtuluşu mücadelesini veren biri olarak, yaşadıklarım üzerinden zor ve işkence karşısında direnmeyi anlatmaktan daha doğal ne olabilir?

Düşüncenin suç olmadığına dair ve 12 Eylül işkenkecehanelerinde ne çok haksızlık yapıldığı üzerine çokça konuşulduğu bir dönemde, bunları anlatan kitabım nedeniyle ceza verilmiş olması ve apar-topar yeniden tutuklanmam, bana göre iki yüzlü bir politika yürütüldüğünün göstergesi. İlgiilenmeniz dileğiyle...

Selamlar

EKSEN Yayıncılık Büroları

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt.
No:2 D:3 İzmit / KOCAELİ

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220
Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı
Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

**Faşist cunta tarafından
yaşı büyütülerek katledilişinin
30. yılında Erdal Eren'i anıyoruz...**

Devrim ve sosyalizm mücadelesinde yaşıyor!

*"...Şunu bilmenizi ve
kabul etmenizi isterim ki,
sizin binlerce
evladınız var.
Bunlardan daha
niceleri katledilecek,
yaşamlarını yitirecek,
ama yok olmayacaklar.
Mücadele devam edecek
ve onlar mücadele
alanlarında
yaşayacaklar..."*

